

(شماره و چه روی دوله دار)

صورتی از روی عبدالمکریم صدر
ر.ب. نازتاوی نامی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به نای خودای خاوه ن اسمی آن والله اعلم

خودای به خشنده جهان آفرین خاوه ن روحی عام دنیا و دین

خودای حیره بان که لفاص و علم خاوه ن وسیله ریالی اسلام

خودای کاملی واجب الوجود به روه رادگاری عالمین به عبود

معبودی به حق له به عبودیت به بیاسای شروع به سبب ذات

خودای به رسم رچه رخی روزگار له به رزی و پستی و شکی و ره ریایا

چه رخی دوازی باری مستدل له به رمداری باری مستدل

چه رخی مایلی خیزبو مشال له روی آوازی خاوه ن مانگوسال

چه رخی هر سور او آسیا آسا سال یک شم و روز به بیاسای ^{ره سا}

خودای بی نیاز له عالم به عام مطیع یا عاصی کافر یا مسلم

هر رچی و تراوه له شای ذاتی ناگابه بازی جلوه ی صفاتی

هر چپی و تراوه بشیوهی منصوصه فائدهی فرره له شههای خود

خوردانی و ابی مه گه رته یا خوی نه ناوستا بشیوه پیری له بوی

هر خوی حامده و ده خوی محصوره چون نیعمته کانی غیره محصوره

دروری بی حد بو رهبرانی بانی بو هم بو پیغمبرانی

خصوصاً سه حلقه شستهی هر ران سیدالارسل شای پیغمبران

محمد احمد محمودی سعور خاوه نی پایه مقامی محمود

که بوبه سایه رحمت بر عالم که بوبه عایه رحمت بو آدم

نوری گه بسته فرشته و پیری دای به آدم و سایه کی سرده کی

بوبه عایه عقل بو علمی عالم بوبه عایه فضل بو سینهی عالم

مبعوث به رحمت له بو عالمین پیرتم و ره به روی سینه با و کم رهزه

هم له سه رهم رگهس به به که هم پیا به نوری له ولون فاهون سایه

الی نه سه بو جسم بی رینی هم بو بارانی خاوه تکلیفی

مقبای

نه نای نه وانه به یاسای

خیرامه اخربت للناس

نی

هم له سه ره سوپه ی ره ووکانی

هم سوزو مانوهه سونه کانی

ن

تا هتاونه داروژله نه خه

هم تا نه باری نه ره حمت باران

ن

نه مچار براکان بین آگارار

واوه ره چو خوانی شه وجه روی

ن

یانی شه وجه روی شایا وای باران

له بیری پاکی گلی هشیاران

ن

سه سان سه رنوکنه ی پرله حانه

شایاوی فامی زلی نسانه

صردان

زو واوه م پی وان به واوهی

بو سرا یانی ها و حالو دران

کوهی

پیش که شتان نه کم واکه ری

بودلتان بی به صوی پرتوی

ن

خوشتر له با دام مابستی وه کجیر

له نوی وله قو خ تسستی

ن

میوز و کشمش گویز و توم شیرین

به روه رده ی دهی نازاری

ن

نه م تا وانیه وینه ی مثالن

مه پس به ره صی نکر و خه یان

لی

نه وهی که مابه ی موزی عزوت

به مذاقی دل خاوه و لافده

نه گه رنا نه وهی به شی خورا که

نا گاته نه وهی به شی ادرا که

نیمه به به سمان ته صی و تالیمه

چه و اله مان کرد به وینه ی سعدی

رومان کرد له حق به یاسای به ری

شده وی له رشته ی روزگار انا

باسی هاته نا و له نا و یار انا

یه کی وه های وت که آیه ی کاری

له سه ر عاده تم به یاسای های ری

به کی زیند یقه و مشرب و جوری

له سه ر گو مر اهی فکری جوری

یه کی روش په رست به کی نه ستره

یا اگر په رست له وده و در و دره

یه کی طبیعی عناصر جو یه

یه کی مناظر نوره لگو بویه

یه کی جوله که ی به هودی رشته

یه کی نصرانی صلیب سرتنه

یه کی دو سلمان له نه اهل سونیت

یه کی له شیعه ی علوی نسبت

علی اللهی یا خور نصری

یا سید رستم را الهوده ری

یا له سنجاری بزیدی مشرب

با خوار چی نه بریک له نه وه ب

همه مو نه مانه و وينه ي نه مانه شاگردن له بوياساي زره مانه

همه رجي وه رنگرن کاتي مندالي نه بي به آبي بوگه وره سالي

نيتو پيري من چه يانه و مانه له تفاوتي حق له گه لياطل

ياني کاروان واييتونه روا آگادارنه به ري له روا

اگر نه م وتاره ي وه رچوله ناوره له ما ويارانا بويه مابه ي خيم

به کي له باران غاقله شمار هاته ره نگ وني نه ي براي ^{دلدار}

وانه کت همه رچين طاهر وارده دوره له فکري نه وه ي رسته

تونه گه ساتي بير بکه بته وه به م دوره پيسه نابلينه و

به م عاوه تانه سه رنگه ران ^{نالي} بو آبيني حق وقت حيران نالي

صاف همه ربه کيکه وقت نالي ^{ه دو} رنگه ر حق نه گر تونه زوي زوبه زو

چونکي نه مانه تو باست کردن له روز گارا احساست کرد

يا همه صافن له روز گارا يا خود به تالين له نا و افکارا

بایبازی حق و بایبازی به تاله له مه زیاتری احتمال

یه که می دور له قه بولی دهین چونکی محاله جمع التقیضی

نابی دوصه پیش پی بنیته به چونکی محاله رفع التقیضی

هر آخربانه نه شی بو تصدیق نه گه رته و نیت بی به ره فنیق

نه مجاره ته و نیت بیت نه لی بو هان بورستی باری و بولاری نه اول

نه و ده لیلونه بی به بور هان له لای خاوه ن هوشی عیان ^{عیان} عیان

به که استدلالت هوی آثاره که موثریان لبوه ریاره

آثار تدبیر له که استمرار ده لیلی رسته بو په روه ردگار

بی موثری دانی ته و انا بوته وه رنابی زانا و نه زانا

موثر بی اراده و دستور دانا من زرینی جهانی پر نور

نه م حقیقه نه زانی نه واو نه که عقلی تو پی بلسته ناو

طبیعتی روت بی عقل و شعور چون نه بی به هوی نظر بورد

نه گره عرصه ضد محتاج به غیر نه گره ممکنه باشی بگره سیر

ما دام ممکنه بی نه وه محتاج به محتاج بر محتاج دوره علاقه

نه گره واحبه واهانتیه سه فکره راسته که الله اکبر

طبیعت نه نه وه خورایه پیروه ردگار گشته ماسوا

صدفیش به نه نه لمر روی جهانما بی سبب نیه ممکن له شان

سبب مجهول یایی به نه نه سبب له لات عینا عینا

عقلی هرذب بی نه وه نه بی هرگز مسبب له طبیعت نالی

وجودی صدفی نه م کائنه نه هرزه له نیکه له خرافاته

نافی محاله بی نه نه و الح ^{ز قه نه بی 2} چون جهان نه بی به بی خودی

هائره له بیری تاریکه نه فام هر بیری روشن له کائنه فام

جهان نه بی وهی جهان آفرین زیندوبی و زاناه و نه و نانی

هر چه موجوده له زوی جهانما له سه زرفین و له سه شمانا

همه مخلوقی به روه ردگار ه - راعی قودره تی حوای قوباره
وه کو بو حدوث محتاجه به حق له بقایشه وای محتاجه مطلق

نه و ثابت بو و اجب الوجود بو خلقی حکم غائب و مشهور

که حور ات ناسی و ه حور اتی فرزند تعدد مایه فی فساد و عمر زره

به کنه وسیله ی فساد عام ه در به کتبی به هوی تنظیم

که حور اتی بو بوجه دعای لهم پیوسته است و بر وجهی ام

بانی ناروی شریعه و رهبر له به هشیاران عمومی است

نظا مویا سا بو عالم فرزه نظام پیروزی است و هم عمر زره

شریعت یاسای پیغمبرانه خدای خودای حی منانه

دعوی شریعت که هاته مهبران معجزه فرزه بو پیغمبران

معجزه کاری لومنت بهی نه کری دعوی رسالت به و ترو کج نه در

معجزه ی رهبر مایه تصدیقه بونه هلی شعور مایه ی توفیق

معجزه وهبه نه که سبه و نه فون به وینه ی سحر و جادوی ناپسته

که مسجده بود به ده سیده ی فرق نوری رجبه ران نه رواوه کوبه رف

له مردل بو نه و دل دلی موسلمان دلی لسان به حمد و په بیان

دلان دانه گرمی نه و برق نوره نه و نوروشی مایه ی پایه ی حضوره

نه و نوره نه ی به چرا بود عالم دانه گرمی منزل به منزل

بتره رکه سی شرعی گرنه به دور نه بیته وه له مایه ی خطر

بتره مروان له بو به و به ختان بوی نظامان یانی سه رکه خندان

له بو نه وانه نه زمین بی مایه پایه ی شرایع له لایان پایه

بروانن له بو اصحابی بورهان صعب البرهان قطعاً لایحاً

ده بیدگی تر بو راستی آیین یاسای قورمانه قورمانی بیین

عالم بانگ نه کلا بورین ترحیم بو یاسا و نظام بو هوکی شه

بو عدل و عسان بو صله ی ارعالم بو رحم نصاب له که رافع عالم

بو صدق بو صبر بو یاسای آرب بو برزی اخلاق بو حسن حساب

ده لیلیکی تر خو لگی ره ره نه و خو لگی مایه ی بهرزی بشره

نه و خو لگی فوریا ن تفسیره بود که فوریا ن پرده له نور و پرتو

نه گره به اوصاف روانی له بوی شو بهت نامینی له با سا که ی خوی

به ویندی هتا و ده رکوت بوی لیم به فرود فوق بعد تا خاتم

که خو لگی له لای خود ای به سن بو یانی نه و خو لگی خو لگی حسن بو

نه مانده ت زانی بو وانه عینی به احتمالات خوت نه مرینی

اخلاق ره ره توی جان به بزری شایا وی بهرزی نه

راسته نامیات تابعی تره پیوه نوی ریغبه ی عجم و روه

شاگردی مهران که دره شاگردی شاگردی نامه رود نه لیت نامه رود

گول به مندالی ویندی مندالی چون تالیت کرد واخاوه ن عالم

له لای گلی که سیر بین خاشه بین و نه رشم بهر و نا فرشم

شلم شیرینه و کرمان نه کوشی زار و به جوهرت خونت نه مری

ہر کہ سن بہ دردی آوردی ہی لہ سر تا ویلی آسورہ نہ بی

قدت عارہ ت نابی بہ مایہی تحسین لہ بو نہ خلاقی سوکی ناشیرین

چونکی دیارہ شیرین شیرینہ عہ نہ رعہ بنہ رہ و نہ شیرین نہ

لہ سر برداشت تارہ زانی بی یہ نہ بخا صحتی دل رہ زانی

شروع نہ لہ حقیقت وایہ عتراف بہ حق مایہی صفایہ

کدیہ کہ مالکا فرقہ حیوانات لہ گل اپ نہ فاوہن کراکام

چون فضلی شہر لہ شہر وایہ چون نظا صحتی بہ بی خودایہ

کشتی لہ رہ رہا نا خودای نہ بی کہ ٹم لہ سیمی روں در زبانی نہ بی

چون نہ بی آرام سدر لہ نہ بی لہ کب و کارا محسوس لہ نہ بی

و صدان لہ ہم با سبہ صحتی صا کہ ہر خودایہ بہ سرت لہ شہر لہ

گاؤ گونک بہ رس اگر و ہتا و کہ لہ کہ لہ عاقل سہ رہنہی ترو

کہ لہ نہ خوشمانہ بہ بہ فاوہن تا شیر کہی بی ہوش نہ بہ بہ فاوہن نہ بی

اشرف موجود انسانی تیره نه ویش له چاری هوندا روریره

دوکتوری ده وای ده ردی ضوی نه چون بونه خوشان فایده نه را

نه که رتی فکری به سیریکي جوان حق هر یکیکه نایی به روان

ماوه ته وه بیس شو به و حیالات بوچی واپشتر که و نه ضلالت

وه لاصی نه هر که کی آسان نه که گر نصاب له ناد رلان

که حق به کی بو بوراگر تنی سولتانی نه وی بو بازار تنی

که سولتان نه بو شیتان هازره نفسی له بول و به ندهی عاگره

هر وایش هر که بی نفس شیتان به هر له بیابا بول و شیتان

هتا نه ضنگی به گیزی ده ریا مدگر ساره رچوانی و ریا

بایس بی که لام معلوم له لام عقل چرایه بوردین اسلام

نامی نه م باسی گیراوه برتان هتا حقیقت ده که وی کتانی

ره حقیقت له نامی و له وهی دل به گری هر که سگوی گری به صفای مری

طریقہ تہجد

بیم بلی نہ پاش الکالی آبین   طریقت چہ بہ علاوہ ی رین

برام طریقت بہ روی حقیقت   ہم عینی رینہ و عینی شریعت

معنی طریقت ربطہ لہ گل رین   لہ سر سونہ تی خیر المرسلین

یقین حیرتہ تی رسولی نہ مین   مبعوث بہ رحمت لہ بر عالمین

پاک لہ زیدہ فی خاصہ فی نفسی بو   خواہ فی نفسی پاکہ فی نفسی بو

مادام نفسیہ و امر کے بو   فعلوتہ رکے نہ ولہ بہ رضو ابو

ولی صدر کبری کارہ بای نور بو   خواہ فی پایہ و عاہدہ حضور بو

پارانی بہ رزی خوش خلفا   طالب بون لہ بو صفای مصطفیٰ

و بستیان لہ نہ رتہ خلقتہ نہ رین   لہ اتباع عام صراحتہ و بن

جہد بیان نہ کرد لہ گل امکانا   بہی ترہ وی بکن لہ ہم مرآنا

بازی بہ حضور بہ ذکر ستری   بازی بہ حضور بہ ذکر جہری

تا بہ پہی ترہ وی بون بہ چرای نور   بہ کجی ہدی بونز بکو دور

خسوس خلفا بون به خلیفہ

له رسم حقیقی مدعی حنیفی

بون به مہر کہ زنی حضور و شہوت

بون به عبادی خالصی معبود

بہم جوہرہ حالتہ گہ لی لہ صحیح

دل منور بون بی حد و حساب

واہات نہ مہ حالہ گہ بیہ تبیین

رضی اللہ عنہم اجمعین

پیش تہر کہ حرام پاش ادای و اجاب

لہ پیش تطبیق اعلائی و اکتاب

تقریبان کرد لہ سر نوافل

بورضای خودای ضاویہ و فضائل

لہ گہ ل تزکیہ نفسی آثارہ

لہ زراہلی عایدی خسارہ

فہ تانی گہ بین لہ معنای اسلام

ہہ تالی گہ بین بہ بیرونی علامہ

جا و امہ زانن نہ م کارہ سو کہ

بہ لکو پیوستی بہر و سلوک

سلوک راستی لہ گہ ل اصددا

لہ گہ ل نظامی زمرہ و خواصا

لہ رسم التزام لہ بو عینی رین

ظاہر و باطن بہ پای تمکین

لہ گہ ل احترام لہ چارہ ی آفل

وو کو خلیلی شیخ القوافل

بانی به یاسار جومله‌ی حانراال عیدی که مروی له لایزاله

که ۳ حاله روی و اوله بودل واران یوصوراپی و اوله به اختیاران

جاله شریکسای و اتقوا الله و بعدلکم به واقیاقه

بون به مقنن له نوری رسول بون به زهره بین بر شعلی وصول

نه و نوره کاتی گیشته و لیان نورانی نه بو مالو منزل لیان

الرها میان کرا به چمن الهمامات بون به خاوه فی باره ی کرامات

لهم اشخاصانه سلف و خلف گله و هر که دنی صحابه شرف

چهار باره کلا خاوه نوری وین خاوه ن شهودی مرتبه و لغای

سلطان و قاسم جعفری شارف و حجاب لبرفات خاوه ن صفا

حسنی بصری حبیب شریف داود و طای لایق به شریف

سروخ کرخی به صفا معروف سرتی و جنیدی به وفا معروف

هدیوا و بنه بیان له حساب نایم چرکی و بعضی حق به استهائیم

هفتا هفتا خوار چه رخصت ز ما نه	باش تر و در نه که دست نوری نه ما نه
چونکه هفتا شش و نه طریقت تیره	زیاتر ریاضه نوری نه ستره
نه وانه وه ها بون به صاحب حال	تم توایمان گشت به پایه که مال
الهامیان نه کرا به ها له رحال	نور ذکر و فکر و تکریمه له احوال
همه رکسی به یاسای الهامانی ضوی	رنگی تریبیت واضح نه بودی
اتباعی ضویان و انعلم نه کرد	فیضی ره حم نیان و تسلیم نه کرد
به ذکر و تکریم و تهلل	به مراقبه و دانه به مثل
نه وانه نشی هموعینی طاعت بون	همه مو به یاسا وری شریعت بون
خه لوه تر جمله و صوم تهنجه	لکه ل مایه و نوعی تعبده
نه که رکاری بو وینه بیگانه	برانه نه وه نشی ذری نه دانه
چه راحی نه که ر له بو صحنه	له محنت نه به لکه مصلحه به
که س خیال نه کاله سلام دورن	به لکه له سلام قه به سی نورن

یہ کہ بہ ک بہ راستی داخلی رہن فروغی و بی شای مرسلین

یانی طریقت بہ التماسی بوند و عنہا جہ ناوی اسلام

بہ راستی نہ گہر توہ وقت نہ وی بی حضور دل رین وہ س ناگہ

طریقہ پیش نہ بہ کسی حضورہ حضورہ بورد جالی ندرہ

بترتوانی اتباعی نابار ناجیہ ملی اصولی اہرار

خودا بہ کیکہ قادرو قہار آرومی زور بہ رعاصی و توان با

رہبر بہ کیکہ ساغوسالم نہ رین لادہ رش عاصی و طالع

بیشہ واکانمان ہوا امام برون خاوند علوم عالی مقام برون

کہ جی خلیفان خاوند خلاقن گلی دور بہ خوی عقل و انصافن

بہ چکہ ملاکان مہ نارانن خلیفیش ہر نہ لین کہ مہ توانن

بہ چکہ شیخ کان بہ ناتہ وادکا خلیفیش بہ وانہ نہ لین مراوی

گونہ ہی گروی اتباعی نامرد ناجیہ شای مردی ہواد مرد

بلكافة قد خلت بينه صفای دلی فوت به حق بسینه

قوربان كافیه لو كان عرف فلفه من بعدهم خلف

مع العلم نه گنه ناحه دره جوی له بی نظامی عالم به پیدای بو

نه گنه ریاسانی رین به حق مرعی کاری آهه حواری شای شرعی بی

بده له دستی یاروی تاوان بار تاته می بگرن ختمگی لا اولو شار

ختمای ایهالی یاسا دارانه امانت بوئم تاوان بارانه

به سانی عالم ره ره بی نظام سایگی نه وی عمه وی نظام

نه گنه نظام رین نظامی دنیا حمایتی نه ولی لسانی وریا

که گنه وره وچوک نه مال له مالا آسایش نای له بنا و منزالا

قوربان به به رزنی دستور عا رعایه بی له وی مادام نظام

نظام خوبه فو ناروا به زیدای هاگنی نه وی له شارو ری دا

ندمی وهه های به برادرگی نه و خوشی نظام نه که هم برادر هم

(عشره آمانه)

عشره آمانه له دهستی وسواس
در منی دینه محسوس بخواص

رنگه م لی نه گری له شمه ووروزا
له نزار ایم یا له به روزا

به فکری شتی که هرگز نه گری
باشتیکی واکه جیکه نه گری

له نوپرا نه لی پرو بر بازار
له کاتی ساحی بوده وای آزار

له کاتی پیری ضد بایلیکی و
به جوان نه گری له جوشی تم و

دوستی بی عشتم نه کابه در منی
در منی که وه به دل داری من

جاری شه رتم کرد وقت خیال نه کم
آره زوی کاری سه بر تال نه کم

باشی تر له عار ان دینه و وسواس
فکریکی نابار نه فاته درم

وقت در منی وایار بوبه تا
نه بوه ره لگا ورنه نگه کو کوبه

هر سات به جویری عوی ده رنه فانه
هر کات به ده روی به ندی به

به چمن وه سوسه سی بی اصل و اساس
مکرده لای خودا و لاف لکی حقنا

به پیری پایه و مایه ی بی شه هر
به فکری غایبه ی صدره صدره

نه و انحناسی و ه سوانه که هانت به چاری و لم باشی و اگر نه گای

و که کوز و داری داخل بی به مال جبکه نه بگ بکا نه نه هلو علی

نه بر نه م و ه رده چوبه لاله رری شیره و آگادار به به رادری

را و ای ره و ام کرد له پوره رری هم به لکوره رفانی معلوم بکا بوم

و تی دل خاندی خاوه ن ده رگای به پاسه وانه که ی عم قلی آگای به

ابنجا هه ر که سی ده رگا رانه خا دز و دروزن سه ری تی نه کا

به ده ستر به لوم زبان نه ده ن لپی تا خوشی شریف صرام نه که ن لپی

دل که خبینه به شایاوی سه سیره منعی فیضی الواری خیره

که ده رگات را خست به یادی خورا ری دژ من نه گوزه رکا پیدای

نه و یاره نه پی به بلیم ی ناره بو سوتاندنی دژ منی شرار

هه ر وانه بیته چرای به رفی ندر بوت رونا ک نه کا چه نریک هم

نه که ر حنیالی بیگانه بی بوی نه ی گیریتیه وه بو ه زانه ی خورا

نہ گم کردہ رگاکہ تکرورہ وہ بوغیر
تالانی نہ کہ ن لہ پیتا کے خیر
نہ وہی بہ زرخہ نہ بیہ نہ جار
نہ ت کہ ن بہ لاتے کو لائے شا
دل ہر دلیکہ سر بہ ت حالہ
پاکے کہ رہ وہ لہ وہی بہ مالہ
(نامی) بہ سہلی نابی بہ ارہ
نیکو شہ برحوت بہ دلوبہ رہ

۴۴۴
ہشیار بہ کاتی وہی بہ نوثر نہ کہی

ہشیار بہ کاتی نوثرہ کائہ کہی
بہ لکو بہ نوری فیض حق بگی

کاتی وہی نوثر ت گرت بہ آوی پاک
حوت پاک کہ رہ وہ لہ لیلادوی پاک

وہ کردہ ستوپی و خسار نہ شوری
دلش شورہ لہ رہ شوہری

کاتی راوہ ستای بہ رہ و روی کا بہ
برضاوہ ن خانہ بہ دل آگاہ

کاتی کہ وتنت (اللہ اکبر)
مہکنت ہمورہ برکہ رہ وہ

یک تکبیرہ کہت رانی بہ چوار
نہ تہ چنارہ ی فکری روزگار

بہ رہ اللہ مہ کہ وہ رگای دلہ کہت
باغبان نہ ہیں لومہ نزل کہت

ونت رو جهت وجهی لله باوانتت راسی بی نه دلی آگای

ساعتی ره سنت کرد به بسم الله ناو و خاوهن ناو لیان آگایی

برضا جاتو حضوری خورا خوت فارغ بکه له هم و او سم و یا

هم ره حوله سیکت به ره ما هینا دلی بو بکه به صفی مینا

نشانایه و دوعا دوعایه استعازه نشه رعنا ی جاییه

نه وهی نهی خونی و نه و کاره ^{نه بیکه} آگات له خوت بو به زایه ^{ناری}

همه ر کام کلید له بو ره رگائی همو جملین له لای خودائی

بی گو مان یکت روثر نوثری و ابکم به خیری نوثری داده روثران نه گئی

خونه گرسالی آگات له خونی تاوه سال نه بی انوارت بی بی

کاتی نه م حاله بر به ملکه باشی زر کار نه بی له های جهلکه

رمعراج المؤمن نوثریکی وایه له منا جاتی خورا آگایه

نخبه ی خوداد سلام نوثر رسول شهاده نشه نامن بو پایه ی وصول

همه رکبسی به دل بی به ننگ شانی شایا و به بونجمه ی حشا

ساحورا به حتی نورین دل که کان به صفهای سینه ده رون گوله کان

نور یکی وده ها بده به دلمان نورانی بکھا دلو مهنر لمان

تابی به نار بودی به دل تابی به نور نورنگی منزل

که گل نار و نور بر روی به زریا وقاری راستی بی له حید

دنامی (ناران) نوعی حباب تشبیه گام که له صیاب

خیراته اخربت للناس به لکوله سواس دل بی صدی

۴۴۴

اخلاص اساسه

اخلاص اساسه بر ما به ی خلاص اخلاصت نه بونگه ی به افلاص

همه کاری بیکه ی امری خورارا چه نقات چه زایه ی شومها

همه رقول و فعلی دور له صورای سور یکی بی هر بو دنیا به

ان لا خیرینہ و وحی التونہ آلتون زایه وان کاری مجنونہ

آزمی راستی نه وه به شینی بکا به فدا بودیا و دینی

۴۴۴

دو تہ ن با حیکہ آروہ می داروہ داروہ می داروہ بہرہ و معمارہ

سہ روہ می داروہ عہدہ می داروہ صاف و در شہہ ہوسقفی زہر کا

باقی واروہ کان کہ شہہ داروہ بوڑھنی ہسان گہ لہہ کان

داروہ می داروہ بی بہرہ می داروہ کوسپہ والہ ریٹی لہہ ریوہ

نہ ہونی چاترہ گہ لہہ ہونی ہونی مایہ یہ لہہ ہونہ ہونی

پاشی کہ وتی ولات لہہ رانا لہہ خوبہ رستو عنادہ کانہ

لہہ وکسائہ یہ لہہ جہلا لہہ رین لہہ سپان کورمان لہہ کہ رتہ کہن

چاری نہ م غوغا لہہ روس جہانا مجلسی بہرہ لہہ رانا کانہ

بایسائی بگرن راستو رہ ساہے لوگہ ورہ بچوگ کہ زمان رہہ دانی

بانی مجلسی لہہ شو شہہ نڈان نہ کہ خوبہ رستی بی بہرہ و عدا

لہہ وروٹو ریا دروست کر اوہ بہ جہل عناد ہر چہ قہ و مارہ

گہ کی شو شہہ نڈری عناد نہ گرن آسایش لہہ بو عا لہہ م وہ رتہ گرن

ده ليله في
ميروي رابردو ده رغانه بودل
له پو پيش كه دن بو هلي بو شكول

به راوردو كان له سونه الله كن
لاوه ر له سونه ت سفيد و گوم ران

آسن به آسن ده مي كول نه بله
اسان به خوراك ملي زل نه بي

پياري پيشه وه ر به ده نه ساعه
باخه وان به گول ده ماغي چاه

مايه بو ژيوار زانست كاره
پيشه وراو ژيواري مهردي هنياره

گه لي وه ليبي آره مي كويري
فرززه گوژوژله مي مهر به ره و ژيواري

گياني كومه ثيش هر به كيتي به
گه ل به به كيتي رور له شيني به

به كيتي له ژيوار آلاي حق پناه
اي لا اله لنا الا الله

مهر به رزي آلايش به عتداله
افراط نفريط مايه ي ملاه

عالم به جاري برون بو كيون
ناچار ژيوار رين له گه لي ديون

نه ونه ي بي ناچه كه شنيان نه زي
ديوي روره گه ناباري نه بي

هه موش به جاري به رمال به كول به
نه بي بو ماني سر به ره و دول به

لبس الرجل رجل الدنيا ولا الرجل رجل الآخرة

بل الرجل بداهتها بدوین پوشترین بودم بررد سما

ده ضربه بنو لولای تضبط دورین انفریط دورین له افراط

بیریکه نه وه بفان بر خو بعینه و وسه رغو به رهنگو به بو

زانت کار و صفت بیوه دارای نه مانه روی له مقسوره

ریگانه نه کان توله طی نه لجه انسان به راویژ دوره وه می نه لجه

چون نه بی ولات دائمه رغایه هر کسی بو خوبی میرد آغای بی

گوره و چو کی سنه الله به په کجی ده ستو بیت شماره ی خورایه

گوره و چو کیش له سر ریاسایه علمو عه لو نفعی تیاریه

نه وه ی حقوق نه بی له شینا نه دینای نه بی نه و له دینا

گیان له بیریکه ما وه کی نه شری نه هر یو با نه ی با به و بعینه شری شری

ده سقی بو پیدی به لگو بشورک له به در که کی قوت پی نا ویری

دنیا که است بینی بقین بوری
حالی به دستره له بی نمکینی

بینی بود را و رسالی له سالان
مجلسان بی ده کو خوش حالان

نه و حبار به را و نیز بینه عیب
تا حالی بین له حالی کومیل

به لام نه یکن حالی چوان شین
خوی بجانته ناو پوریا یارین

چونکه هر لویان همه را همه رزاره
پستیان نه همه و ده زه یا ماره

مده این زور نه روی ده روی دل زورن
بازیکین هیشتا هر سه بر سه مورن

پیای صید له نور و پاوه
بسته و به صد صدوق ره و اووه

ده زمانه کانی تکی نامینی
هیشتا هر نه خوش باشی له نامینی

برچی بهم جوهره سه ریان لی شوا
روینی بوزانست قورتان نه بیوا

بسته لا خوتان خاوه ن تقاف
روی برچی وه ها خاوه ن سخاف

نه حبار رونه که هم له فراموشی
پاش زهرری به برزی چاکه خاموشی

تا می چون قصه راسی بوکران
بیر به خبر بی جره سی مردان

برام گوی بگرو شکا به تمانه له ده ردی دنیا حکا به تمانه

رینه وه بیرم کاتی مندالی رایگی ره حجه نیم به پیر که مالی

بوی گیر اینه وه به تلوک تفصیل خوقیله کی تیبیل و بیبیل

نارانه چلون صه بریان پیدا له ماده ی شینا چمن شت رودا

گورگی بزین و مهر له گه ل بی ده گی کردیه به داد گورینی ره نگی

جاری دی بومان له لار خوره لاش به نغمه و آواز خلاقه به راش

جاری تر ده ردی له لار خورشین نینه به برسی فرهاد و شیرین

جاری ره نگی زور بازی ها موره گه لی جار سوره و بازی جار بوره

له هر ره نیکت را بوی نینه گورگی نه روا و دینه وه ره نگی نه گورگی

چونکی نه زانی نینه مندالین هر چه ن پیر بودین دورم که ما لنین

وایی خریطه ی نه م ره ورو تا وه باوام خنزیننه ی له گوی را ماده

به نگر بیدرزو بسا له بر خوی تا نیمه بین به خادم له بوی

نه گره زیندش نه با بتالان هر روزی نه کاله فوهن عالان

نه گره مال نه بو بیاد بی وری ده زمان دانه کاه و ولات نه لری

باش نه بریم دی پیش هبگی گشتی بیجگه نه عفا و آزار و رشتی

که گه رایه وه دشمن نه ولات عالم گه رول بون گه رول دانان

یانی هبچه نه بی به به وهی ناچی دار یکی بینی هه له نه پاچی

باغ بی باغ و ان شافخ بی شاه هر دل مایه وه بو به راه دان

به لام له ره حمت هر مایوس نام مداوم دل گه بجه بی عروس نام

پاش قانه سالی باران نه باری پیر نه کاله او چشمه و جو باران

به لکوره حقی که که و ته باران بی نصیبی بی حقی که باران

وه کو توفانی قاری کانه هات بشی داگری کردسه اسه رولان

هروا بارانی ره حمتی عامه چو که آینه ان دینی سلام

نامی به صیوای ره حمتی اکبر نه شو باش مردن نه روا بو

نه مر تو نه ژستو خاکی

حواسی عمه

همه دایستی غم که نه و عمل جبارا قدمی باشیاں همه له کارا

چه عالی بینی عاشقی نه پی به خدمت کاری صادق با

دو بگی خوشی بستی به دل گوی نه گری نه واد همه وای صفا و و نه گری

تقصی هر اوای کرد همه به له چشمتی هر ولی بود و آتیه خویش رشتی

بزرگی هر بر روی نه می که و نه و نه نه بیاد و نه پیشی تا آخر نه وی

بونی گوی کرد ویندی و نه و نه ریشگی نه با و نه بینی له هر و نه

به لام پیشی چه اس نه که در نه نه مانندی رهش کرد لاخاوه نه غایب

نه ره گوننده تک نه تا نه نه نه نه رخنی تا میندی و زین نه به پیشی

بانی هر که سی له پیشی چه اس شنی لا پس بو له ده نگو با سا

مگر روانانی له چه رخنی دنیا خوی بگری له به رد عای به وریا

هزاره ده لیلی طبیعت بورها بی سوره له لای نادانی حرمان

نه و نه که قنبر شیاوه له بستی رانه کا و نه کو ره وان له بستی

دونه و شعی پیل دیز بوگه نه لای کی
شکر کی قه نزه هار تانه ده کوچا کی

هر چه نری نه مرو نیان
لای نه وری کی دی ده نریان

الحاصل فوزه نسانه هشیار
پاریزی بی له روی روزگار

له رعایه بی بهد وریابی وریا
تاده نگی شیری نه روا بو ریبا

نه کار بهد کاران له سه رگوفتو گو
وانه ی رستی نه و دانین به درو

حقیقتی بو له روزگارا
باشی بیچاره نری له بنا و شرارا

صدا حقیقت نه بی به ناهق
تا محروم نه بنی عالم له روی حق

رعایه عه قلو سه خاو نه صلی نو
پایه بن بو بقای اصل و فصلی نو

له سه رعایه دل که نه خوش کهوت
چاره محاله مه گهر به همل کهوت

پاریز چاتره له ده و ا خواران
چاره ی مصیبت اینی کردن

تایبته تی نه وه ی گوی نه گری له بهد
خه بهر دار نه بی معنای رسم حد

انسانی له لانه کن بهر سناسی
فرشته ی قدسی به ره سمی خناسی

نام نه مانندی له شکر به را ورد
وه درگرتو هینا کی له بوگه کی کورد

فکری ماسونی کہ ہاتھ روی کا
غایب انگارہ بو پہ روہ رنگا

کہ خورا نہ بو شریعت نہ
نہ ری رسولہ و نہ جہن نہ

نہ و جارہم کہ کسی نہ ہر گاہ
رسائی والہ نی بو زیانی خوی

ہر چون ری کہ وی مانعی نہ
کہ آسین نہ ما مانع بو جی

جار بہ جار نہ این نیم و خوردن
یانی خادمی بقای موعودن

باش تے نہ کوشنی نہ رنگہ زینا
کہ مردن نہ روین بہ ناوڑہ مینا

جار بہ جار نہ این ہر طبع نہ
کہ فادہ ن کارہ و بارہ و صنعت

الحاصل بیری ماسونی تاریک
شریکی شہرہ و واقعہ تاریک

فارق نائیلی لہ روی جہانا
لہ بہینی آپ لہ گل ہر لوانا

بو تفصیلی خوی رتیا بسوتے
کہم نابینہ وہ بہ وہرنے پوتے

جا بو نہم بیرہ چہ ن بارگاہ
بوہ رتاقی چہ ن کاری ہر

غایب کہ رانی غایب الغایب
بہ رزی خویانہ لہم روی رتیا

هر چند زوره ریگه بیان زوره سه وزوزه رد و سور به که کورن

بوده نیا کاری چون ریگه نه گری به لکه به وانه غایبه وه ریگری

بوضدی اسلام دی له خواره وه نه داله یاسای تعلیم داره وه

واسوکی نه کاله بهر چا وانا بایسی نامینی له ناو نادانا

نه وه سه ری گرت بیته سه راماگ بوچینه به سه نصوصی که لام

نه وه می که بایسی نیه له کتاب واله سونه تا به شیوه ی صواب

مه پس نه به تحقیق نه مینی بو عمل اشکال تدقیق نه مینی

ایجا مبتدی ولسانی نه زان نه که ونه راوی هر چه که آزان

زوبانی نه بن به عقلی خزان فتوی در نه کن چون ره چی بریان

ریگه سیکتر تزویدی عام به وهی خدرف هوکی اسلام

انواعی هده وپه له افکار نه خنده بهر چا دلسانی هه شار

هتا به جاری ره چی له هه نامینی فرق له کاف به مو

ریگہ نیکی تر نقدی کبارہ

لہ ما جریں یا لہ نصارہ

بوا حیدای فتنہی ہزار ^{بیشی} اتالی

دہ رونے دامو پر نہ کہن کہ ریش

ریگہ نیکی تر باسی انبیا

قصا بیتہ سر پہ رخی دل نیا

ریگہ نیکی تر باسی فورمانہ

باسی قرانی قاری کلانہ

ریگہ نیکی تر باسی سو نہ تہ

نہر متواتر مایہی جوہ تہ

ریگہ نیکی تر باسی فوقہ کان

لہ معتزلہ و خوارجہ کان

موجہی خلدی بو فردی نہ او

نہر علمو عقدہ بر منو بر تو

نہ وہی عاقل بی نہ رانہ ہما

والہ بیشی فکری فوقی نہ اء

نہر چی اجماعی لہ نہر کراوہ

باسی اعتراض لہ ومانہ ماوہ

کہ اجماع نہ بو بہ اکثریہ

نور کار نہ بی لہ مای علیہ

نہ ناہر کہ سی بادشکی بد

چون نہ بی لہ ان کو چکی بیسا

نامی نہ جانی بہ خصام

عزوة الوثقی وینہی خصام

ترغیب و ترہیب

کارى نہ و کہ سہى روى لہ ترہیب

یانی بو ترہیب یا لہ بو تہ ما

نہ و ہى بو ترہیب اصولے وانا

یانی مندا لہ شایا و بو ترہیب

نہ نابو گہ لى زانای پر نفاق

نہ گہ روز ریکی وہ عابیتہ کار

وہ و امیش بکھاتا چہینے لے نہ گا

مندا وینہى اسلامى انور

نہ ہا تو دای گرت آف و بشر

نہ ہا تو دای گرت آف و بشر

نہ مہا بار بہ جوڑی یا سا ہرانہ

نہ محبت نہ لے لہ بو یا ساى فوت

نہ نہ کہ رہینی در من یا سا

نہ مہا بار علاوہى ترغیب و ترہیب

نہ گہ ہا وہ ن کار بہ دل ہشیارہ

بہشی نہ مو نہ و نہ والہ خیرات

غوفى نائیلی لہ سہ سو کہ سوچے

نہ ہر کہ سہ رنگہى کارى صوفى نہ گری

بہ راوردیکہ نہ ہشی بو پورہان

لہ سہ تر غیبہ و لہ سہ تر غیبہ

کارى آدومى لہ عمر ز و سہ ما

بہ بدائیت کات بہ چہانا

یا شخصى گہ درہى دل لہ سہ ترہیب

زہ عہتہ تا شہ لہ یا سا و خلاق

غالب لہ لہ سہ ریسا اور گلار

لہ یا ساى راستى رہ سائے نہ گا

کہ ہا تو دای گرت آف و بشر

نوربان دستورى عامى مطلقہ

استکراہ حُب بو نہ مہا نہ

چون دانہ مہ زری رنگہى راستى کو

چون تہ نیز نہ عہى رہ و نا رہ

لہ نفسى در من لہ حہى حسیب

خیرا و لاتی ملیار ملیارہ

تقدیرى نہ لے لہ سہ ررہ رہ کات

ہم ہم ہم نہ نا لے لہ سہ کارى بوچ

بشر بہ خوشى نہ ترہیب و ہر

علم البقیین حق لا یھان

نہ ہے بہ درہ و ام دنیا غوغا ہے	نہ ناہر کہ سی بوضو آغا ہے
نصیحت بلکہ بن تو تومیری آہ کی	فرزہ لہ سرمان وہ کو فروری عین
زبان لہ دین شہی حوی نہ دا	بترہہ کہ سی گویاں ہے نہ دا
یہ ہے رد و امی تر غیب دترہیب	قدرت دنیا نازی ہے تہمی و تدریب
نہ بیان بوسا نہ دیا بوجہ	لی ہنگراہ و محبہ ہ اشاں
کمی بعلم الذی کہ تعلم	دنامی فرزہ بوی تخریبہ قلم

یاران بہ سرمان

لہ بودیدارتان جوش تادہ	یاران بہ درہ و ام چادہ چاوم
وہ کڑوآئی گوم نہ باوہ باوم	لہ سا اورہ شتی محزونے حوما
لہ سر بہ رانا قاقا وہ قاوم	بہ دوای خیل اوہ کو دور لہ خیل
لہ سینای مشہ و قاقا وہ و کاوم	بہ دوزخ سینہ ی دل پر صفا کانون
وینہ ی مہ نجلے کہ فر تراوم	بہ یادی نیوہ دل کہ نیتہ کول
بوگہ لی دوستی پیرو لاوم	شبتیو شیواویو شہ برائے دلم
بوئے نہ خوشی لہ رزوتادوم	یادتان اگرہ دوری زہریر

کوا بابای گہ ورہ م کوا عبدلکریم

چونیاں بیہیم ہم رو چاوم

ہراوردکتو کہس مامو ضال نہ مان

نا چاری یاری ناو پہ ناوم

بوگہ لے پا کے صفا پہ روہ رم

ہرا پہ سہرتان گلاروم

نہ گہ روہس کہ وی دوستیاں قہرم

یاسی پیچولول گیا لاواوم

لبلائی راہات دل نہ گریانا

ہد ریکی چاری چاولبلاوم

رشتہ ی دل داران الوراوہ لہم

دل رشتہ ی رشتہ ی الوراوم

لساری ہجرا سرا سیم بوم

ماندوی رہ رونے لے قہرماوم

دل نہ لابی ہجرانہ لکرت

قہ راج و لہ کہی لہل و ہراوم

آکام ہاتر تازہ بہ ہجرا

تعمیر فانی لہل و ہراوم

جاسن چہن نہ گریم بہ ہرزو

دیدہ ی دور لہ بدر کرنیماوم

بیا رہ چہلہ د عہ بابہ ملی ہم

خانی لہ فقی فادون ناوم

ہلچہ درسی لے رہ نگیں مدرس

داخی مدرہ سہ کی لارو ضاوم

بزرگسب جباری جی طاعه تورین

سپید نام مرگم دست نه محرابم

دل پر له راخی محمودی سیاح

له تہ روبروی غاوه باوم

نہ وای داووری نہ رالہ گویمان

دہنگی والہ گوپی گوی پیدایوم

شیخ عبدالکریم احمد پرنہ فی

ماتوسنای فم فی دل سوناوم

نوعلم ورن وخدمتی سلام

خادمی خاص دل پر آوم

علامہ ہی پیرزی بانہ خیلانم

عبدالقادر صاحب نام

اشراق وحشی کاتی وری بو

نہ یوہ تہ نہ ملی ناوہ ناموم

کہ نہ مری نہ کرد عابدی نہ رت

نہ مرت طعی ولہ گہ رچاوم

قرہ داخ . داخ دار پودہ سی یکن

لم ورتہ کیوا پیرہ وناوم

رشتہ ی زایناری رنجبرہ ی شرف

صدہ دوری لولوی لہ برچاوم

مخوس ماتوسای علامہ ی دہ ہرم

صدیقی کردہ وہی فاروق ناموم

عمر آینی علم و حکم درین

معروف چہ رخسارہ ناموم

تالاوی پیم چہشت دوری نہ مانے

دہم تالی جامی پرتالاوم

یہ تالیو خوشی یاریاں نہ کم

یادوبسیان تالیو اوم

من ہمتا روثری تقای دل داران

ہمد دل بہ یارو دہم سلاوم

کاتی کہ ناوی بابا سول بی

وینہ کی مندالمان ناوبہ چاوم

نہ کہ خوجہ ہی شیخ عبدالکریم

خاوہنی کورہی دل بہ تاوم

کاتی کہ یادی ملبیائے کم

نیر بہ راستی گلاراروم

بابی صوحہ تو محبت نہ کم

ہشی ہجرانی گہنچو لاوم

یادی کہ روضہ خانیائے کم

عاقہ من شہور لہ بہ رچاوم

دانتہ یان علو عطر حکمت بو

نیر ہون دیلی چادہ راوم

دلیان لہ نوری معرفت پرت بو

نہرت وت ہمہ چاچہ ہی لہ راوم

منزلیائے نہرت وت باغی گولہ غم

یادینہ کی شوشہ ہی بر گولہ اوم

نامی نامہ ہی اجل وہ رتہ گری

لہ بودیدار یان جو شو تاوم

ز دنیا دار یکی

دنیای داریکی بهرز و بهر راره میوه ی شیرینی هزار هزاره

پیوسته بود بهر ویته سایه و هر بگری بهری به پایم و مایه

به لام هروره به رلقی و زری نه شکی نه که و کله به ز نام ردی

بانی روفه که ی که کاری نیار با تیکم ل نه بی به عار و به ناز

ان الانسان لیطغی هغه نه که ر عام نه بی یقین مطلقه

پیوسته یاریز له ناوی طغیان به پایه و مایه نه میان و بیان

به زوری طغیان له بای بونه هوی بانی بونش هیزه یا بونه

نه هیزه پایه دار نه بون به ره و آ نه بجای هوی بوساله و انیاک

چه رف هسل نه سوکی و نه رسیع و را به که به که هوراکان فره یا نه را

زوسه ره بیان و یو طاووسه بنه وه به آسه ره ریدای بلا و نه بنه وه

نامی سکا لای هوی لای هورا که بانی نه بی به روسته و را

به کائنات کن

نه کائیک چینی به نه مانی که طالم یا مطلقم که سس یا نا که

دارای رشته دار له کائینا مصیای له رانی خواهرانا

چنه رشته ی جوانی هوسیه ته و به خشی و کوتو پرسم ندوس ته و

جوی خاوه ن مال و جوی خاوه ن ^{رشته} خاوه ن روزه قم و خاوه ن ^{به هشته}

هه خبده ریگی رانا له شرینی له بی له شویا بالا بنوینی

نگه آویکه هه تا ولی نه دا شه و تو پرت وی ده چی بی نه دا

نه ونه ی پی ناچی که آویا صینی یا خالی شه و نه هتا و نه سینی

عالی نه مانه ت چی بقا نیم لقای ضرورت بولقانی

نه وهی باوه ری هه به به ج را نه بی بو ج را وه ریگرا

نه وهش با وورم نیم به ویران با سرتو بمری به ریمه ح لوان

له بسلسله ی ریگری قوترا ده واه صبره رضا به سزا

نامی له صورا له پاریمه وه به قورای نا باریمه و

پاییز لالت ناما لہ قہراوقہ رہ بہ لاج ہر فرزندہ پائیز بوشتر

مہ لہ نہ ذاتی زانایو وریا چون بہ بے کہ شتی نہ روانہ رہ با

ہر چہ ناقابلہ پائیز تہ یار بشکی و بختکی دردا لگوسا

ہر تو چو فرزندہ لہ روی نہ م عمرزہ ہونہ وہی یایل بہ عیبہ ی ہر زہ

بہ لاج ہر کاری باریکی ہر ہر سواری باریکی ہر

دینا لاران لادانہ لہ ری لارہ رلہ رنگہ نہ روا سہ بے جی

نہ نجابی عمل یا خیر و گرنجہ باہر آزارد مکنہ تو رہنچہ

بہ لاج قوت نابہ لہ رہ و ام ہر لہ رہ نجابو نہ لاج بہ ام

لہ سہ ر قہ ساری قہ رای الای دینہ جی پایہ ی رار ایوش جی

مہ بہت وہ کوٹہ و نہ رواورینہ و نخبیرہ ی دورہ نابہ رینہ و

نہ حوال نہ گوری و رینہ وہ تارہ رگای نہ ولانہ کرتہ و

بایپہ ی لہ ان رانم روی بے لہ رور گارا دور لہ بہ لاج

به لاده رودیکه بنیه سه رایبی ^{یا} مانا نه عینی له بو ماوه رترین

نه می ره ده روی چی گر له کاشا ^{له} مجار به رزق له کاشا که

له مانه به در شتر لی شیوانه ^{زانه} نه کاته شیتی دیوانه

کاتی نوثر نه کاله روا بو بارار ^{کاتی} مامه نه روا بو کوسار

نه ورنگه رهسته نای گری بو هوی ^{به} لکوق رانچی ری که وی له کوی

به دل به زاره له آشور لگاری ^{بزاره} له هوش له دستوباری

چاروی نه م ده رود له لا فورایه ^{هر} خوش فاوه نه روده و آ

نامی له خورا نه پارینه وه ^{به} سه رلی شیوان نه تلیته و

چون سه رلی شیوان دل لی شیوانه ^{دل} شیوانا نه و کوردیوانه

دیوقت رام نابی مه ربو سلیمان ^{مولکی} مختصن بو نادری نیما

چاره یان نه مه که رچالی ره ^{چی} لام بوئی نه ش دارنه که

نامی دوباره نه پارینه وه ^{به} سه رلی شیوان نه تلیته و

دوری لہ دوران

روزی لہ روژان لہ خلوت خانہ ساکن بوم بوضوم بہ افسانہ

ناکا و نہانے لہ رہانہ مال پیش سلام کردن بشیوہی کہ مال

وقتی نہی پیری نہ من ہشتال نہی جهان دیدہی اوراعوانہ حول

لہ مادہی ژنیہاتوبہ بہرنا بہ سرادرا کو سہ مع و کبرتا

کیت وی چیت پیش کام خوشیت^{نیشی} جلونت طلی کرد ساعی و نہ ہوشی

چون بولہ کام عیش و نشانت جی بودہ کسی کہ دتے روی لہ برست

زورم مقسودہ تنویرم بکہی بہ مہرہ بانے تکریم نہ کی

کہ پر سیاری گہ بستہ لای دل دل بویادی چہ رخ آتہ جو شکر دل

بیری کردہ وہ بہ ہیزی تیزی لہ مادہی ژنی دورو دریشی

وقتی نہی رولہی پتر کہ برامانم پر سیار کردی مادہی چہ بانم

طبعی جهان باخی ژیانہ گولہ بول بول نہ وا و فغانہ

دارہ درہ ختہ بہرہ سبیرہ درکہ بہ ژنی بہر زہ کہ مرہ

نہ بیش بہا دیندی یارانِ جهان   نہ حوالیکمان بوداری و پنهان

دیند و دیرم زہمانہ شیرم   باوہشی بایکی شیرین   ندیرم

دہ رومال نہ کہ لہوش کو برادرا   ہاتھ چوبہ لای کورہ و چرا دا

چہن روشم را بورد بہ کیف شای   یانے بے خمی و دہرون آزادی

کاتی نہ چوسہ ژیر لیفی کوسنی   کاتی چا دل روی رونا کے پستی

دہ ستم نہ کردہ ملی دایہ روم   ویندی شازادہ ی نہ ختوختی روم

برصم نہ بوستم تا بہ رہ بیان   بے خوف خیال بے پیری ژبان

کہ ہوتا وہ کہوت ہل ایسین لہ چی   دہ سوردہ سو چا وینم ٹور دہ کی چی

کہ نہ گتہ وہ لای بابہ و دایہ   خواران حاضر بو بہ پایہ ی مایہ

لہ پاشی نہ مانہ نہ چوینہ ہوشہ   بویاری کردن نہ وہی بے خدوشہ

بہم پے رام بوار دتا کاتی تہیز   نہم جار بہ نہ مری والدی عزیز

چوینہ دہ رہ وہ بہ بی بدہانہ   بو خوسیدی دینا نہ قویا بخانہ

زود به زود خوانیدم عمه و تبارک
باق قورخانه بهر زری مبارک

کیتبه وزاده‌ی ره و شوقه اخلاق
خوانیدم به بیاسای تم برسی آفاق

چندی له زری قوتاب خانه کان
ده رزمان ده رگرت به قدره رسیکان

له که ایم شقی خدمت له به زود خدمت
تا بونه خطاط به نه اندازه‌ی حال

له مجار چوینیه ده رلاما قوسا کان
بوصرفه بونجو باق علیه کان

تا به بیارمه تی خودای ذوالاکرام
نخر همان کرد به بیاسای ایم

جا که رایتم ده بو تدریسی دین
له بو شقی زمره‌ی طالبین

به لام له موده‌ی ایم تحصیل
گه لی شتمان دکی له بوی تفصیل

چهن زود ترقوت و نه بونی پرشاک
چهن منافسه‌ی انسانه ناپاک

چهن همه ولو ته کان بو پاییه و مایه
همه تا کوشتمان نه روا به نایه

چهن ده رود و سنزای چه رخی جهانی
چهن دو معاونزای به ره به بانی

تا به باری حق و هر عمان گورای
چه خیشی به به وای دلمان به ل
سوزا

چہن حمد و ثنا چہن ذکر و تعہدیں
چہن نامی و سکین چہن بقا و بددیں

چہن دل پہ یوہ ندی بہ صمی بے دین
لہ اہلی فیض تنویر و تکدین

چہن مجلس روناک بہ علمای ہر روز
وہ کو گلو پے صد غروی سر عرور

چہن صورت لہ گل ارباب صیفا
محبت کاری اربابے وہ وفا

چہن دل خوشی و ثر میدہ واری
بہ انواری حق بر فیض جاری

چہن ہلو تحقیق لہ بو شا کل
چہن جلوہ ی تدفق لہ سہر لائل

چہن نوکتہ ی نایب چہن قصہ ی نیرق
چہن شعر و حکمت بہ شہرہ ی ملحق

چہن برادران پاک فطر جم
چہن اہلی وفا و صفا بہ فرم

چہن خورا کے پاک پزلہ گوشتورون
چہن میوہ و ناسک خاوا و لاطمرون

چہن پیالہ ی پاک چائی تہ بلانی
چہن قباوہ سینی و قوری گیلانی

چہن رہنگوہ تہ وای مدیکہ و نسا
چہن در قصیدہ ی مہر دی حق پینا

چہن صفا و سہر ان لہ گل یاران
چہن درہ و دروگہ ران بہ کوساران

چہ ہمدردی پر کے فوقی لہ سہیران رلی دانایان ہے بہ بوہیران

چہ سفرہ و خوانم دانرا لہ ہر چہ ہر گے جوانم چہ ن لہ فی سیرہ

چہ ن را بواردن بہ قدرد اعزاز عمر طی کردن بہ ناز و نیاز

چہ ن کاتے ہاتے طاعت و شکر چہ نزد یار رہی و قدرتی بہ ن

نہ مانہم ہم ہو بینی بہ دروچا و بے غم ہوہ نیست بہ لہ لرز و یاد

چہ ندیکی ہے چو چرخ زہمانہ ہل سورا لہ شہر بارہی بہ ہمانہ

واپہ رتے کرین رہ شہابی زہمانہ دور کہ وینہ وہ لہ پوی شہمان

نہ عیش نہ نشات نہ دوستو یاران نہ خدمت خوشی نہ وینہ یاران

آزار و سزا رہ نہ تو کوریت نہ خسوس محنتی غریبی و غوریت

بہ عکسی سابق خوی را بہ دیار یانی سبحان الملک القہار

نہ دنی ہے نہ چو بہ فیضی کہ دم بارانی رحمت رای کردیہ خوردم

چہ تر لہ جان رحمت را بار کا وہ کو بارانی کاتی بہ ہار کا

نمودی زخم و بیوه متاثره و خدا بوی ناردم که روز و شب و

شوم و کور و شر به صفا و روایت
روزم به دینیه ده روزی دل پاک

عالمی الله علی ما آلفتم و اشکر له علی ما اکرم

خودا قدر به عوت من قدیم به نام
که ده لو آفرین به نده که ی تویم

شکر گزارای پروردگارم من قدر به نده که ی پروردگارم

نام من به پوشه رحی احوالی
در رب و و تا که در سالی

نام من به توبه و الی تا
تا بیا چا و هری هوی ختام

دنیای تاریک بی چواری ارکان
مرشدی کامل عالمی عامل

به که ملامت وانا عدالتی سلطان
چو آره بین تهمی و تهریست نذران

چه نه زانی پیر چه کلهی ره سا
چه تپی مندان هر لهره و سالی

چه گنجی جلاکت به هیز و پسا
هه تا بیته دی پای به که مالی

به پاش نه مانه گه لی ره سمی حق
به علم و هه نه به پیشه کاری

هه به بود دنیا واجین الحق
به باغ و بیستان به هم یوان داری

نه شوس علی طب بو غی بشر
نه مجاره هیزی به زرگی در من

هه تا زرگارین بشر به خطر
هه تا آره می بزین به همین

ویندی طبیبه مرشدی ده رو
دل به بر بندار غوشی نه کاته و

نه سان ده رنه کاله شری ملعون
تا به لای دنیا لاله کاته ده

به مجار مرشدی افعال اسلام
مرشدی کی اچاوی عالم

به بو تعلیم و تقوی افعال
مایه ی زرگاری ده رو نه لم

نه مجاره مرشد بو آموزش کاری
بیاویکی وه هانزور به به هان

به چاری فتنه و درها تیوشاری
تم در وقت ته به استه سابه

بناعدی هه موی مدرسه ی دینه
انسان به دین دور له تمکینه

مدرسه مایه ی پیروزی ترینه
دنیا لشی بی شان و برینه

صد هجره زارم رفاه هلی نه مریا

نه نه هلی دین به حق نه ریا

له رین محرومن قدر له ده دا دو

دینا نشان له سه هویا به هجو

له چوار فصله راهری تفاسی

لونا حق نه بی بی اتفاسی

سه ده م داواچی نه صلاح به برن

به دل علم دعا چی نه هلی به علم برن

مردغ نه نایان نه علم دروس

درو که نشی بو عوی نه کله لوتوبه

بو عویشی نه چولا عوی نایاسی

همه رو عوار دنه همتا نه مای

نه گه ربه ده گهن روله خودا که

نه ونه ورمای نازه واناکرن

یانی خدرمانه سه راسر کایه

نه م دینا همر واهه همتا به

طاعت رواله دده م وداوانه

دوره له تعوی که لوهودایه

البتة نشی نازانم بوچ که سینه

بیر بکاته وه له م کابه بایه

به هونانان همتا کونه مرن

همه ساتی باری بوخو وه رنه گرن

وه کوریشکه ی ناولکی رحمن

قره چ و سومانه و دور له علاجنی

همه رنه زیت بشه نه ی برای لای

نه زینت که م ترجه له دروی نیک

نه رین نه رینا نه یاسا و نظام

نه علم و صفت نه یاسی ملام

بولی من نه لیم میچکه له آیات

بیچکه سوزنی خاوه دن معجزات

غیری حکمتی حکای عالم

غیری حقایق بشی مسلم

ما باقی همه بود خمر افانہ

یا بوختو در روی پیر سیانہ

بہ گروانیدہ بیم بلین بودا

عالم مشتاقہ بوختوی ہوا

بوچی وادرو برتہ صلی ربا

نہ بی بہ آیین ہوتا بود ربا

آرہ می چینی چینی نہ یکہ نہ ستر

لی گردنہ بندہ وہ وہ کو حرای نور

من قسم نہ ہم رہ شہ ظلمک

نہ وانہ دلیان مینای بی چلاک

قسم نہ نہ صلی علم ادراکہ

نہ وہی بہ دعوی لہ سر افلاک

بوچی بہ وردی پیر ناکہ نہ وہ

نہ نجامی اعمال لیکر نادرہ نہ وہ

نازانن نہ وان بو عالم پیشون

نیتہ سر نہ مان تاوانہ نہ وان

بوئی مخاطب نہ طاہا و یاسین

نہ رموی علیکم اثم الارسیہ

بوئی بہرہ وروی ناشری بی دا

وتاری صقی بہ نہ کری بہ جہاد

بوئی واجبہ لہ دومی بشر

نہ مرہ صروف نہی لہ منکر

جائے ودرہ رانہ ہاسان کردن

چار بیان لاکہ سی نہ فکر اورن

گہرانہ وہ یہ بوینای کتاب

واللہ الہادی لنبیح لہ صواب

نامی نہ گہر ہی بو صوی نہ غشاہ

بودہ وای عالم خواوہ بہ روش

لہ صورای نہ وی شغافی کافی

خبنا اللہ ونعم الکافی

داختم ثقافہ آختم ثقافہ
بوچی تو گدای بوی بہ سخافہ

دنیا دامہ زرا لہ سہ ریایہ س علم
لہ سہ رھتسیا ری یانی علم و علم

علم لہ ساسہ پورہ فتاری چاک
رہ فتار پور وھول بہ کھوپاک

چہ ن خوشہ اسان دہ رھی لہ دانی
لہ جہل و فقر و عجز و نہ بونی

بہی بہ سہ روی مہیدانی ہسہات
بہی بہ پیری و م لا بو ولات

بہی بہ خادہ ن علم و حال دلی
سہ رگی وی کوسہ رشا پایہ کی مال

بہی بہ قوم لا پور و ثری نہ پیرد
بہ رگی بھالہ عدای نامہ ر

بہی بہ پیرنا پور و ثری تو فان
بہی بہ مخزن بو علم و عرفان

بہی بہ مرشد بو تنویری دل
بہی بہ کوستا و بومہ لہ مشکل

بہی بہ بابا بو مندالی ورد
بہ تیماری رامہ زوبہ سہ شورہ

ھتاتہ وروثہ عدو لہ رنیا
بہی بہ عاری عاری وریا

لہ مہیہ و عسای ثقافی رہی
لہ گہ رلہ تہ وی کہ حق بناسی

ثقافت رعناى صيذ و ظفره
علمى كه وعى له كه ليا نه بے

ثقافت علمى خاوه ن شه مره
له وعلم چهل چاك واپ نه بے

وه عى به مانا اگا وارى به
زانستى بى بهر با عى بى بهر

بورين بورنيا نگا وارى به
باضه وان چاوى هم رله شه مره

له وثقافت به عايبى وجدانه
وجدان اورا كه له بو عايبى هرت

خاوه نى تاقيق مبردى مبرانه
نسبت به مال و به مبردى هرت

له وهى له خوتا رعنايبى نه كهى
كا تى نه م وصفه بو به مالى تو

له وعالم بو غير تماشا بكي
بو به م نه كهى روا حال تو

له وكا نه به حق خاوه ن ثقافتى
له كه رنا انسان هم رله عوى شري

خاوه ن كه رامه و خاوه ن شرامى
وبينه عى هم بيان هم بوانى كه زى

خولا صدى كه لام ثقافت به رزه
جدوه له عام لاي نفسى و ربا

عايبى آرامى هم لكى سه رعم رزه
بر صله هم عى عام لورين ربا

خاوه ن ره ماران به لى هشيران
ره حوت له نيرن بو حاته مى طى

صورت لسان به سرت مارن
له سه به سه فاوت له بو به اهل عى

سخاوت به علم بو به اهل كه مال
نامى تا بشرى به عم قى و كه مال

كه لى چانتره له سه فا به مال
له لى هم بر شري مبردى شيرين حال

نثر شینت له وی به مسلمان

نثر شینت له وی به مسلمان صفاتی ناساخ و روزه ده رمانی

وه کو پیوسته برتر خوراکی نه نزلو ماواو بهرگو پوشاکی

وه کو پیوسته ده رمانی چه سته پیوسته ده وای ده روئی چه سته

ناتیبه تی ده وای هم وای نفسی غوت که بوه به هوی جفای شخصی غوت

توبه به پای له بو کبریا توبه نانیته له چهرخی دنیا

نهم چاره چاره وی ده روی به دولی که بهر باونه کا مایه و حاصلی

له مجاره ده روی حسد و کینه له گه تان وینه ی ماری خه زینه

جیان بنه وه له وجودی تو همتا وه رنه گرن بوی نابودی تو

جا به دگوانیت له مسلمانان که درشن له بو پیمانان ایمان

باقی صفاتی رذیله ی نفسی در ضمنی باره ی باره گهای قدسی

هم تا نه مانه هاواران بودل پیروزی دلت ناکا به منزل

چاره ی له مانه فرزه لوبشر نه ما ده رناچی له پیروی سقر

چاری یہ کہم جار فکر کیہ سلیم
پاہی کبریا ہر بو ہوا بہ
ماسوی ضعیف قیمتہ نہ
خودا مختارہ نہ عطا و منفا
رشی کاری حق بو بہ نرہ ناشی
دوہم چاری بیری لم صفہ تانہ
انسانے رانا حوی نہ خوش ناکا
سہ ہم چار یاری نہ اہلی حکمت
نہ بگو بہ حکمت نہ می وہ ربگری
جاری چوارہ مین ریاضہ نفسہ
نظری پیری رورون نورانی
ناخ بواکیری بوستی دلم
کہ چاری نہ کرد مردنی فرزہ
صفاتی نابار لہ رہا یا غریب
بو حوی بوگہ نہ و ہمتا بحینی
ناحی زور بہ دل نہ پاریتہ وہ

لہ یاسای سلم بو علم تعلیم
لہ وہ خالق ہر موریا بہ
ایترا کبریا مرضوعی چی بہ
لہ عروزل را لہ حفص و رفعا
واتہ نہ بیتہ چہ فتنہ ی آشی
لہ خوشینا کن لہم روی جہانہ
لہ حی خطر ا حوی بی ہوش ناکا
لہ وہی و تاری مایہ ی رحمہ تہ
حوی زرکار لھا وہم رہہ رده نہ کر
لہ لای مرشدی کہ فاوہ ن فودہ
لہ ت کا بہ نوری چاوی حلانی
بھا بہ آلتون فاشاکہ کلیم
تا بیلگن روی لہم ^{نہ} رہہ رزہ
گوشتی مردوہ بی گومان رہہ سیا
بوگہ ن تر لہ بی لہ رہہ رزہ مدنی
بہم بیتہ پیہ نہ تلبیتہ وہ

چار چار غریبی

چار چار غریبی رانی بورلم

نه ننگنه بنالارل ماداو مه نزل

نه م دنیا چمنه پانه گوشاده

دل نه شنه کابنه چمن ره بگوبو

بوده روی ده رون وینه بی طسیم

مایه ی پیروزی وره نگر بوینی

دینا وه نه نه بو هر دی وویا

نیشتمان عامه بو هم مو عالم

نه گه ی به پایم و مایه ی فیروزان

بو ش دی تارکک نه بن به جرات

ده ورت له نه ده ن وینه ی که دل پو

له بو مینه تو بو ش نه ختی تو

کاتخ مردنیش تائینه شرت

خیدی بوچی به کمالی تو

بویم که زرکه و یه که شمام

هر له آسمان هم تاسه رعمر رزی

تا بیم حالت وه بگا به مه نزل

له او هاجی بوچ نسر کانه ماسی

هه تانه گاته خانه ی قیامت

چار چار غریبی رانی بورلم

نه م دنیا چمنه پانه گوشاده

چار به چار بگیشی نیم ده سر رضو

نه لی هو برای به دل غریبم

که س که سنی نینه که س هر هوینه

که س غریب نینه له کوره ی دنیا

که س غریب نینه له بی آدم

نه رپه روه روکار بدار پیروزان

سیکانه ی دنیا نه بن به برات

که ده سی پیدای هه بو وینه دست

کاتکیشی لای را بو به دختی تو

عالم براره له ده ور و برت

سیر بابسی به عرض و حال تو

آسمان شینه و عمر از شی ره لکام

هر ره بلی حق مایه ی سر مرزانی

یا خودا (نامی) بینه فادون دل

هر خودا ناسی بی تا خوی نه ناسی

رنگه ی خوی بگری ساغوسه لانه

نیمه و همامان نشان در او
کار هر به تدریج تم و او کراوه
چند مهره له به اخلاصی فاضلی

نه گن له و او به کن فیکون
کار تم و او له کا خورای کا فون
له شش رور با بو حلقی کائنات
عالمی سفلی و چرخ علیا

وان یوما عند ربکا
تولی به نه ره بن خورا خورابه
محسوب علی غیر دایکا
کاری له مخلوق گلی جیابه

پیشی نشان داین مناجاتی فوکا
نه وفا که را غوره ی قورانه
تا هر که س مقصد حاصل بی بوی
کلیدی نهی ره رگای جیهانه

به که م جار بکین تبرک به ناو
توسل بکین به ناوی ذاتی
به رله ده مقصود بهینیه ناو
ناوی جامع علوی صفاتی

الله ذاتیکی جامع بو که مال
له ناو هوشا بر مشوره ی نعمم
له وصفی نفسی و فائیه و افعال
جلوه ی را وصفی رحمنی رحیم

چون مهره بیان بو گیان له به ران
دکل شی عنده بمقدار
به مقیاسی حق بو روزگار ان
میزان له بو کاری روزگار

پاش له وه سوپاس بو پرده ردگا
افراد ی اصناف اصناف انواع
به روه روگاری عالمی شیار
انواعی جناس و کل الاوضاع

بونه اهل تکلیف بشوہی نعمیم

له روزی هم شرا له وانه رهبر

ره حمت له باری به وینه ی باران

به گویره ی لطفی خالق عفار

عاقلی له وروشا وینه ی محبوبه

تاندای بودی بو تکای بشر

له پوروزی دین صعب المسالك

تادل دام زری به بیای تسلیم

به بیای له ده ب به عورخ جاری

لك العبادۃ بالقلب الامین

فی المهمات طراً نستعین

یارم تی ده ره بو هه بو نه مری

داوا بکی لهی له وه ی نه ی زانی

نوبی سکالات بو حمتا نه

له بیورگی راست هدایه تناره ی

نه عیننه وه داماو له جی درا

تکرار خوداوند رحمانه درحیم

به وه گرنتی تکای ه پر نه مر

له مجاره تکای بو تاوان باران

له مجار لوبه زری پایه ی پایه دار

هه رفوی له زانی له وروژه چونه

که سوچه له با سیدی سروهر

هه روا توصیف به وصفی مالک

له پیشا فریوس رحمن ورحیم

له مجاره خطاب بودانه باری

دباک نعبد رب العالمین

واياك يا ربنا المعصن

له وه ی عبادت له بو له و نه کرکا

که نه مانه توت له مجاره توانی

له پاشی تقدیمی له و مقدماته

لهی خودا یا شاره زامان کی

به بگره من قهوه هم برون به بریدا

لامان دهی له کوفر له تا وان بار
له دنیا دوی دوی هوی شه ریم ساری
بمان حذرة شه ری نه هلی انعام
یانی ابناء و رُسلی کرام

یانی شاریگی که لی صدیقین
که لی شهدا و گلی صالحین
ری صدیقینی صداقت کردار
ریگی شهدای قتل کفار

نه که ریگی زانای به رختی سحر
بیرگی گروی نه فامی گوم راه
غزوه ب لی گراوله و ختونه
اعازنا الله اعازنا الله

آمین بهی خورای خاوه ن اجاب
ردم که ره ره بی دو عا مان
مجیبی روحای نه هلی اصابه
بده حکنه ی هر دورینا مان

نه مه حولاصی اقم الکتاب
وابیره مه بیان بو پارتا نه وه
نه م ریگی ریگی نه هلی صواب
له باره گارا بولا لانه وه

یانی هر کانه دل هوازیکت بو
هر چه نی اسباب والرا افکانه
به یاسای نه ره ب پرو زون
آماره ی بکه له روی جهان

دو کتوره وه و ا صدقه و روحا
سقداتی باشی بسازینت
هم بو نه عانه نی ریگی سهدعا
نوره صی خورا فوب سا چین

نه دجار ممکنه کارت به بگری
نه پارینه وه زامی به خلدص
به به سازنی نو جیکه ی بگری
بو فوزنی مرام بو باره ی خلدص

کاکہ حقایق

کاکہ حقایق قسم دے اس نینہ لہ سر را و ہامی واتہ ی ناسا نینہ
حقیقت لہ سر رواقعی غینہ علمہ یا علمہ ل زینہ یا شینہ

چاک لہ و کہ سہ بہ لا عورا چاک لہ نابہ واتہ ی پوجی عمر وزید
یاک لہ وہ تانہ واقعا پاک لہ نیوگی باریک لیت لہ ہے پمیرید

صوفی لہ وہ یہ رہ روزی صوفی لہ دوری لہ ہوا ی دنیا ی ہے وفا
دور لہ نفاق و ثوبہ و فدا ہے دوری لہ تہ خارج دور ہے لہ وفا

درویشی لہ وہ یہ رہ روزی ریشی لہ ہر لہ ہے ز فوراً بیتہ ویدانہ
مذہبوزہ قس عام بہ با بنزانی

عالم لہ وہ یہ ضا وہ ن عمل لہ دنیا ی فاسد دور و نہ مل لہ
کہ وہی لہ بنزانی لہ بورہ ضا و حق بیگا ہو عالم لہ ہفتہ و ا مطلق

انسانی راستی لہ وہ یہ بہ دل و ضرر ہے لہ بوجھولے فکل
مشددتہ فک بوجھولے بنزانی تہ کوشی بوجھولے ہتا نہ توانہ

برائے وہ نہ راستہ ہر اے لہ تدریکی داوینہ ی حرا ہے
کاتے کہ مردی ہے تہ حای میرات قدیم تہ مالت بکا بہ خرا

نہ مہ یہ وہ ستور بوریں اسلیم ساغی بوجھولے و لوف صوفی توکم
نامی ہر لہ وہی لہ وہی لہ ہودا لہ و کہ عین لہ ی کابہ بنزانی روا ہے

پیم بلایی بودی دین و اگر آنه
له هه شوینک زابای سینه کرد

نه لی یاریکی قوری سدر شانه
بلاوه نه کن چه که دره و چه دره

وه لایم نه مه به که نه و عی انسان
پیره له و زعی کتافه نفسی

نه و عیای خاصه له جنسی حیوان
دوره له و زعی لطافه نفسی

داری شهوت و غضبی نفسی
چه شهوت و جنسی چه پایه و پایه

دانی له زه نه و آلامی شخصی
چه مه پستی تر بیکایه بنایه

بروانه بو شر بو و بره و به راز
له بود و پشتگوماری بی آمان

بو کور گو چه قبل بو و لایره گناه
له بو درنده ی بی سه و سامان

ان انیشی نه و عی له مه نه و عی نه
نه وه کی مه خوبه لای که کی صوبه

بانی و عی که له مه فر عیانه مه
هه روانه خوبه لای نه و عی نه

عافعی نه به کاری نامار
یا هیزن شعور له بعضی کانا

مه که روترسی له زوری چهار
نه نشانی بر وایه ما و آفانایه

چون گمان له به ری انجام نه رانی
تایبه نه کانه آره زور نفسی

له که له وایه مه تا ستوانی
موضوعی له عوش شهوت و عی

یا له و کانا که قاری راهه

به نرفه له لای هه بو جیانه

مادام حائضی بہ رگری نہ ہے   نہ روا بودل خواز بی یا نہ بی

علمیش بہ چہ رای کار و کردہ و   نہ لائہ وہی وابہ ہم ررہ وہ

گر بخی خادہ ن خون بودہ دای سی   تا و نہ دا وینہ ریش مار حبسی

کہ گہ ل بلیہ ای اگر شہوت   چون چاری نہ کا واتہ و نصحت

تخصی بر بندار بہ شری رث من   چون آرام نہ گری بہ دو واتہ ی

ا سانی برسی لاکھوار دہ و نہ   حوی بی ناگری بوسا ر جوم نے

ہر چہ ن عائف ترسی ہو کم را   ترسی یا عینی رویشہ کہ مار

بہ کورخ پیرہ نہ جہازی شہ   نہ بیاد نہ ی عینی لروپہ ر لولہ م پر

جالیارہ و رکوت پیوستی اینی   ہمتا لای مدا لہ عایہ ی نفین

تا حال بگا لہ تولہ ی عمہ ل   لہ لہ بجامی شہ ریش کاتہ اجل

پی شان بدادہ رماندہ و   بو چاری نفسی بو چارہ و

با حال بگا لہ رورشی عذاب   لہ نفسی آگر لہ تولہ عفا

شان بدادہ قصوری بہ ہشت   عور و علما نو سروری بہ ہشت

پی شان بدادہ چہ رای خیراتہ   کاتہ محبتہ سہ سہ عمرہ سانی

نہ وانہ ی زانی سر بہ سنا نہ ہے   عایدی کاری لہ ر جومہ ن رای

نہ کر ہم ہو بہ لگو لہ ہم زار اردو   شا باز بہ یکہ وہ صرہایہ بوجہ

نه گره بر سر سینه چون رفته ^{بدر} له بواصله ای احوالی بشر
بیت نه لیم به سنی خفیفی باره نه گره نا بشر گره له به عاره

له صدایه که به عقلی شخصی چوارش به بھیزی انوار قدسی
نه گره رفته وه به تر سوتہ ما له سر ارشاد آری عقل و علما

چون صفت سینه ها وه ان عجاره له عجاوزه را به استیازه
ھا وه ن تاثیر به بھیزی انوار اگر به رفته والہ نفسی شرار

ھا وه ن ارشاد به علمو حکمت روحا مقبولہ بوحلی رحمت
مدار را به کالہ گره لخاصی عام تا شاره زاین نورنگی اسلام

الی اصل بونے رسول واجبہ بونان با لای گشت صواب
تا سیدی عقول را کابورینا به وینہ ی چرالہ دستہ دریا

آزم به رهبر به نور غنی له کاب به پایہ و نایبہ ی لاری
محرف نه به له صلیہ نفسی عسرف را به به لوری قدسی

نور یکی قائد بو طیری مرتبم نوره هم نسعی بن ایدیم
نور یکی وه هالی تا بیتہ وه به و رنگی تا رنگ لولہ بیتہ دره

رناهی به صفای نه ونوره صاف له جفای روشی محشر معاف

نه رکھسی ہلی کہ سہ ردل صافی   عقل بدستہ کافیه کافی
کہ بوڑھالی کہ حواری و لہ شور   کہ یو دانان نظر بودہ سندر

نہ لیم ہرا کہ م کاگی دل سادہ م   عقل وہ لیلہ بدینی آرام
بہ لام وہ لیلہ کہ بو باری کار   بو یاسا نظام بود رہا تو شار

وہ لیلہ کہ بو تعمیر رینیا   وہ لیلہ کہ بو صا تو صوی وہ ریا
وہ لیلہ کہ بو مال و دارائی   وہ لیلہ کہ بو یاسای رانائی

طی نہ کا بہ ہنر یانائے سہ عسرا   نہ وی بہ صا روغ بو مقامی ہرز
بہ لام پیوہ ندی و ندی نفسی   پری وہ ندی تم وہ کھوکی

خوب بردار نیہ کہ جلوہ ی انوار   آکا دار نیہ کہ کشفی ہرار
آکا دار نیہ کہ پوہ رد گار   خہ ہرار نیہ چہ زان کردار

بیوستی ہم بہ وہ لیلی وا   ویرانی دل پے بیی آوا
صہ لے سوڑنی بوٹا سینی حق   بوپ رو رکار تہ وانی عطل

بی بہ صلہ ی لہ زان   لہ پینی مادہ و ہرار مہ عنا
را بطری بہ پینی حورا و بہ ہرز   واسطی صفای دل رنڈہ

بانی رسولی لہ لای حورا وہ   خانے برویگی بہ لای بقا وہ
وہ رزی آردہ می سادہ را ہدا   شاہہ زای لہا بودنی ہندا

شایان بد حالی اعتدال
بر این کردار بی همه زبان
بورین و دنیا بی به مثال
رواوی عالم بی قدران

نه وہی آرد می نه یکا له دنیا
ده فتنه ری هم به له بو خیر و شر
آگاداره لی فرشته وریا
کی خاوه ن گره وکی به بر قدر

بهنه تاتی بگه ن هم زایه رستی
رانستی نه بی به هوی دل سوری
نه بخا می نه بی بگه له رستی
بو شر نای به هوی بی روزی

جانده وهی داتا خاوه ن با ووره
نه وه لشی پیوستی بی به بوره
نه وه خا وری وری بی روزی
معجزه ی رسول بو زین عیال

نه وچه ره ره که سی خویوشیری هوی
بر لکوبه لار حق لا بکانه وه
خویوشوری هوش تپیری خویا
نه بی می زین بی یک بوانه وه

نه نا هم رستی به وینده هیوان
به نگو به دتره له ردی بگو عار
نه رفق ناکری له دسی پویان
نه وانه به کنایه بر نه م به ناز

چه هر که سی هات بتره و اعتدال
دنیا به شرف زایه پوری له و
بورین و دنیا نه گاب به قبل
له و دنیا که شایه گاب به پیره و

نه که رنا دنیا ی نه روا به پوسی
الحاصل بونی ره به روا جب
قیامتیشی دی بونا هوشی
ناردی ره به ره مواه به

کہ بہ رچین راعی بہ رسن محتاج ہیں

محتاجی دہ روزی بہ روزی مواجین

یہ کہ ہم دہ روزی رسن یا ساسی خودیہ

کہ بہ اور ساعی عالم زاتاہ

نہ رانی ہونہ یا س بوثرمان

ثرمانیکی وا دورے لہ زبان

نیمہ ناصین نہ کہ ر سیرانیہ

بہ قوی وہ زعی رورثا وہ عرفانین

یا سامان بہ قوی صبری پناہ

ھیزی لہا لیشی لہ سہ رقصانہ

نہ برام خودا وہ ندف لکہ و صیر

دانای ظاہرہ و ہراری ضمیر

خودانہ توالی یا سالی روسا

وانی بو عالم شاگردوہ

نولہ و شتائہ لیشی ولے لہ لالان

ری ہند لالہ داناموہ ہومان

وہ ہم غیبیات غیب لہ لالان

نارانہ لکے یا شہ رورخان

زہوالی مردوہہ رلہ پاشی مردان

تا بعت و شہر حیات کردن

عقل آرزوی نالگا بہ وانہ

پونونہ پونیا لہ لای بہ لسانہ

اقرار بہ ہر زایشی و نرزه پوشہ

ھتا خون دہ رکالہ کارن خطر

سہ ہم مرسلان مسفن پونور

لہ پوتنویر حرکزی شعور

وینہ کی کارہ بان نود لور رز

کارہ بای دل سوز لہ ہم وای ہر

دل تانہ ہر تری بہ ولور فیاوہ

وہ گوئیہ رگیکی وہ باغ نہ دراوہ

بہ و کارہ پایہ رلی چاکر لہ

شویں ناریکی لار و ناکر لہ

همه رصحنه عه قلی عام نه شس بو بدیر
بانی عقلی عام به بی عقلی رین

نه که مصیدی له کالنا تا
له حیانا اوله عقلماتا

همه سوی محصوره بو نه و شتانه
که ماده دارک له مردی حواسه

ارراکه عیبی به عقلی رینه
دل سوزی شریکه و پیروزی رینه

نامی با و هزی وایه به این
همه رله و جامع بودیا و لورین

ره حمت له روحی نه رزی غم زالی
به واته ی شیرین نه له به بشر

له شه وور و ترا عا التواله
مه رونه ده ربای پیر و نو خطر

ده ربای کو نهی ذات یا کو نهی
چون مکتوف نه به ارراکه تو

به روه ردگاری هم بود کالنا ت
زالی که دوره له ملاک تو

صغری شغوری که هو کوری تو
که مستفاده و ناقصه و محروم

نوری ادراک بر قصوری تو
چون کاشف نه به له بولای محروم

رآتی و صوری بی ابتدا به
و صوری و هم بیایه به له و

همه روا بقایشی له اتره به
لا محذور که شانه به له و

عقلی محرومی شیوه متقیاً
له که لحدی نه و کجا مر حیا

همه رله و جامع بودیا و لورین

هزار سال بروی بزم پادشاه
هر روزی بود خسته می بود که همیشگی

نه و نه بر آن که رسم آثاری
ره لیکن لب بود پروردگاری

خود ائمه هدی و اجداد وجود
و هو الخالق لكل موجود
عادام هر که ده عالم وجود
فهو الاله الواحد المعبود

ما دام تو بر تنبهم دل صفا
نم اندازم به بود کافیه
نامی کافی به سخنانی انوار
بویای تو به خود ای مستعار

هرگز و پرسون له سری قهر
سوال و جواب غطر له غطر
بوجی در کوشش کرد دره من و زمان
عبر زوده رای دور چه زهی است

نه سینه بوجی بدره و شینه و
به هتاوی برور بگه شینه و
بیولشی جی به بون بشر
به ریو و پیری و فرشته ای نور

خون و غنیه له هو عالم
چون ستری قهره راضه خودایه
ناتو و عده ن هر یوانو آدم
اسرار و نکون به استرایه

کشفی صفایت بوکنه و نومه کان
نه روی معلوم ته نیا آثاره
له لیمه دوره مگر به ایمکان
نه و ششی ره لیلی به پروردگاره

چاوی نه بینی چالی جل که زور
چلون تی نه کاله سری قهره
دلی نه بینی روحی فاوه نور
چلون نه زانی ماهیه بشر

تو که عاجز بی له سری تلویس چون زاتان بی بهر تی بکویس
لامو کاف صر که به له که بودل تا به دل پاکه بگی به به نزل

سری کا قرون له لار خودایه خطای به صوره ت فهم نهم
نه وهی که خودا تعلیمت کا چلون خیالات تسلیمت به کا

وقد علم آدم اسماءه وقد اخطاه من اهل السماء
فمظنه الملك المعصوم و استنكره اهل الحرم

نه که رتعلیم خودا نه براین نه که رآره می خوش نه و سیایم
چلون تعلیم تا وای نه کرد چلون رشته سوره اولی بر

مصلحت وایه زه حمت نه کیشی به قوی به زه رفوت بیت کیشی
نه تا به زه سی سیره به ره هتا رات تا بین تا هم نیا کیشی

وما اوتیتهم بحولینهم وهه معدوات رفوت بیسه ره وه
هتا نه بگی که سوا رفوت به قوی به وه علم ری نه که دی رفوت

نه چا و به نه نیا نه بنی جهان نه دل محیط به سترن جهان
هه ر که سی حدیکی بو کرا وه طی نه ره ب نه وه به رعایه ی کل

خودا به محضی حالو کره م به پایم ی ره به شخص اتم
نامی بفامی مقامی جهان تا بیته بزی علمای جهان

(در بیان دینیم)

بزرگان دینیم دینی اسلام
دستورم له سه رأیی که لام
به وجود رصه ربانی فرود
اصحاب و بریان گرت بویای هم

بیکه که بوسه تی رصه
دینیم و اله سه رقراری نه کتر
واته نه گره دین که نه رجم
اجماع ره لیله و نایینی شراع

نه راجماع نه بودیم بواکه سر
آرای اکثری رانای معتبر
نه وهی و امر را به اکثریت
آیینی نه همتا قیامت

بوفرقه فضل شرف عباد
به اکثریت نه گوی به رشاد
پوینان فریوه نه وقوله حق
چرای ارشادی حق مطلق

واقعی نه روان بویان
لیک نه دره نیم ره و آنی هم بویان
نه رجه پس له فضل ثواب کاره
نه رعاندی علی عفا ره

عبری واتی حق نه وه نازانی
هیچکس کندی نه وه نازانی
چونگی بیک عمل له لای وونک
به طاهره کن به کوشوه ویکسا

فندقه جبرایان شراد شرایا
وه کو فریوه شاهی انبیا
نه رقصه شیوهی ره فتاری هرره
له دره قارانه شایستهی فرره

له صرف فرجه صرف دارانی
یا اخلاق بهرز بو آشنائی
وه کوزه حماتی جهاد ارشاد
له بو اصلاحی احوالی عباد

یا کار یکی و اوله بوستقل
به راستی نه وه ی غاوه ن نصاف

بو اسلام باش بی حسن افضل
فضل به م معنا دور له خلاف

چونکه اعمالی گوره مبرده کان
بونی بریار یا وابه شرافت

دیاری له لای مبرده فزوده کان
بوزیری به زری پایه ی خلافت

باوه رمان وایه لیش بی مریه
نه و خلافت به ش جلون هانتی حی

که حقیقه ته ری اکثریه
حقی بو صریح کاری بونه حی

امر هم شوری بیهم راسته
نه گم راجماع بو عینی مطلوبه

رستور کا عاقبه نه کر یا سانی فایتم
اکثریت بو هه روا هم رغوبه

آیت له هم کار افندونی سوده
(نامی) به نوری بهی ره دی کلف

بهی ره دی آیت عینی منصوره
بیانی وه رگرت نه کر ریگه ی طرف

لا یتجمع امتی: علی
خودای مهره بان لستی به رحمت

ضلاله به سه بوله هلی عیلا
هه بو شتم بکن روحی خلافت

چونکه خلافت بو رسول الله
انی جاعل فی الارض خلیفه

خلافتی حقه بودانی خودا
بینی له هم باغاکه لی لطیفه

ربی له بینی باخی خلافت
تا نامی بونی له و باغه بکا

به ش داربان بکه بی له لا و آف
به لکوبه و بینی به مراد بکا

انسانی راسال

انسانی راسال له سره ر روی دنیا	روی له خودا به به تاقه تہ دنیا
هر ره ره ره ری بیت بو کم م جهانہ	هم موحارص دینی به زمانہ
دلتان تیک نہ صی لوتہ مای ریا	خود مھا وینہ نا و گیش رہ ریا
ظاہر و باطن پاک بن له تاوان	به دل به داوین به رهس بہ زمان
ره ضیل صدر ضیل به دل هشیارین	له میثروں عالم ہش خم بہ ردارین
تاریخی راستی صادقان دانان و	نہ کرواتہ ی گم لی سیاست شہ قانو
ہم تا ہزانن کہ اسلام کا وہ	ریگہ ی سونہ توجہ ماعہ ی عاقہ
به کوروی نہ لیم فہرزه موسلمان	پا وہ ری بی بہ آبی ی قوربان
پا وہ ری بی بہ ریگہ ی ره ره	بیکاب جادہ نہ مسم زمانہ و سہر
نہر گز لانہ والہ عنای ظاہر	به بی رہ لیلی قاطعی قاهر
انسانے وہ ہا نہ ہلی سونہ نہ	داخلی باخی بہ برزی جہ نہ نہ
کہ سنی لا ابتدا نہ نصی قوربان	لہ نص صریح بہ ہیری بورہا
یا نہ ہلی بدعت گو م را حقیقہ	لای داوہ لہ سہ ریانی طریقہ
یا نور کا ورہ و بہ نہ ی شہ نہ نہ	لہ گم لہ بیانا بہ سنی و نہ نہ
درودہ لہ سہ و چا وہ ترا و کردن	به ہوا داوای ناتہ ترا و کردن
ناشی بو زمرہ ی لومہ تی اسلام	واللہ یهدی سبیل اسلام
چہ ن ہا داریم کر وہم ہا و انکم	تاریخ ہمانن لہ رذرو لہ کم م
سیرہ تی رسول آرا بی یاران	بکہن بہ سہر شوق بو رور کار کم
دام زرینا لہ سہر ریگہ ی جہ ماعت	دورین لہ باسای آرا بی بدعت
ہم رکم سق بہ وزیدیا بڑوا را جہ	بکہ وینہ نا و فرقہ ی نا جہ
رنامہ ی پا وہ زری وہ ہای بہ دل	به سنی سونہ نا لہ گاتہ منزل

ایجاد فی نفس عالم
معدن نبات حیوانی و غیره
له حیواناتا به محض شریف
لهانی تریر کرد بوفان تکلیف

ذات وصفه فی غیره اصف
وای به آرد می شایسته شرف
له و چهار تکلیف کرد به طاعت
له تا بگانه پایه سعاده

له سر ریم یا سا مجموعی صفت
شتموه تو غضب هنری موعظه
کردی به منبع بود صوره ی آثار
عایه ی پیروزی یا درو آزار

له و از نشی هم مولای ذات
اعراضی قریب له ذاتی است
دهی له و اوصاف هم گر ناگونی
یا آسمانان به چپ بورین

بهل به تر سوت می و تریب
به هنری عقل و عاده و تریب
آثاره کانیان له گوری به چاک
له بن به مایه بود ده وی پاک

له نا نه سامی له وصفه تا نه
هر روه ها ماون له حیوانی
بترینی دهستی نفسی ستم کار
دان ده هجانه بود ماون نا بار

دانه ده روه له گر ناخومار
تیره له راری پر در آزار
به دینه که سی چاوی له بینی
نارانه هه نگا و بود کوی هم بینی

کاتی که مانع نه ما له ایان
به حکمی می خن بشیری و ایان
به هم بودوری شیر همل له مرن
شیرایان به له ده کی فورانه تکوین

باش آگادارین پولا پولا به
زوجه ته فتی صفات زانی
ساراساریه و قه لاقه لایم
چه ماضی و چه حال چه کانی آنی
به لام هه رفه زره ته می وه رنگین
به لکوتا آفسد بی به فاسد
له وساتو له بین هه تا کوره مری
سالی زرگار بین له شه مری حاسه

به وینه طوطی که تالیت کرد
عالم به فیض تعلیم له بینی
دینه و توویش به وناری ورد
به لوری تالیم نسلم له بینی

نامی نماشای نیم دنیا به کرد
لای . لانبیدیل خلق الله
هینا به ده سی گه لی به راورد
حکیم تی حق بوگم زره و بوورد

هکینه قه زا هر واله اش
آرامیت له وی شان هه لنگره
شخصی ناره ضایس دانه شوشا
کاتی پیوسته بینیه به رشا

خوا مائل نالی له کرداری فوی
بازی سود نه باو بازی سوی حکم
هه روا آده میس ره فخر جوی
بازی له بینیه و بازی به هر ته

نه گبه تی بازی له کرده کاران
نه سورینه وه آسمان به ده
بنوعیه وره حکمت بو بورده ماران
هه ره خیکیشی زوریکه له نه و

نه وه ی کارنه کا بارنه گری نه
هه رکسی به هره ی کاری فوی نه
له وه ش بو سوه له هر مانه
شخصی به کارش به زاری مری

دنیای گوری به کرده وی گم

علم و عمل به کستی و هزل

هجر نمی باران که سینه فوار

به قوی در ریائی پره له هزار

عجب سینه نمی بسته در ریائی

گم و هجر کی تیاری به قوی ریائی

کائنات پره له آثار حق

ما به ن بویا و نه ز به فروری مطلق

ماده ن خیر

چرا آرا به خوت رو له خورابه

بکر روه وی شرفا و نه و راه

نه و وی سید او وی له هفتورانت

بیکه به زادی فروری به رست

نه که ریای و آتمی معناری تاخ

نه درانی همیشه نه خوب نه نام

ی سوره صدال هر درانی برسی

نه که لرله یسای فوذا نه برسی

آره می و یعنی که نخ می تلبیس

آره هم مستما و آره می هم

فاتی طلسم علمه و علم به له

له که ل هیوای خیر یانی نه به له

سوره خورابه و عباری خورا

نه و خوی واجب و ممکن مادی

زانا به و هشتاد و یک نخ توشه

نه که ریای و آتمی به شمر ر توشه

علم و عملت میراتی نوی

نه که ریای به سن بنار حمت نوی

نامی چاوه زری سه معوجا تم

نه که لرله فضا و نه که لرله نوی

گه کی صفت هه ن

گه کی صفت هه ن که بن به به لا آدهم به درین له سستی قه لا

به که م بانی بون له ت راه به ماوا هیکه ت نائیلی له روی ریناوا

انسانی بانی هه رگیز ده زناچی له دوستی قه زاتای له باچی

له که بر واته سه رته ختی کسری له ونه له زانی ده رگای کی به سرا

له پاش بانی بون ره شه بای هه وا به لالت بوینی له نیو ه شه وا

بنوه سو ده روی قه بله ده وا هه که بر بو وه بای ناباری هه وا

هه وایه شان به رز له کاته و له به وچی و لک رای له فاته ده

هه وایه له ت با بو کرده دهی شت پشت نائیلی جایت راه کشت

هه وایه رینا له ت فاته ناوعار له اخرو تانه ت با له بو نار

هه وایه آدهم له کابه هه و شت بو گو م را کالی به دی به در شت

هه وایه له کار بگی به هه شت له ت فاته سه رینی دوزه چی

هه وایه وده ت له کابه به درو قبه ت نائیلی بو چا و بو بر

هه وایه له فاته تلبیس له ی کابه برای هه و شتی البیس

هه وایه له باشه ره فوناموسی له بی به در من بو به نزی نفوسی

هه وایه هه وایه چاره به له رینا و رینا هه را واره به

انامی له نانی به دروای فیرزا ره شه بای هه وانه ی راه عمرزا

قوت دامد نیشن نہ گہ رہہ ہل کہوت
لہ ناوا آوائی بی مہلا دمر کہوت

مسلمان ناڑی بہ بی عبادت
عبادت نا بی بی مہلائی خوشی دوت

ولایت بی سامان گہ ورہ بی آمان
نہ گہ رہہ ہل کہوت کہوتیہ ناوی

ہل چوں داچوں بوہر زہ کا سا
آرمی وزہ لہ سہ ریاسا بی

دوب رہہ بہ دوب رہہ بوبی نہ رہہ بہ
ہر کاری دور چو لہ ریاسا شری

پاؤ زن تی کہل نہ رہش بہ لہ کہ
زین ممکن نہ بہ روی بی رہی

لہ کاری شری وہ فائیتہ رہہ
کاری نا شری مایہ ی جفا بہ

نامی لاخورا رجای وہ ہایہ
پیروزی بشر والہ کہل دینا

اسان جي نوسار

انسان جي نوسار ناگابره شاد راشد بے کمال ناگابره ارشاد

هزار سال ته واو لهه رگزار بے هزارش له نا و باره گار بے

به بي تربيهي مرشدی کامل انسان ناگاتہ هزارمانه صل

مرشدی واصل به فنا و بقا واصل به پايه پيرمايه لقا

ظاہر و باطن به وينی کبریا بهي به مجمع له بو علم دعيا

له سه راهزهي سيد انام بُدنی بي بدري بو ارشاد علم

واصل به پايه الہام و علام کامل بو مايه مله ته سلام

مرشدی و اخودا بناسی وه کونہ حوالی مریدناسی

احوالی مرید مکشوف به لای به بعضی حودا و نور تجلای

نه سحر ته و ژم تو چھی نه و دلی مریدان پیر کاله پیر ته و

نورانی بگا ره رونی مُرید هه سولطائف به شوهی کدید

هه تا کو حضور بوی به مانی روز به روز پروا به روه و روی کمال

فرا موش بگا به نوری ادراک علاقه ی نفسی آووه و او فک

بگه شیتہ وه دلی به انوار لی بدانه شنه ی ادراک ابرار

لطیفه ی دل درو حوسری نه و هه هم عقی افضای پیرن له پیر ته و

لطیفه ی بهتی طبعه نفسی سوز بهی به نوری قورسی

و آرام بهی نفسی له هه و لانه کاتہ وه به لای ماسوی

له هه رشونین بی عطریا ره رولی سرایت بگا بو ماره ی بونے

نوکتہ کی صفت لیرا پیرانہ	خودار حیم و خودار رحمانہ
نہ جری عاملان بہ زایہ نارا	چہ لہم زہ مانا چہ لہ وزہ مانا
آخر بوگورہ ی اخلاصہ بود	دل بہ بی خلاصی تا کا بہ صل
بی سبائی اخلاصی رہ رون	نہ یہ وی فیضی مرشد کما فل
وتعا و نوا بہ دل کونینہ	عونی معنوی بہ حق بنونینہ
ما بہ بی عنونے ماد یو معنوی	سما وزہ عینہ بہ فکری قوی
ہر چین لہ صفت کہ سبہ بعدون	بہ لام ملکوسہ بوگم لے نہ درون
ہر زار صناعتی لہ چہ رفی رینا	تا کا بہ پابہ ی رہ رونے وریا
نہ شہی نہ وانہ رینا دانہ گری	دی زیند ویاں ہم رگیز تا مری
رہ وقتہ لفقہ بہ رہ و صہ رہ کمانہ	نہ شہی سبہ تی فودسی رحمانہ
الی اجد نفس الرحمان	یونہم مہ بہ ستم پر رحمانہ و صہ مان
ساتی تولفہ تہ روحی نہ مانہ	نرخ طاعنہ تہ صدکال زہ مانہ
ستری نہ عیشہ نہ مہ نہ وان	خاودہ ن عملاقہ ن بہ شاہی عثمان
ہر لہ نہ ساسا بہ دل تہ گہ بین	لہ ستری طاعت لہ مانہ تمکین
حالی یون بہ حق اقتدایا بہ و	جانبہ و صارت بو لور درینہ و
بہ پورہ ندیان کرد بہ رابطہ روج	حاصل بو بو بیان مقامی فتوح
نفاوت زورہ لہ پابہ ناسی	لہ گہ ل روحا بہ یا لہ شہنساکی
خالوہ بہ حق علاقہ ی ارواح	بہ کہ لہ لایان مسا و صبا ع

دینان مطهر بودی رسول
چرای کائنات وسیله ی وصول

بودی به دینیه ی حامی ذره ی بین
که شسته عالم آنواری امان

هر رواه که سی خود ایداد بود
له سیری دنیا رشدی ته و او بود

که و ته زبر آلائی که و شانازانه
ده ریون له جفا گور جو آرانه

هر واقف و واقفان آنواری
بودی هوی به برزی له پایه دها

هم بودی رسول الله
و ابلا ده بودیم دنیا به

بایدی بدان یا پیران پیرم
بودی دنیا هر توی ده کس گیم

له دهستی بهستی و جهلا اسیرم
که دتوی به هیزم که له فقیرم

توی لوزی انوار توی سری سرار
توی روحی ارواح نور مره ی سرار

توی مرشد به حق بود اهل عالم
توی تاجی عرفت برین آدم

به شفاعتی بیدر اوی تو
به باب الرحم واکراوی تو

به بنده ی ناقصی ناته وادی تو
دالی به به بنده ی ضاوه ن ناوی تو

له کوی و ابگرم ویرانه منزل
روی بگرم له کوی کوی ماده بود

عایه ی آرا میم هر رد له هر دل
نه که ر لوزی تو بیجا به منزل

دل به نورانی رفانی وضیعت
به لا که ردانی و جهی ملیحت

به گوشه ی ضاوی لا بکره ده
تا شفی بوی به بنده ی حرکت

مدیاری ملیار صلاته سلام
له سه روحی تو له ریم و لای نام

به نای هینا ده نامی بو حضور
بودی نا که دل به به کشفه ی نور

مشتوقه زورن

مشتوقه زورن لم روی دنیا به   ته دنیا به کیکیان خاوه ن بقایه

به که میں مشتوق ذاتی خود ایم   جلوه شی همه مالی فر روی ته دنیا به

باری که سی نه لیں عاشق بون به دانت   عابدی عشقه بو جلوه ر صفا

عشقی تجلای صفاتی ذاتی   جلوه ی آثارک روی کائناتی

عنه شق به علی ره سای شاملی   عشق قورره تی بالای کمالی

عنه شق اراده ی بو هم رچیستی   نه بی بیده چی لربا لا و بیستی

عنه شق سمعی و بصیری عافی   بو کائناتی خاوه ن روانی

عنه شق که لای لا مناهلی   اخبار دیشا امر و ناهلی

عشقی حکمتی همه کرداری   نه گل اسراری همه صرا ناری

عشقی افعال به معنا ره منا   بنسود و زبان به سخن و سزا

نه که رزاتی وجودی همه مو   برون لانه داله ره راب مو

نه همه عشقه عشقی که وره و بردا   نه که همه همه دران به لوفردا

لا زبکیشی نه لیں نه مانه همه مو   لا دانه له عشق بو مدلولی همه

عنه شق همه عشقه له پوزاتی نه و   به ثنای مطلق له جلوه ی مرتبه

نه که ربا عشقی آثار صفا   درره له رعنائ عاشقی بو ذرات

رو همه مانی عشقی خاوه ن ارشاه   یانی نه درزاتی صحر العباره

نه ره نظره بو اذکارکی صقی   نه در نظره بو اسراری صقی

نه ره مکینه ی کاره پای نوره   نه وه و کلمه ی شری صدر و ره

نه وه م رکزه و وایر به ملیار   ره ره چی بر لای ارواحی ابرار

نور رحمة للعالمینہ لہ سر تبلیغ احکام لہ بینہ

سلمان نید لائے وی بیٹے مگر رہرونی سر اسے عرش بے

بہ پی و سعرتی رہ روزی ہزار نوری لہ و روزہ دی لہ سر تکرار

لہم عم شفقہ وودی نصیبی عمار عشق مریدین بو ضا و ہن ارشاد

لہ مرید نوری لہ مراد شفی نور دین بہ سر یہ کا نور علی نور

مالوہ رود شت تا پالوی کویا ہم ہو سیرا بن لہ جلوہ ی انوار

لہم عم شفقہ وود عشق شاگردا لہ گل روحی گہ و رہ بو ستار

دور بند شاگرد عمری بہ فراق فراق مولای بہ حیرتہ ی افاق

لہم عم شفقہ وود عشق اھلکارا لہ خدمت کاری لہ بو سلمان

عشق سلمان لہ بو ہر کاری سودی حاصلی بو اختیار

وہ کو تعلیم تر بیہ یانہ وہ کو یار دہ تی بو کار حیات

وہ کو دل سوزی رحم تو لھنا لہ گل عابدی آثاری اوصاف

نوی ہنای مصروف ایمان وقت عالی نابے لہ نوری حیات

ھمہ بودینہ ہوا لہ عم نینہ ہرزہ لہ ارشادینہ سر دل لہ روی لہ عم ہرزہ

یہ کہ ہیں بی بی لہم شفقہ صوبہ ھمہ عشق علمہ باشی ہزارانہ

علم نہ ساسہ بو سنای سلیم علم پایہ یہ بو تقاضا تنظیم

علم کہ نہ ما و بیاتار یکہ رنگہ ی سپردنری دور و بار یکہ

بہم علم نہ گہ ی بہ مایہ ی کھاج بہم علم نہ گہ ی بہ مایہ ی صلح

۱۰

دارائی انسان نه وهی صدمه

بی به فدای کرمی لهرم علمه

به صبر بعضیکی رانه نه خشتی

بور و طبعی سرزخ بهر کم به شتی

عشقی سه هم بهی آره زوی نه

نه هم عشقه غیر عیاشی بودا

(زین للناس) نه به نفسیر

بوقسی سه هم بی تولد تقصیر

عشقی عشقه و غیرا هم عصف

عشقی اولادی کجب و شرف

عشقی صا هو مال بورگی خودا

به شیکی خیرن نه رهورا بیدا

غیری نه مانه هم موی فهدا

هدیشی هم وای زوله فنا به

رنامی له هوزا نه پارتیه وه

به هوی صفا نه نلبته وه

طریقهی مردان له سه قناری بو

له سه رپی ره وی شاه می تار بو

له سه سلوک آداب به حق بو

له سه ر سبازری هم وای نا حق بو

له سه رریاضه و تنویری دل بو

هو بو به آله وای شکل بو

له سه رترکیه نفسی دله بو

بو دوری له باو بو ای نانی بو

له سه رراهه بو ترک دنیا بو

له سه رخدمت به رینی خودا بو

دور بو له مکر و حیل له گل ناس

ترکیه بو له سوی حیا و فلاس

این طریقیت به عبادت بون

طالبی جمع و به به عبادت بون

زکونته لیله رشب و نوبت و روزو

فانوشی له باس هم راو ها تو جو

جائز به باری بوسینه و دلیان

نه بو به با عبادت مکیه و نزل لیلان

مردمان اعدایان صفایان
باز نه هلی عالی نه که راهت بود
مردود کوشین نه هلی کثوبات
هو آگادار له و اجلی دین
که دنیا گه را به بیوهی عیار
چینی به بد بو نه سلی شریف
خلف خلف اصدا عوالقلا
لهم صرف طریق بود به براتی
کاتی ما به مرد چی نوشتین هفت
ی فرق علم و زمانه و نه زمانا
وه کو طریق بود هفت به برات
مردی دامادی علم و نه زمان
نویش عقیده آرایه اسلام
جان گه رازوی ولی عهدی باب
آراینگی رسن بینه به ر چاو
دلیان را بگرن بود عظمی رسن
نه گه نه ماوه به عزیز عروغا
نامی طالبه بود آموش گاری

به صدق و اعدایان رولم و فابول
بیرار نه به سستی و مای ندانم تون
ظواهر و باطن دور له خرافات
هه موصبر دار له ریگه من یقین
کراوه ریگه من هاتو چوبوشار
له لای شه میانا کران نه عرف
تا و انیان نه کرد به برور به ریم لا
بر به فاده راو لا خور هم لاتی
ی فرق مزگوت که که اعراف
ی فرق عاجز که که ل نه وانا
مردیش هفتن دلات به ولات
ی خبر له گشت به که همیشه توانا
بود به به پوی شرا بو طعام
نورس به نه ره بینه که حساب
نوشه فرزه کان بکن نه ته و او
فان الحمد لله رب العالمین
ایم به بی رین الحکم لله
به عفوای عفوای عالقن بارک

همی داد بارز که سی ویند ز نه خوشه

نه رنه خوشی نینه بوچی کی خوشه

تماشا نه کی به شه و در به روش

بوهه رزه کاری ویندی سر خوشه

نه شه و کیر و دهی خه یالی خاوه

به روز ا کاتی بو عیشو نوشه

ساتی پرسی بی نه گری پر به به روم

کاتی تیری خوارده عالی به روشه

پیره نه هه و اسه رتا به قه روم

که نی نه فکر کی ده مافی خوشه

عنه رفته له ره رمای غم غله تو خه سلا

بی ده وقتو لوفت ویندی دهوشه

له دوری ویندی قوبه کی ته لایم

ننریک بویته وه عهس تنفوشه

راز او نه وه به خطو به فال

ورج نه بیته وه به رده تنفوشه

واله نا و قصری به رزی صه مانا

که چی قصه که کی قه بری تنفوشه

لازمه لاشینه و لای شینی نه لای

لا هه رده سو که به و از لایوشه

به روم خاوه لی خه ر عالی پاک

به دل وصلی هفتا کلوشه

نه صدرت جمع و لوفته کی به ر که رزه

به سیره ت ده وری لایره کی بوا

کاتی ته بیانی و تارسی ناله

له ناد کو و لا و تارسی خوشه

آرامه کاتی کی دهستی به لام

کاتی دهستی بو نه سی هم خوشه

به روم راهده و تار کی دنیا

که چی بو دنیا ویند ره ده خوشه

برایم کی بیستی هه تاکه کی

تا که نی بو هه وایم کرد و کوشه

هه تا میرانت نه نینه راستی

راستیت ناراسته هوشیت نا خوشه

بیره وه بو سر ر رنگه ره عیار کی

محرنت بز که له تیکه کی خوشه

خودا خیره با خوال گشت

نه که رته مه له و نه که ر تنگوشه

روش کی نه مردت هه رچین الوان

به رگ سبب نی سی و سهر لوشه

نایم نایم سالی تو خه و لواز

نه ده شه هشاره هه ده ده ده ده

تراگری رازم بود بچابه تفسار
 ها و زنی غریبی لم شاربونه تشار
 له سه رودعای فوت آزاد بوی لم تری
 با خوا آراولی له حد حق ما بین
 هه چین ملولم لم کاره سانه
 به لام هه رازیم به قه رای خودا
 هه زاران هه و هه زاران ها و ا
 صد هه زار دانه ی نه سوری یا قوتی
 به هه وری سقفی سرامی ده غمت
 هه هه له سه ر دینه ی فوت بده ی
 یا نه رکے نانو آوی فوت بکے ی
 یا نه رکے که سب کاری فوت بکے ی
 به ک به کچه فزانا لانا کاته و
 خولم لایشه دوشان به روده س
 در میش بر فوی له سه نده له کا
 لا خودا ایشه وه نه جرت نه فروتے
 به لام نه گرتو صابری به رل
 نه جرت نه نوی فامی نامر حتی
 ده ی بو فوت ده رچو بو کار و بارت
 هه تا صحتی قلب و قابلیت

تراگری نازی خوشای انعیار
 ده وای طبیعی لم ده رود آزار
 له ژینی دنیای پرله تزاری عار
 شاد بی به تزه حمی خوی به اوررگکا
 پرگره رده لوله دله ی ده رده دار
 حوکی حکمته و فاده ن اعتبار
 صد سیاه پیش له پارچه ی ده دار
 له بوشی سینه ی سیره ت به ماوار
 بگریت به وینه ی بارانی به هه
 با فوت له قورنی له سه رتا به خوار
 شه دتا به یانی به یان تاشه و کار
 گوشه فرشین بی له سه نامی دیوار
 بوده وای ده روی دلی سوگم وار
 له ده و نه سه ر داله ده س روزگار
 به شاد کافیه وای ناب کار
 ده سنت ناکه دی به که له ملیار
 بوقه برای خوشای قادری قهار
 به ک پایه تا صد صد تا صد هزار
 بتری به خوشی به رله هه تیار
 بحیثیه وه بوتو به ر قه رار

روداوی کوچی وایکی مندالان
 شه وی چوار شه مهر چوارده رصفربو
 بود و هی له گله آواره نه لی
 له لای گورخانه با و کورایکی حوی
 تاریخچه حوی هم راز و چوار صد
 د آمینه یا هوا روضت آمینه
 د نامی له پاش تو چه ک روشی تهری
 قبری آمینه به ره حمرتی وای روزاوی حوی چهاری مرقمی شیخ نظامی
 به مسافده پی پی هذکای وی وه له و کاتاره فنا نه له قواربه ده قبر نه له
 لا کرده

۱۱ / می مانگی صده ضرر
 سالی ۱۴۰۲ هـ

ہرگز نہ نازی بہ شا لومانا
بہ دوستو سراو مالو مندالا

نہ مانہ ہر چہن ہر موہا بن
نوفہ وری مراد بلکہ بہ مقصود
ایاز و محور دورن لہ غایہ

بہ زہد معبود چہ کند محسود
خواستی ہوا نہ بی هیچ وہ سنا کہ دی
چونکہ فرمانی شا خانہ شہیہ

نمی لہ آوی وہ ریای رحمت
کافیہ برین لہ بھی نعمت
دلم مشمول فیض فرشتہ بی

ہر رضوتی خودا پہ ناور کجای
ہر رضوتی جیکہ ہی تراور جی من
دینا اگر لہ دلم نا ترسی

نہ گہر لوطفی تو بیتہ پشتیوں
نوح لہ در بار ادی بوکم شتیوں
باغوبینا نت معورہ و آوان
کہ عذری زندہ بیتہ زہ شتہ وان

خودا حامی بی محامیم ناوی
کوسہ کی آری یا سامیم ناوی
خوامدافہ لہ نہ اھلی ایمان
بہ بی تجربہ چہن کہ رہت دہان

آدم بہ راستی نہ روا بہ رندا
انسانی بچے ہر والہ جی دا
رنگہ ہی راستہ ری لہ لوهوت بگرہ
بہ ہانہ ی درولہ عالم نہ گره

نام هر که غوی عنای هیه
ره فتنه و سوال و جواب هیه
نه که رنا خودا حکیمی هیه
را تم تخلصی له سه را لغام

صلاوات له سه روحی پیغمبر
وه کو بارانی به هاری اخصر
نه وه نزه پای بهی به رزه به رسی
که عدوت ناسی خودا له ناسی

نه وه نزه به رزه به خودا ناسی
مرشده له بو مطیع و عاصی
نه وه پی و تین خودا خودا به
وجودی و نزه و ناقه و ته نیام

سه موصکانات له و و موصور لونا
به نوری پاک و خود مسعود لونا
شاره نای کردن بو عقل و شعور
نوفه رقی کو نوزو سه لام منصدر

کردنی به خاک له برنگه ر حق را
به فدای صفای نوری مطلق را
نه وه نزه به رزه بوی به لونه
له رویته سایه ی آ لای ره حوتی

بانا وان بارک به باری غطا
که ره م نه بیته ستاری غطا
خودا له و چه رده کی ستوری هسان
لا نه به ی له سه را تم نالسانه

چون نقدی زایف که فی قیمت لو
له نا و زه و اجابه حق صرف لو
صد سلام له سه رذات پیغمبر
ره و ف رحیم زلیل ره به ر

سه م له سه ر آل و یارانی پاک
له سه ر پی ره دی آئینی پاک
تا وجود هیه له روی او کمانا
تا ملکن هیه له سه رکمانا

نامی به صفای همه تا وی روی تو به پای شهمالی حالی و وفای تو
نه زینتی نه مری و زیند نه بیتی صد بار زواری که کی صد و یک رستی

نه مردنی و بینه ی چه رخی دو لایه دولا به هل سورین غولای و صفا
به رسائی سه تری و اله مه بدانا یانی شه و دروژ پره ی کتا به

سای آرامی و عشیش و شادی به ساقی و بادیه و جاشرا به
سای مه عالی هدایه ی همه عالم به جاری روی له محراب

ره نگلی زگری حق نه گاب و لکر مه لک پروا کر و بینه ی اصحاب
مه رکوی نه روانی مه چرافانه جلوسی پاشی عالی مه نا به

روژ بگیش رینا پزه له عاتم مه رکوی نه روانی زاری و عذاب
نه نه و پایه دار نه نه مه برده دام مه سوی سه ره یه و له سه حساب

مه سوی چکمه ته له سه ر میرانه مه سوی صبحی و همه سوی صواب
نیمه فله سه فی نازانین چی به مه سوی راغلی ام الکتاب

خه لگش نه وه ندو عافلی له حق له بی ده م و شکی روله سه رابه
که رینای بو صهات و ابوی هه لری به نه ری شعوره و نه چی ختاب

خطابه ۲

واته خوش نه به له بی چل ساله شه و دروژ له گل بیالی شرا به
نه داته شیوه ی شومی سه رستی هه موم به سستی به سه درو باب به

نام به پستی به رزی چمنابه
ره بی حسابت عرض بی بومان

چون به پستی باری بس الحسابه
به تکهای نه و شای عالی چمنابه

هاوار له دستت

من نار انم کولر کویوه هاتی	هاوار له دستت کاکی شه لاتی
یا هور ده لیلی له بو نه هاتی	توسه رفه تاری له بو نه گپه تے
سه رست و سه رست ده کفر امانا	شه لاتی یانی گوی به کس نه ده
بی عازر بی کار رو به ره ولاتی	لی باکر له یاسای قدیم و تازه

کاتی زویرشی به روشی و ماتی	له کاتی خوشا کاری ره ندی به
له به رنه فامی و بی ده سته لاتی	ده ریا له لای نه و کاسه له آوه

سوک نه ی فم و تنی و نه مری به لاتی	گه بخی کائنات به نه دستت
بو نه و نه نونی به سالی قاتی	دنیاهه رمان بی بو زرق و دروزی

به بهر دری شار نه زنی درهاتی	نه دین نه ایمان نه آدو به بیان
به فرقه له لای هاتو نه هاتی	نه دین به گیشه له بهر عالی خوی

بهین به هادری له لوشه لاتی	بهین به رفیق له بو که ده عار
له بهر نه ره خوئی و بهستی صفتی	نه خلاق نامعینی له لای ها و درمی

دوره له خود او ره زری آیاتی	هر خوی له بهینی نه دیش ناته و او
دوره له هر ما ماده ی حیاتی	وقت چا وی چاره ی نه ده نایینی

به برین له عقله مکملاتی	گیا نذاکین به سه رنه جو لاین
دورین له که روی به دردی شهانی	بوی و آزانامی به هاوار له لای

بین به هاوری بوخاوه ن یاسا
بو جوانی فاوه ن پیمان و ایمان

بو شخصی شیری زیره کی روسا
بو سانی راسا ظاهر و پنهان

انسانیکی واخاوه ن شعور بی
حاکمی روحی فاوه ن تدبیر بی

عم قلمی به ویندی کاره مای نور بی
وزیری عقلی راوژی سیری بی

هه رکاری به کاله سرتدبیری
لیک بدانه و نه نجاصی کاری

له سه راوژی موری خبری بی
قیمه تو پایبی سود خساری

به سلیقه و ریگه بورعهت
له گله در شتابشی دلکاری

بو کانی نه هات یانه هزیمت
راگری له بوسانی ادباری

له گله در سانا معتدل کاری بی
هه رکس بیانه نه به له ژینا

نه بالی وان توشی فیساری
خمسارهت پاره له ریخاوردنا

هه رچین به ظاهر آرا و دریا بی
چون بی اعتدال و اله طرفی

هه ناب ساری هر دور دنیا بی
نه گله بر غمش بی و اله تلفی

نه گله رده سنت کروت ره فیکلی دا
بیکه به برای دنیا ورینی فوت

بیانه کاری به هه سه و هم دا
بیکه به هاوری له توشی فوت

نامی له ژینا له پیادی کامل
له بی عقلانش مار پییه و هه دا

گه کی خیری دی عاجل و اصل
بولی و اها واره کاله خودا بی

آخ لہ آدھ می چھن نا حسابہ
چھن دور لہ ندی و عنای کتابہ
نہ تم دی ہسانے کہ روڑی بوھات
بلی لہ دوی روڑ شہ و ش حسابہ

وہ ہا نہ زانی نہ م چہ رفہ ہموک
بہ فرماتے نہ و وینہ ی دولاہ
نا زانی کہ چہ رف ناموری ہرقہ
نہ نہ مری خود اسہ ر لہ عنابہ

نہ غلبہ ناماری چہ رفی آدھ می
لہ بہ رعصیانے ہوکی کتابہ
بہ تم می و تسکین لہ بہ ریای حق
انسان سالکی رنگہ ی صوابہ

نہ راہہ رحمان وینہ ی قہر کہ
لہ وقصرا الی فادہ ن صا
لہ ہر قہ رنگہ و اجینی پے نہ لگا
نہ می کراوہ بہ دایہ و بابہ

نہ می فاسد بو ہابن بہ ہسان
رینا پشی سہ را سہ دروی لہ حرابہ
نابہ بہ را اور دیر نہ کہ نہ وہ
عالمہ گیر و رہی سہ لا و عنابہ

نہ وان گوشتی بہ رف نہ کہ نہ کیا
عالمہ ہمیش بہ وان چہ رنگہ کیا بہ
نازانن کہ لی روی لہ نادان لی
بقین نہ دگہ لہ روی لہ عنابہ

اذا اردنا شرطہ بی گوان
جو پلہ ی اعزنا ہو نہ و جوابہ
نہ م ریانا سہ ر لہ ہو کرس نینہ
الفل آتہ اجل ، کن نہ

نہ زان بائی یہ بہ رولہ می فضلی
بہ چکی بیگانہ سہ رہرہ و بابہ
پروہ ررہ می بلکہ ی بہ شروشم کہ
نہ دھہ رآرہ زوس مزہ و شرابہ

ناز این مایه پیروزی انسان
نه درائی به نه جاه نه پایه
همه سوی مسطوری ام الکتابه
همه خواستی خود را اصلی نصابه

یارو نه زانه یازانای امور
همه دلی نه دویه بگها به یاری
خاوه ن نشر و نظم فاوه ن آداب
نه حق نری زهوی ریگه می صوابه

صد برای ارسال به کم برانه
صد دوست بی هیت هم رگه
یه کی به ز خوبی به صد شایسته
به ته نیا و ترکی دل له عنوابه

همه رچی هشیاری له روی جهانیا
بنای بی غم بین له غم می عالم
مسئله خوبی باقی به صحابه
همه موهمه بر این نه رایه و باب

خاوه ن کشت و کال اگر بر نه کا
اگر که و ته ده به سوزی بنای
له و رو ترا اگر به هوشو تابه
دنیا نه سوتی و شریان نایابه

در اوسی به رفو تو به رفو نه کا
گه لی پیروز و خاوه ن شرف به
ژنو کو رو کج همه مویه کبابه
له سه رنگ و بند زور سه خبابه

زانای عمری نه زانان مردی
همه رزه کاری گه ل به بی زانان
نه زان به زانان خاوه ن مایه
نه له لیتی کنت ترا بابا
نافصت ماوه سعی به سوره
که فرصت به روی روزی عفا به

نفاق منی سیمه و این که سه شمشه خیزد

مانه دهی سیمه ده همی حساب

نه پیر نه جوان نه شانه گدا

نه وسار را به رقی وینه ی سرابه

نه وگول زارانه نه نازن به گول

نه لی به هشتی نعم المایه

نه وروژره که واهل دی له آسو

نه ومانگه که و اخاوهن فرنا

به ملیار که سی کوزراوی بینی

نه و به حال فوی که کجه شتاب

انسان تا نه گلابه نه مری واقع

نصیرت لانه و بس العباب

چون زر کاره به له زینای عیار

دل ترش به راره و زینا تو لابه

یه که کتی که ووت باش حاله به

وانه ی ناصحان فصل الحان

خدیالاته بوچ بسو که می رلن

یاری واته حق وینه ی شهاب

بسم الله فرعون رول فرودا که کن

تا ساق چشمی خودا نه وابه

صد هم زار بقوانه به که نه و به سیغ

نه توبته وه وینه ی حبابه

بیر بکه نه وه پیشی که و تن له بیر

بیر بول باشه روی له صواب

تا وان باعثه بوتای اگر

بانی نه بخافی قار و عذاب

نای دل سوزی بر او عیش و تم

نه که رله پیره و نه که رشتاب

صیوای زرکاری که لی خودی نه

کز وی ده رون وینه ی کبابه

بہ راستی تم کو

بہ راستی تم کو رتی فکری تاوی
نہ رانی خودا وہ لیلی تاوی
خوا بدیہی یہ بہ ہے استلال
وہ لیل نہ تہ باتہ نا و گیزی آوی

کام وہ لیل ہم یہ پو پو نے ہما و
بہ یاسای عالم بہ وینہ ی چرا
ردناک تر لہ ہوی تا بیتہ تاوی
پہ روہ ردگار تہ وینہ بہ رہاوی

نان بے نانہ وا دو بہ بے وہ و کھ
پوچی بی سبب نا نیکت نہ دی
نابی لا عاقل پیری یا لاوی
بیتہ سر سینی یا کھا مکہ آوی

واتہ بہ کورتی رز جیکہ نہ گری
قوت بہ نہ لہ نہ مہروں پو خودا
لہ نا و وہ رو نو بہ رہی ہما تاوی
ناسینی خودا قہ لہ نہ تاوی

جوشی سر چاوان خوشی سر کا
ہم سو بہ جاری بانگ نہ کن لہ دل
خوشی للاوان کہ بیتہ تاوی
لا حول ولا یجونی تاوی

نہ ستہ و خشان روزی درہ خشان
لہ کہ رہی کار و نہ تہ خودا
روحی ری خشین کہ رالہ چاوی
نہ بن بہ وہ لیل بہروانی تاوی

گولو گول زاوہ پہ رہ و گم لای دار
نہ لہن صانمان گم لہ لطیفہ
خدی لا اولادان بہ کتر و خاوی
دیارہ وینہ ی شہ و قہ ہما تاوی

نامی نہ تاوی پہ روہ ردگاری
ھیوای وہ ہا بہ نہ و کاتہ نہ امری
صہرف بو عمری بہ وینہ ی تاوی
بہ ہشتی بہ رزی بیتہ بہ رہاوی

(پرسیاریکه)

پرسیاریکه گرا که زانا زانای خسته بردار لرودی جهاننا
نه مضمه لکه همه موخو مسلمانن به یاسای ظاهرا و نه ایمانن

نه زانن اسلام پوشی علم پیوستی عقل نه خلاق حله
نه زانن به بی علم به قضاوم جی به صبی نامی آرایه سلیم

بوچ نه دسا به ره سائی ماده خوندنیان نه کرده هوی سعاده
ولایت به ولایت نه چون دوعوراش بوکسی علمی به روزی شریک

له شرقه وه تا مغرب زه مین سفر میان نه کرد له بوعلی کاکا
ایسته بوچه وه هالایا راهری ره روزی دین نه مال شاره اولادکا

یه کی بانگ بکدی به کرمی بگری ده روزی ناخوین همه تا کونه مری
نه رنه دسا کم بوپاره و آودمان خوراکه ها وین شوکای رستان

ایسته خو نه بسیار همه به قدر حال که کم کس نه بینی مفلس مال
بوکس نا پرسی نه علومی دین بوچی نا ترسن له هورای صبی

زاناکه بیستی پرسی پرسیار همه ناسه نیکی هم ارکت به قار
فزموی ده لامت کورتو مختصر نه ماده نوری ده روی شتر

دل نوری نه ما چاوی کورنه بی دل کور چلون توشی خیر نه بی
سامه گره کس بی ده سستی بگری له چای تازیکا نه نیلی عمری

نه وسا نوری نه دره و نشایه و^{دل}

دل به پای دین نه گشتایه و

سپاسان و ابو به خودا و رسول

همه رین گلیده نوره رگای و رسول

همه که کسی ره رزی بودین بخونی

جهادی اگر نه حق نه نویی

و ایام را نه تا عبادی عالم

بدرزه له غوین شهید عالم

دایم غمرا پوشری وینه

نصرتی خودا و یاسای عینه

پاشی غمرا نه گره نه بی علمی و

رین قدرت بجا بوفضا و فتوی

سوزی نامینی بوجه مگر چهار

غمیری بفرین گره رانی عباد

نه هم و عا چهار نه مجاهدین

وه که اجتهاده بو محمدین

نه و بیان لایه با کافور بیان

نه بیان ده رنه خانه صفای عوریا

نه و بیان افتخاری نه دایه اسلام

نه بیان انتشار نه دایه اسلام

بسته نه و با سه قطعه نه ماوه

چون دینار شیمی و سنی گشتاوه

بسته کوسه نی اشانه رینا

نه که بی صورتی کاشانه و رینا

بدره ناریکی و اله سه ریوی

نه که همه ریوی سه ریوی که کا

سرخ ریانه ت نه ماوه که لای

قیمت دانان بو نشا و ایلای

نه فضالی عوس و ایشی نه که ری

چاوی به به ره ی قدریال نه که ری

همه نه که کن بگین به پایه ری کافر

نقلیدمان بگین باطن ظاهر

خدا صہ نہ دسا دل خواہ نہ لور لو
کسی علمی دین مسرور لو
دستہ گوراوہ یا ساسی سفا رتہ
پیردزی بشر توبہ بہ مادہ

نارانی مادہ بہ معنی می بہ
بی نیری غمبورے رنگہ وحی بہ
نورہ کہی نہ دسا گوراوہ بہ نار
ابراہی نہ دسا بودن بہ شہار

کہ نار و شہار ہی بہ بدیہ لے
فتنہ و فساد و کبریا نہ لی
شر نائی بہ خیر تا آخر زہ مان
شہار شش ناسن بہ مایہ ی امان

نہ مہ بہ جواب بشوہی راسی
نہ گہ راسی حق بہ حق نہ ناسی
خاصی قانع بہ وائتہ ی زانا
چار نیہ نہ گہ ر خودار نہ وانا

دہ ضیل صدر ضیل باشی آگادارین
لہ وہ رعی عالم اور ضمہ بردارکی

تھن تا تی نہ کہی ستری عائله
تی ناگی نوختہ ی رہشی غائله

نہ تا نوش نہ بی بہ روداوی تو
نہ گہ ر آسن بی زونہ بی بہ پو

نہ وہی تی نہ گہی بہ پایہ ی پہ
لہ بوتو نہ بی بہ مایہ ی فرنا

نہ و عالہ ی لائو کوری کہ مانہ
کولانہ ی کوئی تو تکہ ی گہ مانہ

نہ و کہہ لائو خاطر ی جمعہ
دراری کر مولی دہ موکی دفعہ

مے و دارہ لائو طاوون تھ مرہ تھ مہری بو تو مایہ ی زہرہ مرہ

تھ و طانہ وانہ لائو بہ فرہ تھ برخانہ جیگہ ی آشو بو گہ زہ

تھ رعانی لائو مہ لہ تھی بارہ زور تھ مہ لہ تھی درندہ و مارہ

تھ ولوفنتہ یہ جیگہ ی پلاوہ کاسہ گہ و چکی پتہ و گلارہ

لی صل تالی بشر غم شیم بی دی ہوشو گو تھ سارو و سقیم بی

تھ ملاقاتی کہ پڑ بقیاتی لہویا فکری تو بہ ارتقایی

بہلی پرم اوہی سانیکو روسات تھ چون بی لہ روا لہ رویا لہ

صبر و تامل تحقیق لغتیش پان دورہ کالہ دورہ تھ

عاقل لہ زانی خودا وامرہ چونکہ اثر و کار شاہدہ

بہرہ پستی بہرہ زراو تھی بہ زینہ زرگارت لہ کالہ پیرچی بہ پرویز

رنامی) تھ وہ بندہ بہ راوردی کرد لہ دنیا گہ ریشہ بہ عورتا لای ورد

تھ مواتہ ی مہ بہ کہ مہ زانن ہشیارین بہ دل ہمتا تھ توانی

خدمت برادر دست نه گم ل نیشتمان
نه وفا کوفتہ تیا یا ژباوسن
عمد رزی سے رہ رزی روی ہانہ بہ بیان
لہ بہ ہارانا بینی گول زاری
کافی گویرانو کونہ مشکاوی
سہ رگہ وہ کہ بوسہ رگہ لے گویران
داپہ ری لہ بوکافی ماز و دار
بیرہ خواہ وہ لہ بودہ دوری کی
باغوبستانی دل بہری عم رزہ
فرگہ وتی بہ رزی شیرین آتاری
حورہ کی بندہ سہ و طلبہ می ناوی
بیت المکور ہون بو فرشتہ می عم رز
شیوی نہ کہ تیا پر سلیمان
دیوی نہ و دیوی حالہ سوتاوہ
نہ کہ رداپہ ری بو کوئیک (آوا
تیا بہ تے رزیوہ) دقوله سہ مائی
ہاڑہ کی (گر دہ لان کہ نہ کہ تہ خوا
نہ و بہ رو نہ م بہ رہی دلداران بو
بیرہ سہ بر کیوی قارہ وا
رہشتی (بیل بزو (گومی شہی حسن)
کاتے دل لبان بیرہ کاتہ وہ
روثی پیروزی را بود روی عومرم
رنامی (ہہ رشتی خاشاک کاوہ

وہ فالدہ گیان والہ گم ل مسلمان
وہ فایان فرزہ ہہ تا کو ماوسن
رہشتی بہ ہہ شنت لے نہ کا عہ بیان
شفایہ لہ بو عہ فای بیماری
مشکوہ نہ رہہ رزایہ ناوی
ہر واندہ دیارن مشتری و فیزان
ہین بکہ ہہ زہی بہی خوشی ہہ ہار
ہینی گول زاری بہ ہہشتی لے دی
باریان لہ سہ رزل بہ رہتی نہ فرزہ
مایہ می سوچا سہ بو خودای بیماری
برانسان ہیری نوزہ بو چاوی
بودہ قتی ساعی زہرہ کے سہ رہ رز
سہ بران گامان ہون سہ رابہ دامان
سہ ہہشتی عم رزہ و ناوی بہ دناوہ
لایقہ بو شا ہیکا بہ ماوی
سہ بران گامان بو کاتی مندالی
چہ سہ خوش نہ بو ہاڑہ ہشتیار
چینگہ کی ہہل بہ رکھی بولی ہاراں بو
چینگہ کی صیاد بو لہ کافی تراوا
ہی ہلہی حسن من نہ لیم حسن
بہ لای دیادا را نا کاتہ وہ
والہ یاد ماتا روثی نہ عومرم
نہ ویش بہ آری دوری سوتاوہ

خودای نیکابان

به روه ررگاری پاکي مهره بان
اختيارت کرد رحمانو رحيم

خودای نیکابان خودای نیکابان
له سر آغازی ره ستوری عظیم

خاوه نی غیر و فضلی عظیمی
عاهی به وره همه ده رونی شاده

مه عنای نه وه به که تو ره حیمی
ره حمیت نه ونه پانه و گوشاده

به فیضی عامی روی سماوتت
به آیات وحی ره بهر مختار

سایگی به حق صفاتی ذاتت
به و بارانانم له سر رینه خوار

به ولوطف عام راوناوه که تو
به خیری عامی روی سر اسانت

به سرا سر اسماهی خوسنای خوت
به ستری جلوه ی صفاتی ذاتت

تاک
عباده ت کاری ذاتی ت بیای
به طائفانو زومره ی ساعیان

به ستری خوبی مخلصانی پاک
به اجابه ی خوت له برداعیان

به عابدانی بی ره یب ریا
به طامعانی جلوه ی ستارت

به ساعدانی ساعهی کبریا
به خاشعانی خوف قهاریت

به نفس و نفس بو بهره ی کمال
به عارفانی جلوه ی صفاتت

به فدالکاران به زوهو به مال
به فاینانی جلوه ی ذاتت

متفرغان له سر اسانت
عهیری جلوه ی توستی نابین

به مستفرغان له نوری دانا
به وانهی نه ونه نه اهلی تمکین

به قرای قوربان به نوسرانی
به عقظانو مفترانی
به مدونان بوسته رهبر
به حافظانی آیینی انور

به غازی معره که ی کفار
به غازی معره که ی کفار
به شهیدانی معیدانی قاتل
به علا و بقای دینی ذر الجلال

به خوننی صافی چه رگی شهید
به عالمانی علدس اسلام
به هر دو دنیا به حق سعادت
زه حمت کیشگان بو عالم حکم

به سرسان لبری خود ادا
به نه هلی تالیف بو بقای اسلام
به هم به داریسان لبروی و نبادا
به نه هلی تکلیف بو بشری حکم

به مرشدانی نه صافی تکمل
به عالمانی چه رفی روزگار
به مریدانی طالبی تحصیل
به عالمانی پاک به خستیا

به واعظانی نوتهای رهبر
به صلحاتی ذات البین نامی
به عرب معروف ناهی به منکر
به ناصحنانی دافع بود و کس

به کورک کاران له بود اماوان
به دره سار دوران بو بار که و توی
به مال و به حال بود و معاوم
به دستگیر این که و توی به حرم

به ستر پوشه کان له بول قه و ما	تا سلیں عه سی بکه وینه ما و
کاتی که عه سی له که سی هم لکه و ت	تا بیکه ن به ذکر و تهلیله ی نر که و ت
به سیکوشه کان بو کاری دا عاو	به یار صه آه ره رله بول قه و ما
به صا و پوشه کان له هم رزه و نه فاک	بو دفعی شرو آ شو له ایام
به وانه که واسا له نگرانی	بو دا عاو و نه بن به هوی هم رزانه
به عم فو کاران له تا وان باران	بو میان دی ره عه ت به وینه ی بار
به وانه ی نفسی شتاق نه کورن	که گوشت و حیثیان بو هم له ارشون
به وانه ی حاله به حال نه برکن	له به رضای حق که فوائده ترس
نه وانه ی فرمای رفوش نه کم و نه	تا سلیں یکی ربه هوش مکرون
به وانه نه رونه بوده دوری مردو	نه حال یا به حال به به یه کوزو
به وانه ی گیانین کر وه به فدا	بو حیر که ساندن بو صهای خودا
به وانه ی کاتی اهالی هم لکه و ت	نه بینه پیشه و ال له حال له حر که و ت
به وانه ی که واسه عاوه ن لو که لک	به عم رعی دور بن له آزار ی هم لک
آکاره ن له بو روزی خیر د خیر	حاضر ن له بو فاری که رد شتر
به ور هم نه نرزی به وینه ی بار	بو هم مو عالم به روزگار
نمی یا تکی له رحمتی قوت	بره به (ناهی) ما خادم به بخت
یا هیزی سی لوصوفت کاری	یا سه رنه نیتو به تا وان باری
یا سه رفراز نه له کاتی مردن	یعنی به ره ره کی ایما در مردن

نہ زانن لسان بہ چہ نہ فرتی

نہ زانن لسان بہ چہ نہ فرتی   لی گڑھی اگر لوهوی نہ سوتی
نہ ناساخی لہش بہ نامہ صینی   لہ عذری کہ سی پی دانہ صینی

بہ کہ مو کوری بومارہی ترلوار   نہ غسوس قہر راری بوساوی نابار
بہ مہرگی رولہ تابیہ تی تاکام   نہ غسوس بہ فتنہ تی تاباری انام

بہ بلا و بونی کومہ تی ماران   بہ دہ شومہ ی روش لہ روزگار
بہ تہ ناکہ و تن لہ ہا تو چودا   یا ہستہ سان لہ لہا وری بہ ر خودا

بہ مہرگی گہ درہی خاوند ہا عاک   کہ ہوی پیورین بوہر عی انام
بہ دتر لہ مانہ بہ دی درادسی   بہ بی سہر لہ سہر تہ ماسی

لہ مانہ بہ دتر عالی خراب   کہ لسان نہ کن بہ سنجی کہ باب
نہ غسوس بہ رٹنی بہ روانہ تی بہ درو   لہ بہ د بہ در بیان بہ درو بی و بہ درو

لہ مانہ ہمو دثری حیاتن   شامی نوستہ ی مانگی وہ فانی
ساخودا توٹی بہ لوطفور اوت   باری مہرہ دہر چہ لہ طانت

طاقہ تی لہ گہ لی محمد وردہ   بہ روروی نابار بونی نابورہ
نامی لہ خودا نہ پاربتہ وہ   بہ باری نابار نہ تلبتہ وہ

بہ فیضی بہ وہی بعتہ تی عام   دسی بہ ریزی دسی اسلام

سه وهی نافع باشنده بود

سه وهی نافع باشنده بود
 بایدوی که سی زانالی به حق
 استعاضی بقا تاریخی اتمام
 سویای سلسلی که هات سه ردا
 خوان صره تی دان بوفه کمی ولایت
 اینجا ولایتیان رایه ده سس مقام
 که ده وری را بود رینا نه گوری
 نه حاجی رینا که و نه رینا وه
 همه زاران همه زار فلیو فرادها
 نه که رجبهد نه لی له رینا
 اهل بدعت ری به و نه هم آره
 نه رزه اشعری و شیخ الرضوی
 رونا علاجی اظهاری مقام
 تا نه مقام ده رکاهه عنای آیه
 ابو صنفه و مالکی شریف
 نه رزه ده رخن مقام فرعی
 همه که سی سوزنی له روی نه مان
 که همه ده سی که و نه روی رینا
 نه رزه و جودی اولیای اعمار

ثانی هوی کجا و له عید سوزی
 لیک بداته وه نیگو به در مطلق
 نه صدی اسلام تا نه مرو به علم
 نور له ناودلو قریان له نه ردا
 له روم له محم له شار له درها
 یورا گرتنی نظامی اسلام
 چون چه رخی ره مان چه خا و نه سوزی
 سر و کت و شاهی بنیره لاده
 نه م رینا به کرد به شوی ظلمات
 مخلوقات نه مان به ری آسینا
 دین تا لان نه کن نه بگره و به رده
 بو صنفی دینو عقیده ی نه شتور
 نه رزه محمد بو که لی اسلام
 له بو یار منی چرای هوایت
 شافعی و احمد به کای ظریف
 همه تا مسلمانان وه در گری شتور
 دوره له همه رخی دین و ایمان
 شت یولی ده ره جو به و لینه ره ریا
 له بو ارشادی عقلای عباد

رهش عواصی بے عقل و کم مال

چون نیتہ سے رری بے جو نہ و حوا

چلون مل نہ دابو سیای اسلام

بہ خاصہ دون و بے فاحی کہہ لایم

شہ رطہ لہ بورین بہ فرمیلی سور

واروی بسوتے وہ رکہ وی لہ دور

دہی ہر کہ س شرب لہ گہ ل او لیا

حقہ بسوتی لہ گہ ل اشقیبا

الحیصل دنیا ہر اراں جوہ

سہ وزہ دسی بہ بہ لہ کو پورہ

نودھ مو باری چاریلی نہ و کا

نہ کائنات مسلمان باری بکہ وی

راستہ کہ یاسی اسلام کا فینہ

بہ شہ رطی نظام حقہ و واقی بہ

بہ لام بیم ملی لہ کام زفمانا

خادمی مخلص صحت بہ حرمانا

لہ ہر چہ رخی کا دہ رکہ و لصبیلی

زوکوش ایہ وہ بہ بسوی بسی

لہ ہر دیوانے چرا ہل گرس

نولہ وقفہ لکی نہ مرن لہ برس

ناکا و رہشہ بای نہ نہتہ لہ لکرو

دیوانو چرا ی بہ جاری لا برد

صدر ہر زار فوریاں بہ بی مانسا

کی بوفیری بو نہ ہستہ یا نہ و

نہ گہ رہ لاشیخ لہ رنگہ لادہن

فہ زہ بہ دودہ سگہ کھکے مان ناوہ

مہ بس نہ مہ لیم بہ د بہ خستین

گہ رودہ ی چہ رخی تارلی سہ خستین

بہ بی نہ مہ جوہ و لیم نہ تو انین

یا بہ دارنابی چکا می آیین

رنا می ا نہ ہستی نہ وہ بہ دنیا

کہ س لہ تے ناگاسا مہ گہ روریا

شعوری نہ وی کار دنیا و سن

فحسبنا اللہ و نعم المعین

نه لين جوار و صوبه تو سه فر

من نه ليم كاتي نه هاتي و لوقصا

تا احتيا جت نه كه و بيه لاي

نه لامحه نه گرتو ورياي

ظروفی زه مان بوته ی بشره

ها و ارت بو بردت نه گه ی عالی

چهن كه سي واهك لاتو و هلی

كه ده ستی ری كه وت نه زانی به حق

جاری عابده و نه هلی عبادت

كه ههل بوی ههل كه وت به حق نه گه

مه به ستم لیرا سورظن نیه

نه به ست نه وه به باشی آ گلاراربه

گه لی له احوال عالی وه حتی به

بی نظا مرین حق را نا گیری

رنامی) عالی بو آغاز و نه نظام

اذا حکمتهم بین الناس ان

سنگی محک کن بو عالی بشر

فریاد ره کسی به محکی انسان

نازانی نه شی که بو ایامولای ح

بو عالی بشر نه م لای یا اولای

زیره یا زیوه یا به در عنصره

تخ نه گه ی یا به ی نقصی که عالی

عالی له و روزا لای تو هلی به

غودا به پرسته یا نفسی الحق

هلی که نه چند لای له لوسعاده

عبادته که ی عاده به عبادت

سوری طنی عم به و هوگی ره نه

بازی مظاهر نه هر وه نه

تابع بون به وه هر به د به حتی

نه شی فانوی چول هر نا یو حتی

عابیه ی سعاده ت یا سیه و نظام

تکلموا بالحق فنعم المرادم

Handwritten mark or signature at the bottom left corner.

لوغمت گه لیکی نه وی

به علم و عمل به صبر و سیره

بگه برین به دل بو ش رو لادی

لو کوسار زوشی له حی و آرادا

له هم مو شوشی بکه دنه به رگه شت

باشی و به ری بگرن آرادا آماره

نه دجار باش نه عنای لیک سوه نه ده

ترتیبی بده ن بو فاجی لووت

مخفوظ بکینی له سدر زرنی

دلی گوشادی بی داعی نه وی

بوله سی لوغمت له کونه ول نه و

له روی زه مانا بو یا و کار

له میشی محتاج به بهزی سا

عمه برزی بکیلی حمتازی گله

بیشی پار بنزله خاش کو خاز

تا بعضی فغانی نه برزی حاصلی

تا سابع مفروضه هر له حاصلی

لوغمت گه لیکی نه وی به غیره

نه لوهر ر قواله چین که سینه هلی حی

نوحی به نوشی له روی سارادا

برون لو بار بر برون له بوده شت

همه رشتکیا بیت لوغمتی ساد

به برزی حروف گروی که نه ده

له پیش را گرنن به یاس و سیرت

هتا لوغمتو له هجی هه ر حینی

نه میشی صره فو فراغی نه وی

مرصه فو نه دل له بو نه مو نه و

جا چای نه وی بو سگی واری

تا می ده هه به فکری له تم باسا

یا سایش خارم بو بیزی ناورد

تا بیوه شنی ده تی خاوه ن کار

به لاج نه ورنه فرزه کاملی

انسان وانه بی به انسان ساع

دین و اینهمان کتابه و سوره است
اعتبار همه به له بود استدلالات
یاسای رینمان دیاره روناک

له که ل اجماعی علمای کومست
له علمای به ریز و اصل به که مال
لای له هلی انصاف ضاوه ن رکه با

خودافه رصوبه خودای عاین لفظی لبان عربی مبین
لادان له ظاهر لادانه له حق

له بولے مکن له اقد مطلق
له وهی طاهری و عنا واقع به

مه که ر ده لیلی قطعی مانع به
رتا و بیل لادانه له به رنا چاری

له به نه نه گاته باری ناباری
یفین لای داد و له رکه هی صواب

نه وهی لانه و له یاسای کتاب
نه م هم مو برو با وه ره یو چه

له چه رخی مولای سید الانام
له شومی فکری پر روح

بیریکه نه وه بو میثوی ایام
چلون ره قاری له کرد به قوران

داره قنار بکن تا آخره مان
باغ فروشته به گروهی ناری

نه ما لابه هین له به ریناری
وقت قابل نیه افکاری عالم

همه صیحیح بن راسته مسلم
له م قسه راسته دله گو فتو کوبه

بعضکی راسته و ما بزی در و به
له و راسته وه ها نه دور نته وه

که یاسای حضرت نکولینته وه
نه وهی ماسای شای له لاگرم نه

وقت قابل نیه ری له گو م نیه
رنامی هم ره وهی له وی له خوا

که ون نه کا حق به سه و دای هم و ا

یہ کی بانگی کرد

من حالے بووم لہ نہ خشی عالم	یہ کی بانگی کرد نہ ہی بہ فی آرام
لہ نہ جزا کافی نہ نیستہ و نہ زور	کہ چی تے ناکہ م لہ حہ ربطی رو
بوئمہ ہم مہ بہ ستہ تہ ہم بہ ضامن	و تم ہر اکہ م گوی بگرہ لہ من
بو قول موی سر و چہ ناکہ تا نہ	بہ پانی بہ سنی دو گو بچکہ کا نہ
دیارہ لاکہ سی زانا و ہشیارہ	ہر چی لہ و نا و اھہ بہ رخسارہ
نہ خفی تہ دلی جوانی رونا کت	بڑ میرہ لہ سر رخساری پاکت
روشاهی ساف پاک لہ ہودہ کات	بہ لام مہ تر میرہ ہوتہ نہ زعہ تان
لہ لای گو بچکہ کان لہ م لا اولہ ولادہ	بڑ میرہ لہ مسہ ر نہ خدیف لہ لادہ
ہے تا رخساریان بکہ وینہ وہ	اٹراف مودہ کی لہ لہ بہ ن کہ سر
ہسان لہ پیکہ بہ دینہ رہ شعی عام	عذار گیسوہ لہ سر دینہ خوار
دوستہ ی رکبانہ ن رکبانے اودار	بہ لام بو محبوب لای ہر دی دلدار
پاکو رونا کن بہ وینہ ہی ہوتا و	صدغ لہ لایان تانہ طرفہ چا و
لہ ہی ویشہ ہی نادہ پید	ہر روانہ و گولہ لہ پالی گویدا
نشانی بہ زریو بارہ و چسانہ	عارضہ یانی رو کولمی ہسانہ
عاجب ہر وہی جہی لہ سر رجا وہ	شارب سیمیلہ لہ ہر در لادہ
بہ نوحی شہ وینہ کی لہ م لا اولہ ولادہ	زہ دن چنانکہ صنوعی خود ایہ
بو آزاری دل نہ ہے بہ دار و	عنفقہ چالی بہ رلیوی خوار و
لحاظ لہ م لایہ ہزارانہ مہ زبوت	موق گوشہ ی چاوی تہ تو والی بوکو
خیزہ شورینی بہ با سالی مہ زبوت	ہم لہ ہسارہ نہ رہی بہری لوت
شورینی خیزہ تہ لای ہشتا راہ	ہر مونی ہمہ لہ نا و رخسار
خیزہ بہ تہ بیاطا ہری تہ رٹی	بہ لام موی ریشہ کاتہ کہ پرتی
بو ہر ایانی پاک طاعت کار	رنامی لہ ہم باسی گرد بہ یادگار

نه این ولاتو زه مانه ی شریوار
راسته نه م واته به لام حقیقت
به خست و طالع د به روزی نتر می تو
و بر عن بو جلوه ی سجده ی باری
کاتی که دستی لوطی نه کار
نه ت کابه دارای نه ده بو صدق
غم ماره تی خوش ناووزه روزناک
ژین دژ یواری بی ده رود آزار
نه گم در شنی ده س بیاد بو تو
کانتیکشیستی وه رگم رسته وه
صد چراغه لکته ی واستر کور نه
چاهه رشوره ت بیه در خودا
بلی نه ی خودای سه رایه بر جهان
جلوه ی جهانیت با به ده دام بی
یار صتی بده خاوه ن وه فابین
به مهره بانی به فیضی بوه هم ت
بمان که به روسی بو ~~دوستی~~
وه مان ده وهستی نفسی اماره
وم ده ده روسی نفسی بستی غوم
چهن روشی نه رژیم بتر نیم به خوشی
دنامی به بروه ده ی باغی هم کاه
دریای جهانیت که که دمه شنه پول

تا شیربان چه به لهر به اختیار
داله سه رفوانتی فالقی مختار
پایه و مایه ی وار دین بو تو
کاتی بیه وی باره بن لوتو
له ری ویرانه نه ت هینی روشار
نه ت کابه گم ویره وسرد که مختار
به رمالیکی پان در او سی چاک
ریک نه خا بو تو به هم نزاره نزار
زود چاری نه کاله ده ری یا کو
جلوه ی همسانی نه شار نیم وه
ریگه ی پان فورت نا دور نیم وه
به کنه ی زهر و ناله هر او صوا
نه ی نیگا بانی ریاری و به نهان
ره سانی نه وزاعی چه رضی زبانه بی
نه ک مستحق ماری جفایی
دور بین له بیدر خارج له طابوت
برضا ون صدق و وفا و بی نه ت
یا ستم کاری له حق آواره
به در حاله مه که به هر بستی بوم
ثابت بم لهر عهدی وکی غوم
لاق زنده و عمر هم بوید کسانه
چی بو زنده و عمر هم بوید کسانه

سختی در راه جوش هموا

سختی در راه جوش هموا
روکتور به زبان نابی به طیب
همه زاری و قال نابی به نانی
شرعت خوانی به نانو آوه
تصوف به عیاشی اخلاص به دل
اخلاص همایه پوشش و تارک
شکله زره نیم له رینا
دعای تصوف باوه زبان و ابر
صانع به خلوص به بای رهبر
به اتباع عویله روی هم زره
هم تا به فیض خودای عالمین
نه و جبار به یاسای صیای به خلوص
نه وهی که زکری غلب هم
چونکه نه و زکره به شیوه نادر
نه وهیش که زکری سری و خصیه
چونکه محبت همی نقشند
به و زکره نقش الله که در دل
هم روه ها باقی طریقه کان
و اتقوا الله و علمکم
به هم جور راهات نادر طریقت
طریقت نه گمراهی لارا

نه فرو فیز و خورشو راوا
لی سوری ده زبان نابی به طیب
به خورمیت رای نهی له سووانی
نانش به بی آوه رنانه واو
هم تا کرده وهت بگانه منزل
اخلاص عیاشی به پوشش و شک
بهی به ربار به سر آیینا
کاربان به خلوص هم رنانه واو
به لگو دروینان ره رحمی که در
عباده تیان کرد به عمی غبره
علاقه دار بون به نوری به مین
هم که س به خوری که نه غنچه
شوره نه ره ره به (قادریم)
یا سا بول به پوشش عبد القادر
ره ره به نادی (نقشندیم)
به و جور زکره بوم از حمد
به و چرا گشت به ماوا و منزل
طریقه هاوه نه حقیقه کان
عام شامل لنا و لکم
به خدمت کاری له پوشش
کوری مرتبه ارش به نادا

به که من نشانی استقامت	شبهت دارای چه نعلامت
به ماسای رهبر بهای صحاب	له سر آدابی سونه تو کتاب
رضی الله عنهم اجمعین	به یاسای رهسای گروی تابین
ده وام له سر بری جمع و حکمت	دوری له کاری نابار بر عیبت
دوری له فحش و کاری نابری	دوری له هر رام به هم مو باری
له ونه مکنه ری له که وی بوی	به صبی صینای واجباتی عوی
که له بن به صوی کجای و حصول	به صبی صینای سونه تی ره سول

یانی پیوه ندر له که صاحب نور	نشانی دو هم شوره حضور
ره فیقان دانم روی له ته و فقه	نشانی له له سر ره رفقه
به سر عاده ی نور سه دره و تیراد	فاطمان جمع دلیک رام زراو
له وه به پیش له باره له و فقه	هر که سی سوری له به نور فقه

له لای مرشدی عالمی مطلق	نشانی سه هم سلوک به حق
عالم به ارکان یاز واجبات	یانی عالم به به زاتو صفیات
له وسای نه ایضا فاده ن طریقه	عالم به به رین به گره ی فیکت
نقش و اثباتی مصدور بوی	به نوری از کلام نور بوی
به یاسای عور فی ارباب له لقا	خاوه ن باره بی به فنا و بقا
دلی غافلان بکا به نه نور	واشه پول بدله سینیه یا نور
ده رکاله دل را به حق زده زو	خشا که حرفای هم دلو آره زو
بیکا به خاوه ن بو مایه ی حضور	سینه مریدان پر بکا له نور

هه رگه سی لونه و بی به مرید   بیکه به داری شه موری توحید
بی به مایه ی سبیه رو شه بر   بی به مایه ی سپردری بشر
که وه نده ووری له هه دای   جی شو به به بی بوژی وریا

آخر شاهه ره حمه و دل سوری   بو عالم مپی به هوس سپردری
بانی ره وشتی همدی بی   عمادی پشتی کوی صمدی بی

به هه وانی صفای رین ^{داری}
مشقه به بن وریا بن وریا
دینا ش نیکه زور چادر جوانه
دو چادی هه به به که میان مایه
دینا دا ویکه دوتال نزاره
چوار شنت بی به که چوار کور
بنگهای چادی ته لاقه هه مو
چا ویکه به بی به رزی پایه به
پایه و مایه که لیش له هم دایه
شه بول هه دا مه دعی ره ریایه

مه در نه و مه رده به جامی پاکه دل
ونهی النفس ای عن الهومی
دینا هاته پیش به رده نه گتری
هه رگه نه مه دیره چادر گری و
به راورد کرا ل نه مه به رتا نه دیم
هه مو به فتر بون له ده و رده ریایه
به ساعی بیاد بنگانه مه نزل
چوار تکبیره ی بی له سه ریاسوی
هم فیه ت لا تو به بوچ نه گتری
توز بکانه آو آویش به هه دا
له بیایوی بیاره و ساری سه رنه فتر
بانی کونده بو فترک به سه ریایه

سایح له رینیا دایک له ملیونه
نه نا مجنونه یا فو بصیونه
نه گم رنه مگم له هم موسایح نه بو
نه م زرکو دالم وان له پرفا
هم وشوفا لیکن که وتون له ناوا
ده م پارسی نه حقیقت کاری
حق هر اخلاصه نوزاتی باری
رنامی له واته زور شه ریم ساره
عبوای هم رسم فوی فورا رستاره

در انس به وینه ی رزق عملوه به

انسان به وینه ی رزق عملوه به   به رزق سزهی نه و له سه رخلوه به

روزی رزاده به ناو مهیدانا   روزی شاره کوچی خملوه به

راسته علاقه ی کاتوشینه وار   بوم رزه وه بون یا بوسه ره و خوار

به لام که نه ما جلوه ی که رامت   بی سوره هم ول ایسان هتیار

نه لهن له سه ما وه زن نامنی   یاروی بی جهاز دوشی دانه منی

نه ممکن نه بی سروا نه ره و ژور   نه بو به رزه و ژیر هه نگا و همل دین

نه م جلوه نه رعنه موصوستی دارار   کانی که دستی که ره م رسته کار

نه شک و نه وه نه ت هینی بودکا   نه درهاته وه نه ت باله لوشار

عه ماره تی پاک نا ووده ررونک   به رمالی گوشاد چهن دراونسی پاک

زین و ژنیاری بی ده ردو آرار   ریک له فابوتو به وه رعیکی خاک

کانی که دستی وه رگه رسته وه   نه و جلوه ی لوطفه نه شیرینه وه

صدعرا همل که ی و اسم رگورانه   نه که ندی مهلت نا که رسته وه

چاه رشوره ت به ن بوضوا   نه گزه ی ده رون به جوتو صدا

بله نه ی خورای سه راسه ره مان   نه ی نیگا بانی زهانی و بهیدا

به مان ده ده دستی نفسی رستی خود   ون م که ایمان ریگه ی تودی خود

باماره ی ژمان له گل ایمان له   تا پاشی نه که وین له م بهستی خود

به به ستم خودا هه رزرای تو   ولع دل به بوی بری قهرای تو

دلان به روه روه ی چسانی تو به   نه و چنانانه ی شایا وی تو به

به خسته پیمان خوشی ره فاقه   نه گل ایمانو صدقو صداقت

سمان پاریز به مهره مالحف   له شه ری باری خارج له طاقت

ز نامی له گل خوشی خوشی ده رون   نه یارینه وه به بدل زه لونی

Handwritten mark or signature at the bottom left corner.

دراوسی شرطه بوفا نوکری
صاوری وه رگره بو رگره بری
شنی چاک شرطه بو شری و ژوبار
که ده سمان نه که وت به هم راپری

له گه ل نا مارا کارت نوکری
ره فیتی به دغو دور له هس
به ناقه دهستی چه پله نا کوری
دوره سعت هم بو چه پله آس

و زمانه موری له سهر نه ختی عمر
قوت له دنیا لغه تی سینه
ری که وت به رگره و بو که لکی برز
چاتری بو که ل له سستی تهرز

لاقی و نه زانی به دینه ی خانه
نه زان وه رگره گری بیری ناز و
محل به بند له بو خوشی و یگانگی
ملا ته نو که زری کوخی ای که رانه

له گه رلات نه بی نه رگره ران نابی
که رنه زان نه بی ناکه دینه داو
گروده ی دهستی نامر ران نابی
مبتلای هوای رای شه بیان نابی

چاری نه م ده رره زانسته و پیشه
گه لی که زان و خاوه ن پیشه بے
له بو سه ر به بری له بی به پیشه
دوره له هم رچی دینه تو پیشه

گه لی که یاسای نه حی نه بینی
دلی بی نه می چاوی حرموره
له خوشی و نای که می نه بینی
له باقی هدف نه می نه بینی

وانه ی پیشینان پیشه وای تویم
دنامی به هوکی شعوری سالم
له پاش هوکی حو هاکی تویم
له لی هوکی حق تی صفای تویم

ر هر که سی ماره ی کرد

هر که سی ماره ی کرد نه م دنیا لیوه
که س حال نه بو لم مغبایه
شرف نه ه لدا به لام به پیوه
دنیا کام عبت الله یا دیوه

نه که رسالکی هدی که وت به ریوه
مه وره سی لیدانه وه هکشتی کرد
زوحوی به که یاند ده سی دایوه
که سی نه ی بنیوه لیوه به شوه

کا کله ی نه پیش نه وه به آرام
وه هانی نه کا هه رته نیا بونه و
نه و کاته ی به ره رجه له به اره ی علم
دنیا کر او به به عرش و علم

نارانی چون هاله شخصی شامه رد
زه هم تیان کیشا لم دنیا ی دونا
چمن شری سارزه چمن هم مرد
عاقبت زه رهون به هم نامه ی

بازاره دنیا کار سزه بازار
هر که سی چمن روشی واله به برانا
ساتیکی سوره وساتیکی فضا
عاقبت ناچار نه روانه که نا

عایدی آره پیش پای به و مایه به
نارانی چاتر له مانه هه موی
هم وایه وهم دله نور سوز لوان
ره دشتی تانث له رو دوزگار

چاری نه م ده رده نه بر رست نه وی
که م خوزا کو هن و دلی رونا که
به که م خوار زنه هه تا که م سوی
نه غلب له به ی بار رفیت نه روی

نامی وه هابو به راوردی نه در
انسانی بی دل ناشکی به مشاری
له هم رفی پیش له رودادی نه در
دلش بولسته نه نور دیر نه و

ی
همه در شش به ششم و شویاری عادی
به هر چه علمی غنم صل و عبادی

مطهری شرف لای گه لای عادی
له لای عارفان شرف تقوایه

همه دست رو کنی همه به دای دانارانا
لوت پیشی که وی له ری شریانا

پیردزی لوت له روی چسانا
به ی له وانه وقت قبل نیم

ماده ی شویار و عوکی رهبری
لوت مالگانه پای سه رودری

علم و صم نه تو صیری بهرگری
له مانه ش بی بی به کیتی

همه در شش و ششم و امور ی مادی
فرزده مقاصد یا له بیاری

مطهری تقوی له لای عادی
به لام لای عارف رعایه ی نظام

له هاوری بدخوی مسافوی رودری
بوراکرتنی ناموس و نوری

پاییزی عدال فرزده ضروری
نادانه ضروری علم قل و شعوری

له ده م به تالی له ششم و ساری
دل و ده م پاک و قدمت گذاری

زینهار دور که ون له هر زرف کار
همه نه ده زین لای با خوب

بوجه مو که س شیا که دایه
بوی قم و مادی بز و خاوه لایه

به نفس به مال به پایه و مایه
نه خسوس بو خاوه لای شرف تقوی

له به زر لوت سستی همی هم و زر لوت
مایه ی زر لوت سستی له گه ل ده سست اوثر

نامی عالی بو به عومری در ریشتر
حالی نه ترها خنوفتی سا غه

رقاوه قومه کن

قوه قومه کن همه چاک چاکه
تا لکه گل شیرین باشم بر آنکه
به لام همه رتالی بے زوری قهزای
نه له بورنیامه بورین چاکه

خودا پی داوان خودا پی داوان
به شاره ف نه زین هتا کوماون
له پاشی مردنیشی ناویان زیندوه
انسانی هشیار نالی نه ماوان

نه م به هر له سه راهه ی عامه
تویر ده علمه و بذله طعامه
ماعده به له بو دا ماوان
یعنی منسی فضل انعامه

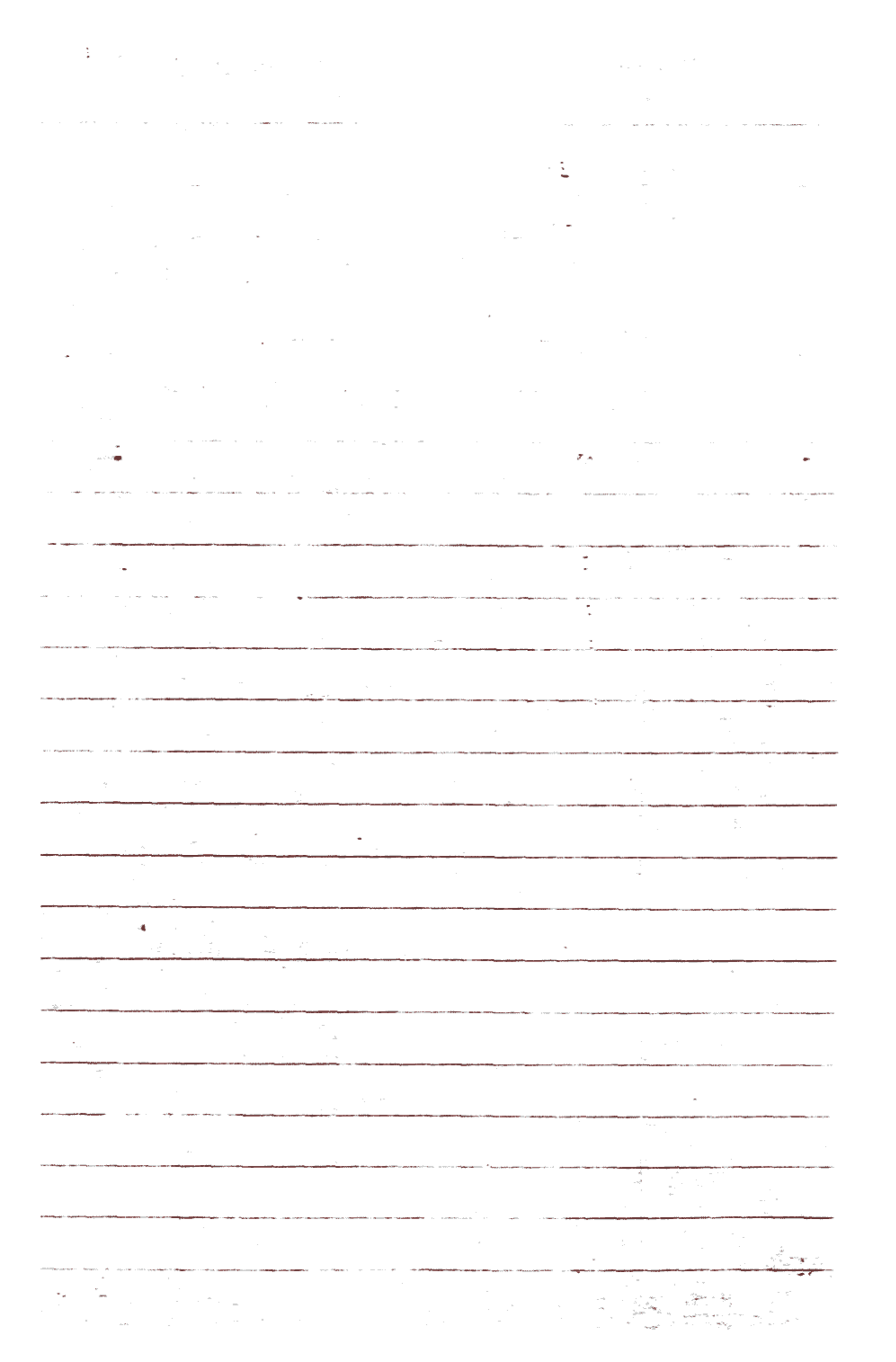
به به له م به شمش خودا نه ی بیری
به هم بورنیامه کله بیکری
نه گه ر آره فی به م جوهره بیری
دقیقه ی عومری نه ری به درکی

جاننه خواجه الله خاوه ن دلک کان
خاوه ن صدقه ی سر له گوته کان
نیگهای چاوکیان عالی نه خشی
نای ده ن به دنیا خاوه ن دلک کان

رنیا به وانه چاوی رونا که
نه گه رنا وینه ی کویری غمنا که
هه تا وله چه رضا چاوی که یوانه
بولی نه مانه شس دو چاوی خاکه

انخ بیانه به به ده لیل
نه وانه نه مان له روی جهانان
نسانی چا چا و دام او و ده لیل
آده می نه بینه دام او علیل

نای غارم بونه و م مردانه
خودا نه ی بیری وجودی مسعود
قسیان قوته بونه م ۶۵ نه
نه گه ر دیاره و نه گه ر به نه مانه

رینیا بزوره بزری و بزریو به دستم و دستم و لمم از یودنه و ریزو

بی زور بے زراته له مال ره رنایچی نسبت به عالمم نه نامه و نه ریزو

هه رگه سی ده سی پوره سی هوی و هه چهن فانت فصری هوی برده کاکه

نه مامی و انا و هه گه ی بو هه لگرت وه روی هوی بر یو تو وی هوی ده

آوی زور داران به ره دژور نه روا تا وی بی زورش نه روا و عه فوا

دنیای ره وله من به بریزه و بریزه کاری به گره ی کاره بانه روا

نه م عمر زره پوره و آسمان شینه عه رز هه رزه هه زه با حینه

کار برای پیشه وه روه ک پیشه و ایم له به پیشه که ر خاوه ن تمکینه

به هودا بنازه و به هودا نه ک کس که س لو که س نای به شانوبه ده

فورمان به رودای به بی و به سینه یانی ده شورن فورمانه که ت به س

دو عه نقل هه به سوردن بو ژ سن به که عقل رینیا رو هه به عقل رینیا

هه رکامت نه بو کوله و اریه به لیک تا ریک نه به هه تا وی نورین

گه کی نه نانی و بی عقل و نه ران هه تا هه تا به وقت نا گاهه شان

تا نای هه بی لر زوه روره کاتو دوی هه بو بی به شه لریان

عالمه شخصیکه کی نه لهن گیتی علم دلیه تی و روحی به گیتی

نامی له عومرا به راوردی کرد گه لے به به گیتی به حق به کینه

کہ گھرنا اور رنو بہ ہنزوتا وہ
بہی ترا تم چلوں شریا وہ

شریانی دنیا لہ لو بے نا وہ
ناو داری لی ہنزوتا رو دینا

انسانی سپی و انسانی ره شه
ماره و دره بگره تک هم لکه سر شه

نه کن نه مانه همو عوارض
له سه تقسیمی وه زنی بی عه شه

نساچی فدزا دای سپر دارا
رسمان چمن جور به ژور و خوارا
چاره ره جو وصل نه لوانه تو ماش
بلاده کران به لادی و شارا

هچ کس نارانیه نه کجای چیه
ده فته ری ره شه یا خود سپی

دل واله به نی خو نو رجا دا
غیری لوطقی حتی چاره کنه

هورگه م به و کس به بی دل نه
خودای عوی ناسی به بی به لکه نه

رواست به ریگه ی ده لیلی به بررا
له گره خلف نه رله سلفه

چونکی وون ناسانی ری رود
له سه رجا ده ی علم به پروتیا شه

سرگه ران یاروی زوی گوم کرده
بم لاد به دلا له چهر چی به ده و

رانچی بی شوان به شی فرنا یه
له گره به گورگه یا به سر مایه

عالم کوم له کوم نه خیره
له گره تا بعضی رای مصطفایه

افسان به درایه به بانی گره
به باکی باره وه شیا مانگی بی

به هر بانی بی هر بانی نه بی
عاقبت خیره و جگه که نه درم

نامی چمن جارانی به راوردی کرد
لکمی رایه و شکله ورد

نه ونه عالی بو انسانی سالم
به دینه ی سارا نه روا لکه پرد

تقدیری هیزی ته دانائی خوا
نانوائی همیوهیزی ماسوی

ماسوی همیوهی به قورده ته
پسی بگری خسی ته دانائی خوا

کائنات همیولانه و کائیکه
سه ماوات به قوی سردهی بایکمه
که خواستی صانه سه رفتای دنیا
کیوانی دنیا چون هم بایکمه

له لای نیمه دا ده ریای ده ریایم
له م عمرزه عمرزه وسه ماسما
نه نالای خورا هم رحی سو خوره
به شتی صیره که ی ماصوری بایم

خوایم که آگاو هم بر دار
بوکلی و غرق زانما و اگا دار
هم رنه و نه توانی تو بیاری
له ده روز نه لای صبر غمی روز گار

نه که خواستی به رات نه بیاری
نه وال به به بیت له کوا بزی
که خواستی نه ماوات به خانه زانو
سویای سه زنه وی تر نه بیاری

همیوشنگی به کری خدا
مکنی حال نیمه لای خدا
قبضوی به طی تو له لای خورا به
نقصانو که مال وال له لای خدا

و شتر له ده سنا له شاریمه وه
که چاو به دور بین نهی بینیمه وه
بیروله ورده شیشی وانه فانه ده
چادوی غز موشش بیدوزیمه وه

نامی همیوهی نامی له لای خورا به
همیوهی و نه به حق که ته وانا به
و جودی زانو صفا تم هم مو
به پرت و یکی خواستی خورا به

کورنہ و کورہ یہ کالی التون لی
بہ کہ ستوری دل و وکت سیتون لی
نوهارینی آرد بہ برری کہ تونے
یوگہ رانی ہمدرد عہ یاری تونے

بابای
عیار

کورنہ و کورہ یہ نہ ونہ اکرم بی
تاجی شہ رونی آرمہ بی
نہ گہ رنہ قصہ بہ لہ رارانی را
لہ وضعی حال و نہی عم لہم لہ

نہ ونہ نہ گہ بہ شرنی خو
وینہی فرشتہ بنوبنی بہ رو
بہ رو و ام لہ شہ کرداری ہر ری
لہ جادہ ی ہر ران لہ را بہ سو

بہ فیدا کاری بوگہ لی نوبت
بہ پورہ یاری وہ بہ روزی نوبت
باوہر نہ کہ ن پیت دوستو در زمان
لہ گہ ی بہ پایہ ی ہر کرداری نوبت

ھیزی بروای خہ نک رزی عشقاد
گہ لی نثر ترہ لہ شیری پولاو
نہ وہ ی کہ باوہر نہ لکھا بوسہ روک
نای کا صدھزار سو پایہ کہ ہر تراو

نعب نہ گہ لہ سر عہ نادرہ
ماوہی زور کہم ہوضی ہر نا
بہ لام حدہ مائی لہ شہر باوہر بی
ماوہی ثریانے یومی معاوہ

جانہ خوازہ اللہ باوہری حق بی
لہ قیدی ہم وای نہ نام لطلق بی
بہ رہ شہ پای شوم نالہ ریتہ وہ
مہ گہ رہ خواستی قہاری حق بی

رنامی گہ لی چار بہ ہیزی باوہر
خوی نہ ہا وینہ نا وجہ رگہ کی
لہ بانے نہ وہ ہر وا نہ فنا
نہ گات بہ بہ ہرہ ی بہ روزی خیر و فر

قصہ بہ کلمہ و باقہ بہ نام

بہ بی آزادی شادی محالہ

آزادش نیہ بی آزادی دل

کہہ شیش خوردا بہ خورا بہ نام

ہد رای کائنات نہ سے ریا دہ بہ
بونیری نہ بوزال ہے سے ریا

مادہ شیش خورا کو ساقی دوبارہ
وہ رکا نہ م مادہ ہی سو کہ سادہ بہ

نہ کہ رہو جاہ بہ وینہ ی جاہ
نہ کہ رہو واسی و خوراک و جنتہ

ہے زاری تی کہوت رونے بہ نام
بلی لہوہ رک و شتر و گا بہ

بہ کورتی نہ لیم بہ بی اعتدال
نہ ہی لہ رجال نہ ساعہ

وقت دہ سن نامہ وی فرزی لہ رحیل
نہ وہی تنک نہ ہی بہ واتہ ی رجالی

لہ شیش زبانی ہوا خرزومان
یہ کہ نہ کہ نہ ہی بہ مکر رحیلہ

دہر لی و خالی ہے رینا ایمان
لینہ و ریل ریل بہ عہد و بہمان

پیاوی کویند خور سویند نادری
نہ وہی کہ درڑی بو خورا اور ہمہ

وقت بہ پہ پیان باوہ رناگری
بہ ہم زار تو بہ تو بہ ہی نادری

انسان نہانہ نہ کہ متیارہ
ہے زار شامہ بجاتہ شمشال

چون تہ و ہ لہ خوا بہ و ہن
گوی بو ناگری نہ وہی دل دارہ

رنامی (توشی سادہ ہی بہ ہم زار قورانی
بیا پر ہوہ نہ لگو بہ رہ حمت

لطیفی حق نہ بی لالہ ہی بہ کمان
خاتمہ تہ بی بہ لوزر ایمان

برای تی بازی که سر زده است
بازی که سر روزه و مصلحت است

بازی که سر زده است
مصلحت است نه ما جز الفصد

برای تی خوشه بوموانس
که اخلاق هوا هاته حی

تاده رنه که وی روی منافسه
مزایده بی فی المناقصه

عارام برای بوجبه تہ
به گنجی و پیری لاتی و درانی

نه و محنته خاوه ن حکم تہ
بوتر معنی خاوه ن ره عم تہ

بانی نه و صوبه که بوضو
خدرسانی صیغه ی صیوا و لوبی

همه رله و و باشد لم اول ریا
که دانته ی زوری ابنا کاتب

برای بو زینی رنیا به خوشی
یونای دل و منزل و به گرت

پیوسته بارز له پای نه خوشی
که گل روهوشی نه ی تیکوشی

تا سورت بی له بو گکان له بر
دوستت نایا به له بو حاج کردن

له با و کوم لانه که ویتہ به بر
سه برت پیر دزه بو بولندی به بر

نه مانه هم بو یاسای تر یاشن
به لام خلد صفت بوراتی خودا

بو یاریزی تو له پای زباشن
له گن دره داماره هتے گکاشن

رنامی (بزرگ کام سه ری شش نه کا
نه وه ی به حکم ت نه رزی له چه رفا

یونی ورا وه ی که بوش نه کا
به ایش ایام دی ایش نه کا

چون اسبابی همن لوصحی تی تو
یه کم تسلیمی نفس به خورا

نه بن به مایه اسراحه تی تو
بورین و درینا به هم شسته بو تو

دو هم صین در در لہ رافع و مرا
چونکه مو شکلی که م رینا زوره

گوشادی دل بوده زعی آفاق
لم بی همل بگری چه کوزه تریاق

صوحی تی م رزی دل استوری کجا
هه ناسه کی نفسی هم لمی سه عاصه

دل ت صاف نه کا و کو مینای یا
ماک نه کاتوره ده روز غم غنا کز

سه هم پادریزه له خورا کی به در
ها تو ناچار بوی باوینه ی ده رمان

نه ووی نه گوخی بسای هم کده
حدیکی بی لانه زان له عده

پادریزه سه رمان فریزه له سه رمان
هه در و کوشنده ن لایان ناله هه

هه روه ها که رمان آمان صد آمان
عاشاله هه در و نه ویا نه هه

نه روه دوری سه رمان نه م کوشی
پادری بی چیکه م لده سه عانه

نه روه ناولی که رمان م م مری
نه میان نه م مری و نه رمان م کوشی

چواروم پادری طاقاتی و شور
شت که له هدر طاقوی تور و شور

نه مالا طاق بالحر الموهود
خواهی و نه خواهی نه تر کایه شور

تایبه تی صه رفی طاقان جنسی
ناهی نسان لجا بیستی حده

سه می قاتله نه که رنه یسی
نه که ر حیوان بولی نه تر نس

شبخینی در برهات به همیشه تو نانه

بوشازستانی عمقلو عرفانه

نسبت به عوام هم رجبی بی نه روا

به لام بو خواص همه بی گرانه

تارشدت نه بی به مرشد نابی

بی مساعده مساعده نابی

انسان بی زه حمت نالکاب مراد

جهادت نه بی محاهد نابی

بایه ی حقیقت به داد و انابی

داوای معرفت به هو انابی

اخلاص بو خودای رب العالمین

بی ترک ته مای ماسوکی نابی

نه وهی که خوی کوشت بر بنی آرم

مردیش زیندوه له سه بر روی عالم

بی نکرانی زات ناگی به بایه

نابی به غاوان بو آلاو علمم

نه پرسی نه بی تفاوت چمی بی

علمی ظاهر بی بایه علم روی بی

نه لیم معنور کاتی که فوتتا

نه وهامی اتباع فوراً ریته چی

به لام که ظاهر نه عالمه ولا

نه رانی چی گرت له نا و سنزلا

حونکه ظاهر روی او معصام بینه

داماوان بدایه سه روشکللا

خودا بو خاطر جیبی علام

خاوه ن آرابی شریعی اسلام

مه مان که به صغوی فتنه بو عالم

مه مان که به چی تائیدی اوهام

خاص ناماوه به روی دنیا وه

به ظاهر نه روا به لام خودا وه

صفای باطنیش به دهستی نه وه

بی به شمان نالکاله لای عقباوه

و جودی ذاتو ره صفا حوالیت
ساخی و گه رانی و درانی و مالیت

هه سو ابداعی ذاتی خودایه
مایه نو نصابی و پایه ی کالت

کاتی خواستی بوتنه و صفت بد
ووز عیاسی و هه هاست بی کرا

چهن ره فیه فی لم نه و قاتی تو
له غیر ی حیرا به رایه نه را

نه وهی پیوسته و واله دور ولایت
کاتی نه رانی حاضره له لالت

نه وهی نه به سنده به بی ماندر و بون
نه ی هیان بو تو بی برز و برات

نه وهی به درزی زمان هم آسینی
بیه وی پایه ی شانت بشکینی

بیه کی نه نیری حامی به بو تو
به خزی نمانانی دایم نه کینی

که به لای هات نه ت خاتم و لا
به لایشی نه نیری بو سم نه و لا

وات نه پاریزی به خوت نازانی
وه کو صدالی بی ره نگو صدرا

هه تا فرشته ی سرورزی خوش بو
نه کا به مامور بو سرورالی تو

نور انیت نه کا و باش نه ت بارزی
له القای فکر و خیالی به ربو

نه گه رنه م ریا بهی به طوفان
که شتی نه نیری له گه ل که

نه آونه توانی تو بخنگینی
نه اگر نه کاتاشیری سوتان

نامی به لوطفی خودا تو سامیت
له سه و اصولو یا سنا اشلا

نه گه رقاصری له روی ره قناره
له ناودایره ی علمای نامیک

خود را با همه رغبت به راسی خود ای
زیند و با تو زانا و نه و انای
به خطاستی راست جهانست زانا
همه و شکلی و ره ریبا چه برزنی سما

را در رشت به قالب همه موهوسو عا
به پی عطای غوت که استعدادت
و هو له تو و جودش همه له تو
همه بر له تو و هفت فیضی بهره گان
کانت درست کرد به همین له و عم گان
لم عم بر ادرات نانه گان لور گان
به بی ریشی و تو م گول زارت ده کرد
به در در درخت را زاوه حلال

گیان له به رانت هیجان ظهور
چه له چه رنده و به رنده بود
آزخت هیجان اولی بشر
دلوره رونت روشن کرد به نور

نه و نه فاوه له بو تصرفات
له دینت له لایه له قابلیت
نه شیوه شیوه نه ده بکرده کورده نگار
نه ره نگینی دو که سی هموری ده رعایت

سیم و نار چاو و چاو انور خشا
زارانته ده گشت به وینه بر گلزار
خطی نا و ده ستو به کجه و سر به کجه
کردت به مرضی که به پروه در گان

علم با باقی صفاتی بشر
هیجات به انواع الله الکر
لم به که م پایه تا به ملیارات
اختلافت و اب پایه بشر

ر نامیش) به کلمه له موهوسو عانت
له نوعی بشر له مخلوقا تحت
ساخته دانه رحم همه لاهم فرمو
رنا و ان ماری لولا طاعت

خوزگه صم به وگه سه که صدمت نه کا
سه رزانا خا، له بوکاری رون
به هصلی خوی قناعت نه کا
سه دل آره زوی ری نعمت نه کا
وینن بونالی بیای نامه و
تا داخونا له نه هجسته نا و

آخ له بو هوشی دامدزی بودل
چینکه م نه که لله ی له هوشو ده مانع
بو خوی ری بکا لگانه مه نزل
ونت هوشتی بی نورا ریت کول

تیری که ریگی دی له نا و زیدا
پیان وت بوچی وتی به هوشی
وقت به نه فام بیر بکه ره وه
نه رسلماننی ده ستی نه دنه گری
چو پوزده می مانع کرد له عه نه
ریک رانه وه شتی نار وابه زیدا
ده کو درنده ریت ره ره وه
نه تدا به عمر زالم لای سه ره وه

ناخ له بودلی واکریته وه
مه نار سوشکله تیارا وون بی
هیکه ی جهانی تیا بیدیته و
مه گره دورینی بیدوزیته ره

دی ته نگه لان رنای لی ته نگه
بی به پاشا هشتا گه دایه
همیشه هیکه ی آشوبو جه نگه
نه فلا تونیشی هشتا ده به نگه

میروله ی ورده چون به دل شره
که وره لی له سه رقه واره نیه
له لای سوله یمان وینری وره زره
که له گه لیکه وه کی میره

یاسای تریالی یاسی

نه ته وی بژیت بوخت به نوشی - بکه ره به رت به رگی روحوشی

وانه شیرین به له گهل یارانا - له زه تی دنیا هم موئه نوشی

که سبکت بی له بوژنی خوت - قه ناعه ت بکه به به ژرخی خوت

راوای هیچ نه کم له بنگانه فروش - دنیا نه بینه به هشتی له بوخت

هاتر وادرت رای وه نامه به - کاتی گله ای پر جفا به به

آموشوی خملکت له سه ریاسایی - دور له سونه تی مصطفی ~~بصیه~~

له صله سه ره حماقت تصوریه کم - یانه وان دورس تو خوت دوره که

هه تا مکن بی به خشت بیی - هه رگزه به وشکی خوت شه پوره کم

بارلت رانم خارینو پاک بی - له یاسی خملکجا با قصه ت چاک بی

کاتی بانگ گرای بو حمله تی - پشت له ستور و رلت چالاک بی

هاروم سرور که له ره تی به به - بو اصلاحی به بینا دور له حومه به

انصافت بی حق بده به نه هل - بو غیبه تی عام مستحق به به

حق بده به غه یی چوکو که وره - هه سته و دانیشه به یاسای دره وره

دره به چو له عام له مشه و عاناتا - هه ق له بوکی بی پرو به و طم دره

دور به لم بریا دور به له نفاق - تی کو شله بو بولدیر اخلاق

قدرت دروم که هه تا له توانی - به م جوده به میری آفاق

لہ لای و ہم وہ دل نہ خاتمہ ناد	عہ لاقانے بوج خہ بالاتی حاد
تا عمر رائیل لہ سر جو شو تا و	نا زانی کاری بگا لہ بو خوی
لہ کاتی هاتا لہ نہ هاتا وہ	لہ صدا یہ کے بیہ لہ کاتہ وہ
بورگی دوری دور دلاتہ وہ	لہ صدا یہ کے نوشہ ہل نہ گرگا
کہ مندا لیشی بو ہر گو بہ گورہ	تا مندا لیشی ہر قورہ قورہ
لہ دنیا و دنیا ہم ہر سہی شوڑہ	آسانے دامو لہ بیہ لہ فامی
کاتی دارانی بالی دہر کہ سہ	بہ گہ نجی بستہ و بہ پیری کہ سہ
جالہ بے حالے زہرونے بہ سہ	کاتی نہ زانے رودری تہ وارو تہ
ہر بولہ وہ ترہ شتی توانی	عامی دامو بہ شتی خونین
لہ دانہ ن مہ سول لہ گہ رفاہی	لہ وہی لہ فامی و رہ سستی ہہ
بہم وہ زعم ہہ ما دنیا ریاب	نقط بہ و عودا ہم جوں عودا بہ
لہ لای تا ریخا بہ حق رسوا بہ	فامیدہ ی بائی بہ وینہ ی نہ نام
بہ ہوا ی شخص کارمان تہ و اولو	بہ نفسی بہ نفسی عومرمان رہ چو
چی بہ چی لیلی کہ رحلت رہ چو	قورم را بہ سر نفسو ہم و اتا
تا فوتت لوی مایہ آفاتہ	اضدہی بہرہی بکرانے ذاتہ
منکری نفس مای خرافاتہ	لہ وہی نامی بو لہ باغی رینا

رسالت راسته و وحی صادقه
مدلولی که هر چه در حق واقع
هر علمی نه وی و نصیحت و وجدان
بروی به و رید و هار لایق

مدلولی ظاهر که بی به امام
ببرده لیلی مانفی قطعی
نه ی که بی به اسکی بود هر دو حکام
وقت لانا دره بی لیلی به کولی امام

تاویل پیوسته بوی به امری مجمل
نه بیضه بیضه خودی زلزله
به هر چه راستی مرجع و مجمل
نه جمل حبابی سفیدی عمل

عامة اصحاب و گله تا بعین
غریبه لاده بی نه فکری نه اول
نه اهلی بوغرت لون هم فوج
له سه روه کوسکی شیطانی بعین

اجماع دامه زرا یا اکثریت
ده رجه له ده سستی رعایه ی راعی
اعلی ده لیله بولشیرت
یا طعمه گور که یا عی بلیت

نه مبه ریگه حضرت رسول
توضیحت نه وی به بود بونیت
نه مبه مایه ی سالک بود حصول
نه لانه ده سنت حاصل و حصول

نه وهی والی سر ریگه ی مصطفی
نه وهیش لانه دالیم ریگه بانه
نه رزی به خوشی نه مری صفا
نه بخامی ده رده و کس نه و عفا

نه ویان له سایه ی رحمانه و رحیم
نه ویان منزله باغی به هشت
نه میان له پایه ی شیطانی رحیم
نه میان دوزخ خوشه از وی محنیم

(به هروی نبوت)

به هروی نبوت فیضه له باری
نه که به کوشش سامی یاری
له مواهبه نه که له مکاسبه
وینه ی پیروزی به حقیتاری

به لام ولایت له سه رحمتاره
له سه رتبه ی پیری ارشاده
هر چه ان سه ریوه ی له میشی عطا
عطای حق نه له عمل به بر باره

عنا به تیانه هسانی خورا
کاتی نه ازانی یایه دمایه دحال
کاتی که باری و رتبه سدره
به وینه ی لباس له کریا به پروا

شنوی نسیمی رحمتی رحمان
مسطر له کار و حوسینه و دل
له بی به مایه ی ایمانو له مان
وینه ی به ره ی گول بوکرو دمان

هوی له و نسیمش جلوه ی هسانه
به غمت بارانه ره هم تی خورا
جلوه گاکه شمی سینه ی هسانه
وینه ی بارانی دوی نیسانه

ته و فقی غیبی سه ری له لای خورا
هوا مان و انیه به ش دارین له وا
اعلی نعمت به بو هر خمی رنسا
هم تا بگه یینه هر تبه ی علیا

خودا له دره ریای فیضی تو نمی
چا و ورکی ره و این له نورانی
که به به دره ریای قوی قولی
بنیره بو مان الفع هر همی
په روه ردگاری سه راسته ره جهان
نای به که روم بلا وینه و ه
خودای زایناری ظاهر دینه زها
تاسه بی بگایه تا جی شاهان

انسان تہ نگاہ دل کہ سنی تاسی
جیہات بہ دلیا دی بہ سر رہ میا
لہ گہ ورہ و کجک قطعاً تاسی
بیرے باکہ لہ شہ زنا تاسی

چاہا بہ را بہ رہ را ما وہ کاف
زو آما وہ بین لودہ رہا تہ وہ
لہ دل پر لہ وہ رد لہ تہ نگاہ و کاف
لہ رہ وہی لہ وان بینہ سر تہ کاف

اگر بہ آوی لہ کور تہ وہ
گیر وہی بہ بینہ تہ لہ چرخ رہا
بہ فریش بہ ہم ما دہ تہ ما و تہ وہ
بہ یار تہ تی دان تہ ہم تہ وہ

دین و دنیا ہی حق لہ رہ و عدانہ
انسان وہ ہا بہ وعدا تہ تہ
ہم رہا وہن وعدان مہ روی مہ
دیوہ در کج گور کے عیدانہ

کہ وعدان تہ پو لہ ایمانیش تہ
و عدانہ ایمان شہرت تہ انسان
کہ ایمان تہ ما ہمیش تہ
تہ ما تہ ما لہ ایمانیش تہ

بوی تہ شہورہ لودہ تہ صدقہ
کہ اصدق تہ ما احوال تہ
املاق پیروری ہم موافقہ
مکرہ و حیلہ یہ و درود لفاقہ

حضرت تہ رسول لا حولای کرم
کافی ہا تہ سر تہ سائی پے فر تو
ہم چین شایا و کولای تو تکریم
انک لقا خلق عظیم

سای بہ رہ و ام لہ پارتہ وہ
وہ رنگری تہ لہ لہ صدقہ بہ رز
بہل در کای خیری پو لگرتہ وہ
بہ لہ اصدق تہ تہ تہ وہ

پہر روز درگاہا خاوه ن حسانی
خاوه ن رحمتی هم در و عہدانی
زہ حمت نصاری بہ وینہ باران
بولی غفاری تا وان بارانی

وجودی واجب للقیوم الحی
لہ لای عافلانہ بنا ہر توہم
تخریج الحی قیوم المیت
کالتخریج المیت من الحی

خود ای مہرہ نا ہوتا کو نہ مرم
بہ دل بہ رفان آ مادہ شو کم
ہر چہ ن شوکی توفیق نہ داوانی
بیستہ ہشتی واجب لہ لگرم

نہ و نہ بہ کہ رہم گر توتہ نہ درم
فرام کہ و توی لہ عاویہ عی مرم
نہ کہ ریلیاری تا وانم ہی
ھیو ام ہر عفوہ لہ و کانا مرم

نہ ربوم ہی ہشتی لہ بارہی خیرات
لہ رہم ہی توتہ بولای ہی ہشت
سارہ ورہ حمت ہی عاقہ بوعالم
نامی زرگاہا کہ لہ کانی نہ ہشت

نہ وہ نندہ دارای فیض و کرہی
لہ گل گیان دارانہ عیوس آردہی
بارہی ہی نہ وہی لہ سے رکاہر خیر
نہ یکہی بہ فایہی ساسی عالمی

بانی مبدی فیض بہ حق
وہب کہ رو بہ شینی مطلق
کہ س نہ م نعمتہ و ن نای لہ لہ
کہ توی سبب لہ ہدیہ ہی بہ حق

نامی کہ و توتہ لہ بارہ کا دا
دہ سستہ دا وینہ لای مصطفی دا
نکام بونہ کا کہ تو ہم ہشتی
نہ و فیکم بدوی لہ زری صفارا

تقویٰ بہ رگیکہ بودلی نیک

بہ وہ رگیکہ نہ تری و نہ گاہیک

کہ تقویٰ نہ ما توکل لائے با

بوقوی و شک نہ بے وہ کردارے

پیوستہ بومہ رر بہ بودی بدل

نہ گے ل خود ادا بومہ سی حاصل

دل روی نہ حق بو کومہ کے بودی

گیای زولہ ہتا و رودہ رہے لاجل

نہ گے رعہ ہی بو ہر والہ تودا

والہ نہ شو بہ رک نہ رہے نگر تودا

بیر مہی دل بانہ بیستہ تاو

دہ وای نادرہ لاسو تودا

بہ ہم بہ چیتا رہے وہ یہ کہ خوی

تہ می خوی لکا بوہ وادرو

دوہم نہ وہ یہ تہ می وہ رگری

نہ گے رنا بگری بوہ دج خوی

بوعہ قلی نیک کہ بہ وینہ سی جاو

فارق نہ بو تارکی و ہمتا و

بوچی آردہ می عبرت تاگری

نہم مشکلدتہ کہ وارینہ تاو

حراسی غمہ خادون بودل

صحن نہ بو خدمت کاری گول

کہ دل فاصی بو نہ ویشی بہ تہ خوی

دور نہ فاشہ وہ مرارہ و شکل

دل کہ نہ فاصی لی سورہ ہو اسی

نہ گے ر بودور کے مظاہرے ناسی

مظہر پرستی بہت بہ رستی بہ

نہ کہ رطابی لودتاری راسی

نمای نہ شریا بہ راوردی کرد

بہ فکری زبرو بہ افکاری ورد

بویا ہرمانی خیری عوزا یہ

بیش وارہ لہ وا عاودہ ستور

وارثہ کی بیسکت بیسکت
نہ باقی سررم و لم نہ باقی

ایمانم ہے یہ بہ راتے خودا
خوابی ہی ہے کہ کسی نانا کی

والہ صورتہ تا فرشتہ رنگ
کہ جس بہ سیرت دیوی رہ بہ رنگ

بہ دم طالبی آرامی مع
بہ دل ہر ریکی خدوہ کہ جنگ

کہ سب بترکتی کسی ترنہ کا
خوی کہ بہ دی کرد بہ ترنہ کا

آرام بیتہ وہ چہن ساتہ خودی
خوی کہ سبہی دار سواتر نہ کا

ہر کہ س عینی ہوں کجا نہ بہ رہا
بیشتر عیبی کہ س نہ ہینہ ناو

نہ کہ رماوہ نے اہلے وہ ہابی
شاش دانہ خمر زری بہ بے جاوہ راو

نہ لہی کا کہ خوف قلبی سلیم
قت تیرہ نالی نہ ونہ حلیم

کہ چہی بہ باسی کہ رلت نشان
نہ لہی ناگری دور لہ تا لیم

دنیایہ دستہ بہ روا بہ ہر حال
خوشی دنیا خوشی دنیہ تو م لال

فادام خودگی دنیا نہ کوری
ناسینی نہ گہر راتے ذوالجلد

لہ ہر چہ رضی کا کہ ہل نہ سوری
بیوستہ عاقل حالی بگوری

دوبنی دو پایہ نہ مرو باسی بی
نہ نا چوار پی شہ ہر ہول بہ سوری

انسان کہ روطہ بہ رز نہ بیتہ وہ
نالی بہ لی سود بیولیتہ وہ

نہ وہ کہ سرہ فرقی ظہر دشتہ رنالا
یا خودا بمرکاد وقت نہ بیتہ وہ

خودا بی زہ وقو رہ نگو بوم نہ کی
بی رہ ستمہ و بہ ستمہ و نا نور دم نہ کی
ساغیم بے بدری ہوتا کو مام
بی عا دو بے گوی و گوفتو گوہ نہ کی

نرفم بے بدری بہ قہی کفایت
تہ و فیم بدری لہ گہ ل عفات
نہ گہ رمقا موث نیکت بی وام
ثوینم بے بدری لہ گہ ل رعایت

خودا بہ خودا کہ کسی نہ بوسہ کہ کسی
ما وام وہ ہا یہ عہ تلی و ابدرہ
بی حہرہ بانو زہ رحمہ تی اندرہ
عاقلی زین بے تا آخر نفسی

خودا لہ رہ ستور ادنی غیبت
بمان پاریزہ بہ حقی حوت
لہ فکری بوجی ہم دین ابدی
مہ مان فہ داوی تروری تلبی

بمان پاریزہ خودای مہرہ مان
لہ فتنہ کالی آخری زہ مان
لہ مکی نفس تلبی شہ مان
لہ رہ ردی ہر روی ہر لای مان گمان

رہ و اجی بدری بہ گوفتو گو مان
لہ واتہ ہی بہر گو بمان پاریزہ
وقاری بدری بہ رہ نگو بوم
ہے تا مہ صبت نہ لبتہ گو مان

خودا جہلی ہی ہر بہ رہ عمی توہ
لہ حیر و شرا بوہم ردو ریا
خودا چاری شہر بہ حللی توہ
عدالت ہوی بوہم توہ

نامی نا فامی مہ عنای عبادت
مہ رہم بہ دعا و رہ کہ رہ مام
لہ کہ رہ لطفی فادہ ل عت
بوفضی نوری ہر از ہواست

خدا خواستی ہے بو پاریزی تو پیوستی نہ بہ تہ ریزی تو
تہ ریزہ نہ رہانہ رعایت نہ کری اگر بڑنا کا کہ بہ ریزی تو

اگر اہم نہ نا و اگر تہ و دار یونسی کہ رہ رہی گتھی نا ہوا
دو ر خون بہ ساغی کہ سر خواسنی نہ کہ بہ پاریزی تہ ریزی اسرار

قل ان الموت الہی تفرون حکم صریح فی ما تقررون
ہم قل لو کنتم فی بیوتکم حجہ اذا کنتم تہتدون

لہ پاش استیلای گری بیگانہ گرا نہ زراعی نہ مہ روی جہانہ
آدہ می وینہ کی رر خنی نہ ہوا بیوہ ندی کرا لہ و نامہ بردانہ
تفاوت نہ ما پوشار و لادی ہر سوی کہ و تہ نہ رہ کر تار
لہ و دی و ہس لہ را لہ شاستان لہ در ہانتشا جی بہ جی لہ بہ

لہ لکو لادی کان بہ و ترن لہ شمار لہ بہ رنہ نامی گہ لہ بہ درہ فکار
نہ رف کہ ہی بہ خولکہ و ر رفیق لہ پاش تو نسق عوای بہ ر وہ ردگا

بہ لام زور عیوام نہ ستورہ بہ خوا ہ پارانی واکابہ روز و شہ را
دلہان پاشی مردن ز بند و بینہ وہ بگہ شبیتہ وہ لہ سای سرتہ و

توسوتہ ماعہ وہ س کشی نسان
بو علم و صہ نعمت بو تقوی و حیا
کہ گہ ل نظامی چہ رخی روزگار
نہ گہ زمانہ ناسی نابی بہ ناسی

کہ بہ بی زانست کہ روا بہ ریدا
کہ بہ بہ صہ نعمت کہ تری کہ جمیدا
انسانے نہ زمان بے کار و پیشہ
تھہ رکہ کسی تھہستی پے نہ نے پیدا

توسوتہ ماعہ سکہ می عمرت و عاز
لہ وہ شتو دہ را لہ در ہا تو شار
عہ یہ عاز نہ مانا تھہ یوانہ
بہ لکو ذرندہ کی کسہ ر قو لہ میں کوسار

کہ توسوتہ مانہ مان لہ رینیا
میشک پر نہ بے لہ مای کبریا
نہ وہ بایہ وہ بای ترینی عالمہ
لی نذکار مای بہ گہ گہ رابریا

دہ ماف کہ پر لہ لہ ہوا ی غرور
بیا نامہ صنی بو نزل کو دور
سہ سوم وہ نہ لڑیو لہ با پہ آگر
زوانہ سوئی دہ شہی شاہ زور

جانہ فوازہ لاجہ ملیش بہتہ لای
عہ ناری نامہ ریبی بہ ہا داری
نہ و کاتہ چارہ ہہ ررا کردنہ
کیو کلیت دہ کی کہ دست بردنہ بہ نای

ہہ وا بو بہ ہوی گوم رائے بلین
لہ عنہ تے بو کات دہ رچولہ لیدی
ہہ وایہ مایہ کی ویرا نے رنیا
ہیتہ یا لہ سا قدیم دہ کیش

نامی لہ خودا نہ پارینتہ وہ
بہ لکو لہ و کاتا کاتی نشورہ
بہ دہ روی ہہ وائہ بلینتہ وہ
بہ ہا وای لہ ریند و بیتہ وہ

روحانی

نه ودهی نه وتوی هم وایه و نه ووا نوسرا و مال له بر خاوه ز ناوا

جانر به دوسه رخاوه ن به ششی به هتا و صورت هه به له ناوا

خدا لای خواجه ره و آله مه نی تو به رانی خه لکه خوار ره مه نی تو

نه و خیره ی که وا عینیه وه بابیه به له لویه هو مه نی تو

نامری نه و که سه که بگری بو حرق به واته و ره فتار له سه ریاسان ^{حق}

نرضی زبانی آردی خیره به به جری اخلاص له پوره زای ^{حق}

نه و ده رزه نه ی نسبت به هر سال داریکه نه ی نه ی له ناویستای

به قه ی و نری خوت خیرت پی ^{له گا} بابیشی بوی نیوه انسانی

سونه ی حسنه رسینه هر دو هر کسی بونه و مایه می صدر نو

هتا پاشه روز پیش وارده لوا بو عامل پیشی بونه و روزه جو

خوزگرم به و کتبه که بو به کلید له بوقایه خیر به وینه ی رلیل

هتا اشاره کا سه ربه بجه تی بی محبوب له لای منانی جلیل

سیره پراگان انسانی بنوی که چی زمانی به خیرات بدوی

بی صبر او صدای نوستوه بخون که چی درختی به رانی نه روی

صه زاران ساله به باس تقرب وفاتی کرده خلیای حبیب

البتہ نشی حاجیان له سه ربانگی له و

له رول بوکابه بعید و قرب

به به له م خانه و له م خانه و انه به به له م پاپه و له م فایم جوانه

له وادی بی زرع بی آوولی قوم به ملیار هزار سوتو بو خانه

بابای نیمه به حسب بالنسب بی تفاوتی بو کور و عمره

له کور باش تره رول بی بیگانه خدمت کاریت بی به حیاء و ادب

خود ایا به حق نور می ره علمت به قومی وه وانی فایم بی علمت

نامی بی چشمه به چشائی خوت با آرام بگری له مسای رحمت

آزادی فرزه بو مبردی وریا له ماوه می رینا بورن و رینا

آزادی بو دین نترک هم و آبه که لسان له با بو پاپه علیا

آزادی دینا رینا بی نعمت بو غیر می خورای شه سنده می نعمت

مرفعان ره وای له سه نفس خود بو به رگو خوراک بو تم رک له دست

لہ خواہ نہ تر سالہ حق نا پرسی
لہ خواہ نہ تر سالہ حق نا پرسی
کہ حق بی ناز تو خرابہ لا وہ

لہ خواہ نہ تر سالہ حق نا پرسی
لہ خواہ نہ تر سالہ حق نا پرسی
بیاد دی ہے نہ رہے لہ ہر درد لاؤ

انسانی دل پاک دلی نا لہ رزی
شہ خصی رہے پاکیشی رہے نا گری
کہ ہات راوینو رہے ہمیشی پاک بو
برو ابہ گزنی شادا نا بہ زما

قناعتت بو منہت نا کیشی
کہ صہ نعمتت بو زوری نہ لہ شہ
نہ م منہت بار بو نہ لہ شہی دل
بہ بی صہ نعمتی نہ ہے لہ کیشی

لہ سر رہے رگا ہنارت تونہ
چونگی بہ بنوی دل بہ تاوان نہ
نہ وہی ہے تاوان سر نہ نیتہ وہ
آزادہ و دل شاد بہ وینہی رہ نہ

نہ مری ہے تاوان قناعتت سر ری دا
یالہ تہ نگاوا عمری لہ دا فا
ہے رتاوان بارہ لہ ہم رو وینا
رہ سنی والہ ناو زافا
لہ گل

باغکی وای فریو کوڑہ کان
فر و فیل مہ کن لہ گل لہ کان
ہاتو حیلہ تان لہ گل نہ وان کرد
نہ تان خاتہ بہ ند خودای لہ کان

بہ کسانہ بو حق مکانو زہ مان
بو ہے بہ مانو بو فاوہ لہ بہ میان
تولہ نیرہ شہ و عالی نہ دری
نہ وہ بنوہ رو لہ تہ خاتہ تہ کان

بیرا برادره وناری ددفتر شه نابلر هوزاد سلام لور رهبر

لور هوزاد آل ره هوزادانی لوسپی ره وان روزگارانی

روائی هاشتم ده فتره

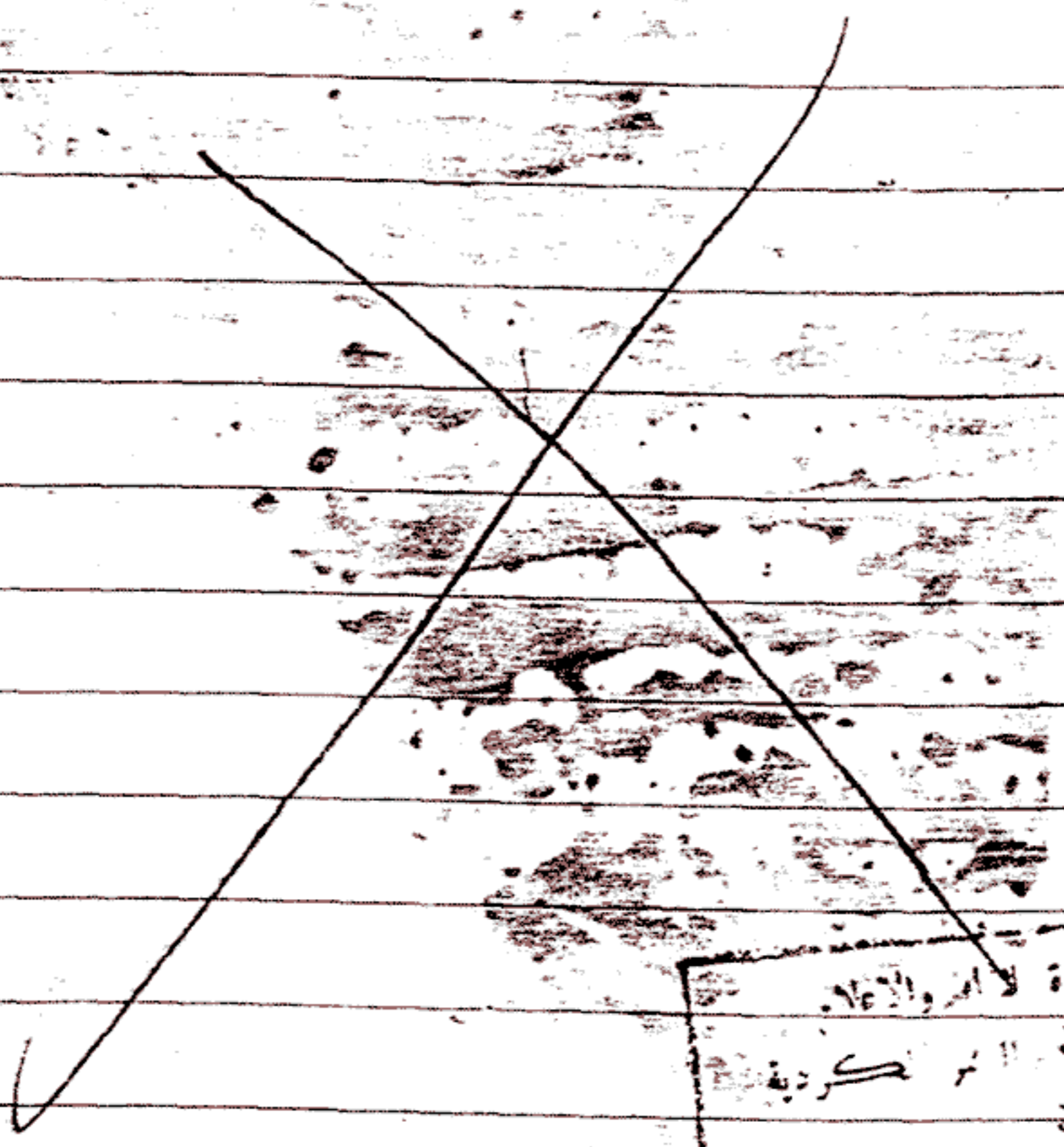
که هوزاد ره ی عبدالکریمی مدرسه

له باره کما ی هوزاد

عبدالکریم لور ره لور

له هاشتم ده فتره ی هوزاد و هوزاد پسی کوهی

۱۶۰۶

وزارة الامور والآثار
دار الثقافة
قسم الأبحاث
التاريخ
عدد المسحوق
تاريخ الإجازة

برک دوسا لری - کرنا فادو ن باره ۵

همه رهی طائفه در خیل هانیه
هیچ شایه که ن جانج کافی

مه لاجرمی کوری مدد عبد العبد له دی مرگه را
تاریخی ولایتی حواله له لایه

شیخ مصطفی نور کیمانی فکرتیانه مرمره کالی احمد له لایه
مدد بگری کوری اعلیٰ محض لغت السائلی له لایه
وفیها الخفا یاست

توروتیه ماته و بیبه رو که وه ر
باقی به صهارت زبانتن به کسم

توریه لایه بگری کالی که لایه کیمیه له لایه مرمره لایه
مه و روی غمزه له کالی مه و کوری له لایه
وه له مرمره لایه ده وری لایه مرمره له
تحتقیق به عنایه شیره کالی در لایه کالی

بهارتیه توریه ماته و بیبه

محو از نشان لوسن له بی به زه ر

بهر کلیل واته هه ر از عراج نه کانه در صدر هه رت فتالی به حیدر کف
بیانی صدقانی نه کانه شیخ بهر اعم به لوسا

الانوار الحکیمیه فی الخطب المنبریه

تالیف علی رفیعی

۱۳۸۰

۱۳۹۰

۲

سرمد و سونا

۱۴

لمه ریفتگی هی به

۲۰

عم شرت تا طمانه

۲۷

هو شیار به کاتک ده سی به نو شرت کتری

۳۶

کینلاص شرت

۳۵

وه تن با نیکه و ناره می دانه

۳۹

بیرام گومی بگری شیکامه تمانه

۴۱

هم وای خرم

۴۶

ته رهیب و ته رهیب و ته هدیب

۴۷

یاران به سرتان

۴۱

دنیا دارتگی به رزو به رداره

۴۴

نه کاتیک بکن

۴۴

باریز لوت نادا

۴۵

پورزی له پوران

۵۴

داخم به قافرت

۵۶

نه رینیت نه وی تو به سو لمانی

۵۸

هام هار عمر می

۶۷

سحا که هم قایق

۷۴

نرزانن دمنم

۷۶

ئینسانی راسال

۷۸

گەکی سەیفەت لەوە

۷۹

ئینسانی یی ئوستا

۸۴

مەعشوقە زۆرەن

۸۷

پاگەری پارم

۹۱

ھاوار لە دەست

۹۲

ئاسخ لە ئادەسی

۹۵

بە پراستی ئەگە نیفکری تاوی

۹۶

بە سەبارتیکە

۹۹

فەرم و برا و دوستی

۱۰۰

فودای نیگامان

۱۰۲

نرزانن ئینسان بەرچی مەفروسی

۱۰۶

مەوهی ئاقامی ماشی ئی بە بروی

۱۰۷

لوفەت گە لێکی مەوهی

۱۰۹

بەکی بانگی کرد

۱۱۰

مەشەخت دوورە لە هەشی لەوا

۱۱۲

ئینسان بە وێشەری پزقی مەلوو بە

۱۱۵
۱۱۷
۱۱۹
۱۲۹
۱۲۱
۱۲۲
۱۲۴
۱۲۵
۱۲۶
۱۲۷
۱۲۸
۱۲۹
۱۳۰

هه ره کس ماره کی کرد نم رینا لیتوه
تیاوه قانوم کردن
ئینانی پی وئینانی ره
ئیسای رینانی باش
ریالدرت ریسم
به هره ی نوووه ک
به روه زوگانا
توقوا به رگینک
وانم لی بئین
مورا
مورا خواستی بود
ترسی و تم طاع
دوو هشت کی

